

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

A $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 14 СІЧНЯ 2000 ЧИСЛО 2 VOL. CVII FRIDAY, JANUARY 14, 2000 No. 2

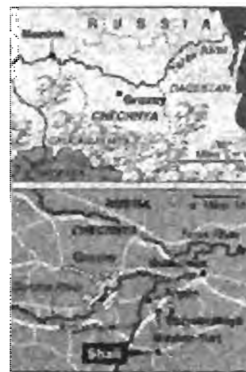
Віктор Ющенко впевнений, що МВФ надасть кредити на 2000 рік

КИЇВ. – (ДІНАУ). Уряд упевнений, що йому вдасться дістати нові кредити від Міжнародного валютного фонду за програмою розширеного фінансування, заявив 11 січня журналістам прем'єр-міністер України Віктор Ющенко. Чергова місія МВФ розпочинає роботу в Києві 12 січня.

За словами глави Кабінету Міністрів України, в парламент представлено набагато амбіційніший пакет документів, ніж обов'язкові заходи, погоджені з попередньою місією МВФ. У ході цієї місії експерти фонду, як відомо, утрималися від рекомендацій Ради директорів схвалити виділення нових кредитів Україні і домовилися з урядом продовжити переговори в січні. І першою була рекомендація – прийняти реалістичний бюджет на 2000 рік з профіцитом, який доопрацьовано і подано до парламенту на друге читання. У пакеті обов'язкових умов, сформульованих МВФ, – скорочення (або анулювання) кількости взаємозаліків і операцій з векселями, реформування податкової системи. А також вимога – перерозподілити 1 млрд. грн. на реструктуризацію вугільного сектора, підвищити комунальні тарифи до 100 відсотків їхньої собівартости, скасувати всі експортні податки і обмеження, запровадити нові заходи щодо розвитку приватизації, оренди і продажу землі та інше. Мають бути, згідно з рекомендаціями МВФ, здійснені адміністративна і банківська реформи, внесені зміни і доповнення до закону про Національний банк України з метою забезпечення незалежної від політичної кон'юнктури монетарної і курсової політики та ін. Отже, майбутня січнева місія МВФ буде одночасно і оглядом проведеної в цьому напрямі роботи. Саме від її обсягів, темпів і якости залежатимуть результати переговорів.

Всі передумови для їх успішного проведення є. Цьому сприяє і напрацьований за роки співробітництва досвід розширеного фінансування. Усього в рамках цієї програми Україна отримала 965 млн. долярів, у тому числі 625 млн. у 1999 році. За оцінками аналітиків, поновлення кредитування для України має принципове значення, оскільки в цьому році уряд має виплатити зовнішнього боргу близько 3 млрд. дол. США, причому більша частина платежів припадає на лютий і березень.

Чеченські повстанці не дають Москві спокою

ШАЛІ, Чечня. – Не зважаючи на всі обіцянки російських урядовців зламати опір чеченських патріотів та на звіти командирів військових зєднань про успіхи, справи в дійсності виглядають зовсім інакше. Доказом, що чеченців не так легко знищити, є зокрема те, що виконуючий обов'язки Президента Росії Владімір Путін увільнив командувачів обох російських фронтів у Чечні з їхніх посад.

Щоденник „Нью- Йорк Таймс" з середи, 12 січня, у короткому звідомленні свого кореспондента Майкла Гордона подає цікавий коментар з Шалі. Російський генерал Алєксандр Безпалов, ставши військовим комендантом цього чеченського міста, мав завданням реставрувати електрику, газ та інші основні послуги, тому те, що трапилось в неділю, 10 січня, було цілковитою несподіванкою. Сотні ісламських повстанців у неділю ранком розпочали серіями своїх скоординованих наступів несподіваний наступ на Шалі і Аргун, два міста поблизу Ґрозного чеченської столиці, про котру росіяни вже давненько твердили, нібито вона є під їхньою контролею. Того ж ранку повстанці оточили штаб генерала А. Безпалова і смі-

(Закінчення на стор. 2)

Мирні мешканці Грозного покидають столицю Чечні.

Україна не має боргу за газ

Коментуючи підсумки останніх переговорів в Москві з представниками "Газпрому", перший заступник голови правління "Нафтогаз України" Ігор Діденко заявив, що з тієї частини переговорів, на якій він був присутній, та з документів, отриманих у "Газпромі", "можна зробити висновок, що Україна не має формалізованого державного боргу за газ".

На думку Ігоря Діденка, це означає, що в державному бюджеті, принаймні на 2000-ий рік, боргові виплати Росії за газ не повинні передбачатися. "За підрахунками наших колег з "Газпрому", – підкреслив Ігор Діденко, – приблизно 2.8 мільярда долярів – це сукупний борг усіх споживачів, які знаходяться на території України (до яких належить чимало приватних структур), що купували газ у "Газпромі" або в інших російських структурах за всі роки незалежности".

При цьому багато з цих боргів вже втратили юридичну силу. За словами Ігоря Діденка, борги "Нафтогазу України" є боргами окремого суб'єкту господарювання, що не дає права говорити про збільшення державного боргу.

Тим часом переговори про поставки російського газу в Україну тривають. У них брала участь віце-прем'єр України Юлія Тимошенко.

Найближчими днями сторони розглянуть питання заборгованости України за російський газ, програму поставок на цей рік і на найближчу перспективу, а також питання транзиту російського газу, призначеного для третіх країн. "Газпром" щороку відвантажує на експорт через Україну близько 120 млрд. кубічних метрів газу, оплачуючи цю послугу поставками приблизно 30 млрд. куб., що становить до 40 відсотків річної потреби України в цьому природному паливі. В поточному році при поставках російського газу в Україну, як і в інші країни, введено нове експортне мито в розмірі 5 відсотків від митної вартости.

Чи станеться землетрус в Румунії 15 січня?

БУКАРЕШТ, 12 січня. – Протягом уже кількох днів мешканці румунської столиці і ряду повітів перебувають у паніці. Її причиною стали "сейсмологічні прогнози" американського професора румунського походження Верджіла Хинку, який стверджує, що 15 січня у Румунії станеться землетрус з епіцентром у горах Врачні силою більш як 7 балів за скалою Ріхтера. Румунська влада спростовує цей прогноз, але при цьому явно готується до стихійного лиха. Комісія сенату Румунії з питань громадської адміністрації і благоустрою території розглянула сьогодні питання про створення спеціяльного фонду для убезпечення будівель, які можуть зазнати зруйнувань внаслідок сильного землетрусу. Однак сенатори підкреслили, що обговорення питання жодним чином не пов'язане з "абсолютно необґрунтованими чутками" про сильний землетрус, який станеться в Румунії найближчими днями.

Вчора відбулося засідання муніципальної комісії Букарешту, яка координує боротьбу зі стихійним лихом. Після засідання бухарестський префект теж заявив, що комісія не вірить у прогнози про землетрус 15 січня.

■ ХТО ТОРГУВАТИМЕ З УКРАЇНОЮ? Стор. 6

■ КОЗАЦЬКІ МОГИЛИ НА ЛАДОЗІ Стор. 11

■ ЛІНА КОСТЕНКО ПРО УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ Стор. 12

■ КОНСИСТОРІЯ УПЦ В США ВІДПОВІДАЄ НА ЗАУВАЖЕННЯ ФІЛАРЕТА Стор. 13

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна відзначає 2000-ліття Різдва Христового

КИЇВ. - Основні урочистості у столиці відбудулися в Києво-Печерській Свято-Успенській Лаврі (УПЦ), Свято-Володимирському катедральному соборі (УПЦ-КП), Свято-Микольській церкві (УАПЦ), у храмі Святого Миколая на Аскольдовій могилі (УГКЦ). Предстоятелі християнських церков привітали своїх парафіян.

Величний хрест на Михайлівській горі

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ, 6 січня. – На Михайлівській горі, що у селі Підмихайлі Калуського району Івано-Франківської области, встановлено 16-метровий хрест з розп'яттям Ісуса Христа. Його споруджено на честь 2000-ліття Різдва Христового і встановлено на місці, де у XII-XVI століттях стояв манастир Архистратига Михаїла. На жаль, ця споруда була зруйнована. Розп'яття, автор якого скульптор Ігор Семак, відлите у відкритому акціонерному товаристві "Оріана". Адже, якщо в минулому році в далекі мандрівки вирушили понад 20 тисяч віруючих, то тепер очікується багатократне збільшення колон.

Л. Кучма нагороджений Орденом Гробу Господнього

ЄРУСАЛИМ, 6 січня. – Президент України Леонід Кучма отримав сьогодні з рук Єрусалимського Патріарха Дідора 1 Зірку кавалера Ордена Гробу Господнього. Цю почесну нагороду першою було вручено першому Президентові Росії Борису Єльцину, а потім п'яти діючим президентам: України – Леоніду Кучмі, Молдови – Петру Лучинські, Грузії – Едуарду Шеварднадзе, Білорусі – Олександру Лукашенкові, Румунії – Емілу Константінеску. Орден Гробу Господнього є найдавнішим орденом, який був заснований у IУ столітті нашої ери імператором Костянтином Великим. Він вручається виключно Єрусалимським Патріярхом за особливі заслуги перед Церквою і досягнення в боротьбі за мир. Орден, що має 5 ступенів, являє собою хрест, в який вкраплено фрагмент Хреста Господнього – того хреста, на якому був розп'ятий Ісус Христос.

Розформовано Національну Ґвардію України

КИЇВ, 11 січня. – Верховна Рада підтримала сьогодні пропозицію Президента України щодо ліквідації Національної Ґвардії України. Більшість її підрозділів і частин буде передано до складу внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України, решту - до Міністерства оборони. Таке рішення зумовлене тим, що Національна гвардія була створена ще до визначення основних засад політики України у сфері становлення системи військових формувань держави і до прийняття нової Конституції України.

Україна і Казахстан домовилися про громадянство

КИЇВ, 11 січня. –Угода між Україною та Республікою Казахстан про спрощений порядок набуття громадянства і запобігання випадків подвійного громадянства парафовано в Києві. Документ передбачає значне спрощення процедури зміни громадянства громадянами України, які постійно проживають на території Казахстану і навпаки. Підписати угоду сторони планують під час найближчого офіційного візиту на високому рівні.

Данська Рада завершила місію в Криму

СИМФЕРОПОЛЬ. – Датська Рада у справах біженців, яка здійснює свою діяльність під патронатом Управління Верховного комісара у справах біженців ООН, завершила свою місію в Автономній Республіці Крим. За два з половиною роки своєї роботи на півострові, з червня 1997 року, на кошти Датської Ради у справах біженців відремонтовано і реконструйовано житло для 815 сімей. З її допомогою розпочали роботу культурно-етнографічний центр і три фельдшерсько-акушерських пункти.

Україна – непостійний член Ради Безпеки ООН

КИЇВ, 6 січня. – У третє тисячоліття Україна ввійшла у новій відповідальній якості. З першого січня 2000 року розпочався дворічний строк членства України в Раді Безпеки ООН. Вперше як незалежна держава Україна виконуватиме функції непостійного члена цього міждержавного органу, на який покладено виняткові повноваження у галузі підтримання миру і безпеки. У складі Ради Безпеки ООН Україна братиме активну участь у пошуках шляхів попередження та врегулювання конфліктів у всьому світі.

Партія Рух покликана створити політичну „правицю"

КИЇВ, 5 січня. – Нарешті "нова-стара" партія РУХ (Український Народний Рух) набула юридичного статусу. Тепер вона стала повноправною легалізованою партією України. За словами заступника голови Українського Народного Руху Володимира Черняка, це буде не чергова, "якась там дев'яноста", партія, а партія будівничих, які ґенеруватимуть нові ідеї, акцентуючи увагу на економічних аспектах життя країни. Ми хочемо створити потужну "правицю", заявив Володимир Черняк, яка б помітно впливала в Україні.

Реформовано 800 колгоспів

КИЇВ, 11 січня. – В Україні з 8.5 тисячі колективних сільськогосподарських підприємств більше ніж 6 тисяч вже визначилися з напрямком реформування. На базі вже реформованих 772 підприємств створено 118 товариств з обмеженою відповідальністю, 259 приватно-арендних підприємств, 333 сільськогосподарських кооперативи, 10 селянських (фермерських) господарств, 65 підприємств інших форм власности. Заборгованість з оплати праці, що становить 2 млрд грн, новоутворені підприємства повинні повністю взяти на себе.

Президент ПАРЕ вітає скасування смертної кари

СТРАСБУРҐ, 5 січня. –Висновок Конституційного Суду України про неконституційність такої міри покарання, як смертне, означає, що Україна зробила суттєвий крок на шляху виконання її зобов'язань країни-члена Ради Европи, підкреслив сьогодні Президент Парляментської Асамблеї Ради Европи лорд Рассел-Джонстон. Він висловив переконання, що український парлямент ратифікує незабаром Протокол номер 6 до Европейської конвенції з прав людини, яким законодавчо скасує "вищу міру". Як уже повідомлялося, ПАРЕ у червні 1999 року прийняла рішення розпочати процедуру призупинення повноважень Постійної делеґації України у ПАРЕ у разі, якщо до початку січневої сесії-2000 країною не буде погашено "борги" по зобов'язаннях, взятих на час вступу до Ради Европи у 1995 році.

Квартира для першого маляти

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ, 6 січня. – Ордер на двокімнатну квартиру і чимало всіляких подарунків від місцевої виконавчої влади, підприємницьких структур, спонсорів отримала сьогодні дніпропетровська сім'я Подкуйків, в якій у новорічну ніч у пологовому будинку 9-ї міськлікарні з'явилася перша в 2000 році в півторамільйонному місті дитина. 27-річна студентка п'ятого курсу хеміко-технологічного університету Оксана Подкуйко народила своєго первістка - дівчинку, яку вже назвали Владиславою, в 0 годин 1 хвилина і 40 секунд 2000 року. Усього в новому році в шести пологових будинках міста уже народилося 124 дитини - 64 дівчинки і 60 хлопчиків.

Львівський банк – один з п'яти найбагатших у світі

ЛЬВІВ. – До п'ятірки найбагатших вітчизняних фінансових структур увійшов львівський "Західно-Український комерційний банк". Стрімко наростити статутний фонд, що нині сягає 56 мільйонів гривень, йому дав змогу новий акціонер – Европейський банк реконструкції та розвитку. Понад три мільйони доларів його дольового капіталу - перша пряма інвестиція не лише в ЗУКБ, але і в усю банківську систему України.

На "змішання" власних капіталів з іноземними ЗУКБ пішов кілька років тому. Співробітництво з ЄБРР крім фінансової ін'єкції вилилася для львів'ян допуском до обслуговування кредитної лінії по фінансуванню розвитку малого та середнього бізнесу, що діє вже кілька років, дозволила залучити капітал першокласних світових банків для надання гарантій своїм клієнтам. В першому кварталі нинішнього року Лондон відкриє ще один прямий транш.

Міжконфесійних сутичок не було

КИЇВ. – У місцях богослужінь у Різдвяні свята охорону та безпеку громадян забезпечували понад 20 тисяч працівників органів внутрішніх справ. Завдяки вжитим заходам порушень правопорядку, у тому числі сутичок між віруючими на міжконфесійній основі не допущено. Богослужіння відбувалися у 11,032 церквах, на них побувало майже чотири мільйони громадян.

Столітній пенсіонер виростив сад на віки

ХАРКІВ. – Збулася мрія столітнього мешканця селища Карачівка під Харковом Дмитра Михайловича Чукурни – він зустрів при здоров'ї 2000-й рік та обдарував дітей та онуків плодами з чудового горіхового саду, який він заклав уже в похилому віці. За походженням Дмитро Чукурна грек. Його пращури вирощували горіхові сади в Північному Причорномор'ї, звідки за наказом імператриці Катерини було переселено на Слобожанщину. У його садку швидкорослі сорти волоського горіха. З одного дерева отримує до 150 кілограмів плодів. Плодоносіння волоського горіха триває до 150-200 років.

Дуби – в Італію

ХАРКІВ, 11 січня. – Деревину столітніх дубів розпочало поставляти в Італію державне лісогосподарське об'єднання "Харківліс". Деревина вікових дубів цінується в суднобудуванні, будівництві будинків, виробництві меблів. Не обійтися без дубової клепки винобам. Усі вікові дуби на Харківщині охороняються. А для поставки до Італії вікові дерева відбираються таким чином, щоб не завдати шкоди флорі. На виручені гроші об'єднання "Харківліс" має намір завершити оснащення области протипожежними телевізійними установками. Нині під невсипущим телеоком перебуває 60 відсотків лісів Харківщини.

Лебеді просять порятунку

ЧЕРНІВЦІ, 10 січня. – П'ятдесят лебединих пар, які залишилися зимувати за селом Чорториям на Буковині, опинилися в смертельній небезпеці. У ставку, де вони плавали, протягом однієї ночі зникла вода. Складну ситуацію створили голова місцевого колгоспу Василь Николайчук та підприємець орендатор Іван Доскалюк, які спустили воду, щоб поласувати рибкою. Прокурор зобов'язав їх відновити водойму.

(ДІНАУ).

Чеченські повстанці ...

(Закінчення зі стор. 1)

ливо поставили йому такі вимоги: російські війська в Шалі мають віддати зброю, вивісити чеченський прапор і залишити місто.

Після важкого бомбардування та завзятої боротьби на вулицях росіянам вдалось знову опанувати місто – чеченські повстанці зникли безслідно. Тільки в понеділок російські старшини подали до відома про ці події, що сильно занепокоїло владу у Москві та спонукало до нового перегляду військової російської стратегії в Чечні. Після засідання з В. Путіним, російський міністер оборони Ігор Сєргєєв сказав, що вони обидва „зосередились на засобах тактики в Арґуні та Шалі, ми ж не можемо дозволити, щоб така ситуація повторилася знову".

У Кремлі з цього приводу є ознаки зростаючого занепокоєння. В. Путін скликав засідання керівних чинників безпеки і війська, щоб продискутувати можливості, як запобігти подібним нападам у майбутньому та відновити славу перемоги російського війська. Відтепер будуть перевіряти усіх, чеченських чоловіків від 10 років, переводитимуть місцеві обшуки у Шалі та інших містах під російським управлінням. Генерал-полковник Віктор Казанцев, командир російського війська на Північному Кавказі, заявив, що повстанські атаки в Шалі та Арґуні є „ результатом зроблених помилок при вичищуванні визволених поселень".

З 1992 року Чечню залишили близько 350 тисяч етнічних росіян, ще близько 20 тисяч пропали без вісти. Про це повідомив сьогодні представник постійної комісії Міжпарляментської Асамблеї держав-учасниць СНД з питань оборони та безпеки Євген Зеленов.

ТЕМА ТИЖНЯ

Чи заслужили президенти християнські ордени?

На Свят-Вечір у Палестинській автономії відбулись урочистості з нагоди православного Різдва. Ясір Арафат і Патріярх Єрусалимський Діодорос І приймали у Вифлеємі президентів Александра Лукашенка (Білорусь), Леоніда Кучму (Україна), Едуарда Шеварднадзе (Грузія), Еміля Константинеску (Румунія) і колишнього президента Росії Бориса Єльцина. Усі вони за піклування про духовне відродження своїх країн дістали Зірки Кавалерів Ордена Гробу Господнього.

Зустріч цих високих осіб біля колиски Ісуса Христа змушує замислитись про людські долі. Я не знаю життєвого шляху румунського президента, але решта відомі мені як донедавна високі комуністичні провідники (крім Лукашенка, котрий, як відомо, робив кар'єру в колгоспі і КҐБ). Особливо прикметним виглядає навернення Бориса Єльцина. Мені випало бувати на Уралі, в Свердловську, саме тоді, коли перший секретар обласного комітету Комуністичної партії наказав безслідно зруйнувати будинок, в якому більшовики розстріляли родину останнього царя, а у соборі, де царська сім'я молилася перед смертю, звелів відкрити промислову виставку. Центральну частину міста теж було зруйновано для новобудови, якою мала бути не церква, а дивовижної архітектури обласний комітет партії. Тим секретарем був Єльцин.

Але настали інші часи. Ледве повіяли над Росією нові вітри, як Борис Єльцин перетворився на оборонця демократії і услід за іншими новонаверненими з'явився у храмі зі свічкою в руці. Звісно, саме в тому храмі, де були встановлені телевізійні камери. Потім заходився до похорону царської родини (біля гробу теж стояв зі свічкою). Здавалося б, неофіт-християнин переживе друге народження й житиме за обов'язковими для кожного віруючого десятьма заповідями та настановами Ісуса Христа, котрі з тих заповідей походять. Сказано ж бо: не вбивай! Та як втриматися від вбивства, коли цілий парламент не хоче коритися новому „самодержцеві"? Микола II наказав стріляти у робітничу юрбу з гвинтівок. За „царя Бориса" парламент обстрілювали з танкових гармат. А весь світ слухав (і вірив!) байку про новий метод захисту демократії. Я бачив написи на стінах будинків довкола зруйнованого парляменту: „Єльцин, поверни трупи!". Але про жертви у парляменті не було й згадки, лише трьох полеглих зовні його стін нагородили найвищими орденами. Гадаєте, Єльцин як християнин сприйняв апостольські поради уникати пияцтва, не прагнути наживи? А може, уся Росія під його проводом стала зразком благочестивого життя?

У Палестині, де стикаються суперечності юдейства та ісламу, могли б оцінити дві війни Єльцина проти мусульман Чечні як захист християнства. Але ж Арафат, гостем якого був Єльцин, теж належить до ісламського світу. Варто запитати, чого це раптом християнам треба винищувати мусульман? Відомо, що людина, яка не визнає Біблію, не може бути мусульманином. На Біблії базується Коран. Мусульмани не п'ють вина, не палять тютюну, не визнають наркотиків, порнографії... Чи тому вони вороги Росії і її Церкви? Та звісно ж, вони – вороги, тому що прагнуть незалежности для свого чеченського народу! Коли так, то Єльцин розпочинав обидві криваві війни не за християнські ідеали, а в ім'я збереження імперії. Чи за це дають ордени у Вифлеємі? Проте облишмо нагороди Єльцина – це його особиста потіха на пенсії. Мене не дуже тішить, що поруч з ним і Лукашенком підставляв під орден груди український Президент. Допустімо, що він разом з ними перейшов навернення у християнство. Але чи заслужив орден? Може, православні ієрархи у Вифлеємі вважають, що в Україні нарешті відроджено єдину національну Православну Церкву, що духовники з північного краю назавжди залишили береги Дніпра, повернувши Україні не тільки святині, а й усі церковні скарби? Чи переслідувана, репресована соборноправна Православна Церква тепер поновлена в усіх правах, і Президент доклав особистих зусиль, щоб вона стала духовною Матір'ю усіх православних українців? Чому ж тоді Патріярх УАПЦ Димитрій пише до Леоніда Кучми: „Шлях Церков до єдности пролягає через усвідомлення ними своєї ідентичности, унікальности їхньої місії в сучасному світі, через духовне дозрівання й власне очищення. Держава може сприяти цьому процесові. Але виходить інакше: вона потурає ділкам від релігії, кар'єристам, відвертим чорносотенцям, котрі знайшли в церковних структурах ефективну заміну занепалих партійних структур". Далі Патріярх Димитрій вказує на недосконале законодавство, яке шкодить відродженню Церков, на перешкоди в духовній освіті молоді, на протицерковну цензуру, на пропаганду насильства, сексуальних утіх і антихристиянських доктрин в передачах державних електронних засобів масової комунікації. А що ж Президент? Дуже схоже, що у Вифлеємі надто поспішно визнають заслуги президентів. А може, там це роблять навмисне?

Кость Левчук

Хто підривав будинки в Росії?

Минулого тижня, в середу, радіостанція „Ехо Москви" передала статтю з англійської газети „Індепендент", в якій стверджується, що будинки в російських містах Москві, Буйнакську і Волгодонську висадили в повітря російські спецслужби. „Саме ці вибухи впровадили Путіна до Кремля", – пише газета. Підставою для такого ствердження послужила відеокасета турецького журналіста Седата Арала, записана ще до початку російської війни в Чечні. Він записав на плівку свідчення полоненого старшого лейтенанта Олексія Голтина з Головного управління розвідки Росії. Офіцер розповів, що вибухи проводили Федеративна Служба Безпеки і Головне управління розвідки, назвав прізвища причетних до цього функціонерів обох служб. Свідчення записані в присутності начальника Служби безпеки Чечні Абу Мовсаєва. В період від 31 серпня до 16 вересня у зірваних будинках загинули 293 особи, після чого російське військо ввійшло з каральною метою в Чечню. Президент Росії В. Путін до свого підвищення був провідником ФСБ.

Росія заявила, що відеокасета є „брехнею і провокацією".

З преси

АМЕРИКА І СВІТ

Кубинський хлопчик до березня залишиться в США

НЬЮ-ЙОРК. – Кубинський хлопчик Еліян Ґонзалес, який знаходиться в США, залишиться тут принаймні ще на півтора місяця – всупереч рішенню американської іміґраційної влади про його репатріяцію. Такий поворот пояснюється ухвалою судді штату Фльориди Рози Родріґес, яка постановила в понеділок, 10 січня, що для остаточного вирішення справи необхідно провести додаткові слухання. Шестирічний Еліян опинився у Фльориді після того, як 25 листопада минулого року його мати і 13 інших кубинців, намагаючись нелегально проникнути в США, загинули, і тільки він один був врятований. Родичі Еліяна в Маямі хотіли залишити його в США, однак батько хлопчика зажадав повернення дитини на Кубу. Після тривалих суперечок стосовно долі дитини Служба іміґрації та натуралізації США ухвалила 5 січня рішення на користь батька Еліяна, згідно з яким до 14 січня хлопчика мали відправити на батьківщину.

Однак тепер суддя призупинила виконання цієї постанови. На прохання американських родичів хлопчика, які заявляють, що повернення на Кубу негативно позначиться на його подальшій долі, Родріґес призначила на 6 березня додаткові слухання, на яких будуть представлені аргументи на користь того, щоб залишити Еліяна в США.

Розпочато слідство у справі Г. Коля

БЕРЛІН. – Попереднє слідство у справі колишнього канцлера Німеччини Гельмута Коля в січні поновила генеральна прокуратура. Про це вже поінформовано голову німецького бундестагу Вольфганга Тірзе. Екс-канцлера підозрівають у порушенні закону про фінансування партій. Раніше Г. Коль зізнався, що особисто отримав анонімні пожертвування на суму близько двох мільйонів марок готівкою. Однак назвати імена щедрих друзів партії він і надалі відмовляється. За його словами, одержані кошти витрачено на фінансування місцевих партійних організацій у східній Німеччині. Християнсько-демократичному союзу загрожують мільйонні кари. А генеральний секретар ХДС Ангела Меркель знову закликала Г. Коля назвати фірми та імена осіб, від яких він нелегально отримав гроші для партії.

Потрібна згода Конґресу на торгівлю з Китаєм

ВАШІНҐТОН. – Президент США Билл Клінтон поставив перед своїм Урядом завдання "якомога швидше" досягти згоди Конґресу на офіційну нормалізацію торговельних взаємин з Китаєм. Це необхідно для втілення в життя нещодавніх американо-китайських домовленостей у цій сфері, які відкривають шлях до вступу Пекіну у Всесвітню торговельну організацію.

Польща веде торговельну війну з Европейським союзом

ВАРШАВА. – На своєму кордоні 10 січня Польща зупинила транспорт квітів з Голяндії, арґументуючи свій вчинок браком потрібних санітарних посвідок зі сторони транспортерів. Того самого дня щоденник „Жицє" коментує, що Польща розпочала „тиху торговельну війну" з Европейським союзом.

Минулого місяця Польща зупинила кільканадцять вагонів з німецьким житом, заявляючи, що воно низької якости.

„Норми є такі самі в Німеччині і Польщі, ми не розуміємо методів перевірки жита, що допроваджують до таких неґативних результатів", – заявив один з працівників німецької амбасади у Варшаві. А „Жицє" цитує Грегора Кройцгубера, речника Европейського союзу, котрий сказав, що дії Польщі в останніх кількох місяцях можуть довести до затримки у початкових її переговорах вступу до ЕС в ділянці сільського господарства.

У США завершилися другі переговори між Ізраїлем і Сирією

ВАШІНҐТОН. – Другий равнд ізраїльсько-сирійських переговорів завершився в американському містечку Шепердставні. Глави делеґацій - прем'єр-міністр Ізраїлю Єгуд Барак і міністер закордонних справ Сирії Фарук Шараа в понеділок, 10 січня, увечері відбули на батьківщину. Як повідомив представник Державного департаменту Джеймс Рубін, дискусії відновляться 19 січня.

Американські посередники відкрито визнають, що в ході дискусій, які тривали сім днів, сторони не зуміли вреґулювати жодної істотної спірної проблеми, головною з яких є маштаби передання під контролю Сирії Голянських висот, окупованих Ізраїлем під час війни 1967 року. Втім, у Шепердставні делеґаціям вдалося зробити ряд важливих кроків і, за словами Рубіна, діалог розвивається "в правильному напрямі".

Президент США Билл Клінтон передав Бараку і Шараа так званий "робочий документ", що включає в себе перелік питань, які повинні вирішити Єрусалим і Дамаск. Як повідомив Рубін, очікується, що до 19 січня Ізраїль і Сирія вивчать 7-сторінковий документ, і в нього буде внесено додаткові корективи.

Королева Єлизавета II хоче стати багатшою

ЛОНДОН. – Глава Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірляндії Королева Єлизавета II вирішила збільшити багатства, що їй дісталися. Як стало відомо тут з офіційних джерел, одна з найзаможніших жінок світу вирішила взяти участь у "золотій лихоманці" навколо Міжмережі (Інтернету).

Королева вклала 100 тис. фунтів стерлінгів у компанію "Міленіюм меппінг", яка працює через ґлобальну інформаційну мережу й має намір зафіксувати з повітря всю Велику Британію для величезної карти Інтернету. Перші зображення будуть доступні користувачам Міжмережі вже цього місяця.

До кінця 2001 року до створення карти залучаться Шотляндія і Велз. Надалі намічено кожні п'ять років оновлювати карту. Якщо через два роки, як плянують засновники компанії, акції "Міленіюм меппінг" користуватимуться попитом на Лондонській фондовій біржі, то гроші, вкладені Єлизаветою II, зростуть принаймні вдвічі.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор — Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка — Павло Стокотельний; Реклама — Марія Осціславська; Адміністратор — Володимир Гончарик.

Змінюються віки. А ми?

Взагалі кажучи, є ситуації, коли саме брак згоди між людьми приносить більшу користь, аніж цілковита одностайність і однодумність. Як добре, наприклад, що є два погляди на проблему відліку нового сторіччя і тисячоріччя. Одні з нас певні, що цю неповторну межу ми переступили в ніч з 31 грудня 1999 року на 1 січня 2000 року, інші ж, застосовуючи аритметику десяти пальців, доводять, що 2000 рік – це не перший рік нового сторіччя, а лише останній рік старого. А в результаті цієї незгідливости маємо значно менше психологічне напруження, ніж якби геть усі думали з цього приводу однаково й геть усі тамували подих, переступаючи поріг року, сама цифра якого просто таки заворожує і спонукає до очікування чогось надзвичайного. Самозрозуміло, те надзвичайне має лежати на позитивній площині, тобто бути приємним, світлим, добрим. Бо ж, мовляв, за минулі сторіччя ми таки щось зрозуміли, чогось навчилися, то вже й заслуговуємо кращого життя.

Краще життя щедро обіцяють різні ясновидці, віщуни та астрологи – їм бо платять за приємні прогнози. А тим часом дійсність банальним чином, як в минулому, так і в майбутньому, залежить від самих людей, від їхньої волі, свідомости і моралі. Диво добра і диво зла – в самій людині. В кінці дев'ятнадцятого сторіччя вчені, письменники, аналізуючи вже виявлені в реальній дійсності тенденції, передбачали, до чого ті тенденції приведуть, до якої ненависти, війн і крови. Однак їх ніхто не слухав. Вуха загалу були орієнтовані на всякі солоденькі „ізми", які мали забезпечити усіх щастям, мов манною з неба.

Чи не повториться цей самообман знову? Та ще й небезпечніший, спонуканий саме „тверезим" голосом інтелекту? Візьміть у руки будь-який науковий журнал, підіть на будь-яку футурологічну сторінку Інтернету – скрізь знайдете „ізм" щасливого майбутнього, яке дасться нам усім готовим, лише руку простягни. Електроніка, біотехнологія, телекомунікація, штучний розум, штучне серце, загальний перехід на чисту, сонячну енергетику, розкриття таємниці дезоксирибонуклеїнової кислоти і – хап Бога за бороду! – здобуте в наукових ляборaторіях безсмертя. А такі вічні питання людського співжиття, як моральність, співчуття один до одного і до всього живого, як сенс людської душі і людського духу знову залишаються десь на маргінесі тріюмфальних науково-технічних досягнень. „Трагедія полягає в очевидному відставанні моралі від технічних винаходів", – писав Опенгаймер до великого і дуже сумного гуманіста нашої ери Чарлі Чапліна. Хто-хто, а знаменитий фізик-ядерник знав, що казав.

Це ще й сьогодні так. Тому людство добре вчинить, якщо знайде в собі сили врівноважити науково-технічний, біотехнологічний, телекомунікаційний чинники з чинником моральним, духовним, релігійним. Це стосується усіх без винятку суспільств, і може навіть розвинених – у більшій мірі, ніж економічно відсталих, бо високий матеріяльний розвиток нерідко поєднаний з такою мірою лібералізму, яка переходить у вседозволеність і яка викликає активний спротив десь на другому кінці світу. Відомо, що сьогодні цим спротивом є мусульманство, яке у прагненні зберегти свої традиційні цінності доходить аж до екстремізму. Добре було б нове зі старим узгоджувати добровільно, свідомо, й робити це в маштабах усієї плянети, бо в новому сторіччі нас чекає ще більше проблем, які неможливо розв'язати в межах окремого суспільства, навіть суперрозвинутого. Наприклад, проблему забруднення довкілля, проблему бідности, проблему все ще загрозливо високої народжуваности...

Мабуть, як осібна людина, так і суспільства, нації мусять бути готові переорієнтуватися зі зовнішнього, матеріяльного багатства на внутрішнє, духовне. З цієї точки зору годі стверджувати, що та людина, котра вдень і вночі живе серед суцільної електроніки і ледве встигає натискати потрібні клавіші, – щасливіша, ніж та, що набирає воду з криниці успадкованим від батька і діда дерев'яним відром.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про сподівану несподіванку, яка не сповнилася

„А ви ще не купили води і харчових продуктів?" – зі здивуванням питали мене знайомі в останньому тижні перед першим днем січня 2000 року. У цих здивованих запитаннях можна було відчути неспокій, який панував у цих останніх днях 1999 року, здається, у всіх ділянках життя та серед майже усіх людей, які вичікували чогось несподіваного, чогось страшного та вражаючого для себе і для цілого людства. А я чомусь взагалі не думала про те, що 2000 рік може із своїм приходом принести який-небудь світовий катаклізм. В нашій редакції також ніхто про таку можливість не говорив, хоча тут і там ми згадували про те, що пише преса та Міжнародна мережа (Інтернет).

Але незадовго перед Новим Роком здавалося, що таки якась дивна гарячка огорнула велику кількість людей. Я зі здивуванням завважила, що у харчових крамницях – порожні полиці, на яких звичайно стоять пляшки з водою, а заглиблена у думках про інші справи, не могла навіть зрозуміти, яка причина порожніх полиць і того, що люди виходили з крамниць з численними, переповненими торбами харчів, в першу чергу харчів у „пушках".

Не менший „успіх" мали крамниці із металевими виробами, в яких покупці шукали за різними родами освітлення без електрики, за радіями на батерії та за іншими засобами давньої техніки, що сьогодні вже перестарілі та ніхто їх не вживає.

А мені так якось прямо не хотілося навіть думати про можливість якої-небудь ґльобальної несподіванки і ще до того доконче трагічної у своїх наслідках. То ж зі соромом на запитання, що я купила „на запаси", признавалася до того, що у мене на 31 січня не було ані пляшки води, ані консервів, ані одної батерії до ручної лямпи.

Несподіванка? Катаклізм? А коли таке було, щоб такі жахливі несподіванки були завчасу сподівані та ще і сповнювалися? Так сталося і тим разом. Багато шуму, багато страху, а у висліді мали ми перехід у 200 рік такий спокійний, такий звичайний, як його маємо кожного року.

Отож в Нью-Йорку ми оглядали, вже впродовж півсторіччя традиційне, зібрання тисяч людей у Таймс-сквері, але тим разом це були, як писала преса, аж два мільйони, які зустрічали Новорічну ніч, стоячи тісно зібрані на вулиці, щоб кричати якомога голосніше, трубіти в штучні трубки та давати про себе знати різними способами, особливо, коли на них були спрямовані телевізійні апарати. Тим разом, однак, ціле довкілля було під гострим оком численних поліціянтів, автовий рух був недозволений, все готове на несподівані події, які, однак, не прийшли, як і не прийшли вони ніде, ані в повітрі, ані на комп'ютерах, ані в ніяких терористичних акціях.

Святкували завзято і також без несподіванок інші частини США, Европа, Австралія і, розуміється, також наша батьківщина, якої ми, однак, не бачили на телевізорі, а порозумітися телефонічно було майже неможливо. Можна також сподіватися, що там не було таких багатих штучних вогнів, як в інших країнах, через брак електричного струму, який вилучують там послідовно кожного ранку та кожного вечора.

От так світ спокійно, хоча голосно, зустрів 2000 рік та ніяких несподіванок ніде не було – ані гарних, ані поганих. Деякі країни, як ось Куба, чекають такого свята щойно за рік, на закінчення 2000 року, коли, на їхню думку, настане нове сторіччя. Ті, що вітали його прихід, робили це залежно від континенту у різний час, але все було, як звичай велів, як було кожного року. Все ішло утертим звичаєм.

Чи відчули ми певне розчарування, що нас не зустріла ніяка несподіванка? Чи справді усі надіялися на таку і чи треба було чекати якогось катаклізму і великого нещастя для людства?

Здається, що ми всі таки трішки розчаровані, навіть як цього не показуємо. А може, перенесемо наше вижидання несподіванки на кінець 2000 року?

О-КА

Хай збудеться все, що іще не збулося

Добрий день, шановна редакція тижневика „Свобода". Діти і вчителі Кременецької школи-інтернату, що на Тернопільщині, вітають вас і всіх читачів „Свободи" з Новим 2000 роком та Різдвом Христовим!

Тижневик „Свобода" став містком любови і ласки, добра і щирости між багатьма читачами тижневика і вихованцями школи-інтернату. То ж у Новому році вам успіхів у всіх добрих починаннях, добра та Божої помочі у вашій праці.

Бажаємо вдачі, добра і тепла,
Незгоди людські
хай не чинять вам зла
І тільки все добре в житті,
щоб велося,
Хай збудеться все,
що іще не збулося.
Як сонце на небі щоденно сіяє
Так щастя в житті вашім
хай розцвітає!
Хай Новий рік у вишиванці
Розбудить вас щасливо
вранці
І принесе у вашу хату
Усмішок, радощів багато
Розбудить приспані надії
Зерном і щастям вас засіє
Зігріте миром і любов'ю
І подарує вам здоров'я!

З повагою

Володимир Мишко,
директор школи інтернату,
м. Кременець,
Тернопільська область

ШАНОВНІ АВТОРИ "СВОБОДИ",

щоб Ваш допис вийшов швидше і щоб уникнути помилок у написанні прізвищ та інших назв, просимо подавати своє число телефону. Це дозволить редакторам вияснити незрозумілі місця у Вашій статті (особливо, коли вона написана від руки), не витрачаючи часу на листування.

Найстаріший археолог передрікає успіх

Незважаючи на те, що в колись багатій античній Ольвії, що в Миколаївській області, життя завмерло 16 століть тому і час у цьому давньогрецькому місті ніби зупинився, нині тут також зустрічають історичний 2000-й рік. Маленька ялинка прикрасила житло найстарішого археолога України Анатолія Буракова, який недавно "розміняв" дев'ятий десяток, і його дружини Ніни Михайлівни. Їхній невеличкий будиночок стоїть поблизу входу на територію музею-заповідника "Ольвія". Одні його вікна дивляться в античність, інші - в наше космічне століття. Колишній фронтовик, він ось вже півстоліття живе думками про античний поліс, заснований у VI століті до нашої ери вихідцями з Мілета на високому плато правого берега Бузького лиману.

– Нині, на порозі нового тисячоліття, важко переоцінити значення цього міста в історії нинішньої України, – сказав кандидат історичних наук Анатолій Бураков. – Ольвія справила великий вплив на становлення культури причорноморських протослав'янських племен, він продовжувався аж до Х століття нашої ери. Це відчувається в багатьох матеріяльних знахідках, що належать до ранньої Київської Русі.

Слухаючи розповідь археолога, розумієш, що стародавня Ольвія – особлива сторінка в біографії України. Дві з половиною тисячі років тому сюди через колоністів дійшла антична цивілізація з усіма її досягненнями. В Ольвії були храми і гімнасій, водопровід і бані, суд і театр, монетний двір і календар.

Ця земля пам'ятає диспути стародавніх філософів і ораторів. Мешканці Ольвії читали на пам'ять поеми Гомера. Сюди здійснив подорож Геродот, який залишив безцінні відомості про ольвіополитів і сусідні з ними племена. Ольвія першою на території України мала те, що ми називаємо державністю. Її найвищими законодавчими органами були народ і рада, рішення яких закріплялися в декретах, вибитих на мармурі. Виконавчу владу представляли магістратури, колегії архонтів. Було і те, що нині називають митницею.

Розмовляючи з Анатолієм Бураковим, кореспондент ДІНАУ попросив його стати свого роду ольвійським оракулом і розповісти, яким він бачить початок третього тисячоліття, що готує воно нам, чим порадує чи засмутить?

– Рубежі тисячоліть – завжди переломний час, – сказав історик та археолог. – Перше десятиріччя буде для нас важким: переходимо від однієї соціяльно-економічної формації до іншої. Добре, що у нас ця зміна відбувається без революції. Важливим є й те, що держава проводить політику мирної співпраці з іншими країнами, а це допомагає у вирішенні економічних проблем, сприяє поліпшенню життя людей.

Харків'яни знайомляться з Норвегією

ХАРКІВ.–Виставка робіт юних художників "Норвегія - казкова країна" відкрилася 5 січня в Харківській художній галереї "Маестро". Її організатором стало створене в місті товариство "Україна - Норвегія".

Як розповів кореспондентові ДІНАУ голова товариства, керівник добродійного Фонду Андрія Первозванного Володимир Гальперін, товариство носить ім'я відомого норвезького вченого, мореплавця і гуманіста Фрітьйофа Нансена. У голодні двадцяті роки в Харкові була відкрита місія міжнародного Червоного Хреста, якою керував Нансен. Тоді він багато зробив для доставки сюди гуманітарної допомоги людям, які голодують. Не так давно в Харківському художньому музеї відбулася виставка робіт норвезьких художників, присвячених 75-річчю гуманістичної діяльности Ф.Нансена. Образи Ф.Нансена, а також героїв норвезького епосу відтворено і в роботах вихованців Харківського ліцею мистецтв, що увійшли в експозицію нинішньої виставки. Примітно, що виставка відкрилася на фоні виступу капели хлопчиків - учнів цього ліцею, які виконали твори норвезьких музикантів, в тому числі, Ґріґа.

Популяризація мистецтва Норвегії і є головним завданням товариства "Україна - Норвегія".

Канада розвиватиме партнерство з Україною

КИЇВ (ДІНАУ). Канада розглядає Україну як важливого міжнародного партнера, з яким вона прагне підтримувати і розвивати взаємовигідне співробітництво. У цьому запевнила Надзвичайного і Повноважного Посла України в Канаді Володимира Хандогія Генерал-губернатор Канади Адрієн Кларксон під час зустрічі у зв'язку з завершенням терміну перебування українського посла у Канаді.

Як повідомили ДІНАУ із посольства України в Канаді, Володимир Хандогій передав Генерал-губернатору Канади вітання від керівництва України з нагоди Нового року та Різдвяних свят. Він також висловив упевненість у тому, що українсько-канадські відносини, які мають великий потенціял, успішно й динамічно розвиватимуться надалі, у першу чергу, у сфері економіки і торгівлі.

Нові посвідчення водіїв в Україні

Водії України виключно за бажанням зможуть отримувати два типи національних посвідчень та свідоцтв про реєстрацію транспортних засобів. На таких самих умовах їм видаватимуться й міжнародні посвідчення водіїв, що вводяться вперше і діють лише за межами України. Міжнародні посвідчення водіїв, що не діють на території України, створюють додаткові зручності для транспортників. В разі вилучення їх за порушення правил руху за кордоном, водій при поверненні в Україну буде користуватися національним видом посвідчень.

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

Боже, нам єдности дай!

На порозі 2000-го, а точніше – на другу половину грудня припав сплеск підвищеної політичної активности в Україні. Всі, ніби спохопившись, вирішили враз завершити нагальні справи: Президент видав кілька принципових реформаторських указів; Верховна Рада, що так звикла при кожному зручному випадкові протистояти Президентові, відкинувши кандидатуру Пустовойтенка на пост прем'єра, притьмом і дружно проголосувала за Віктора Ющенка; низка політичних партій, ніби навипередки, провела свої з'їзди.

На цей же часовий відтинок припадає давно очікуваний процес консолідації національно-демократичних сил. 25 грудня у Будинку кіно відбувся об'єднувальний установчий з'їзд нової політичної сили – Української народної партії "Собор".

З'їзд заслухав і обговорив доповідь голови Оргкомітету народного депутата Анатолія Матвієнка, одностайно проголосував за створення Української народної партії "Собор" та обрав керівні органи. Таємним голосуванням на голову партії обрано Анатолія Матвієнка.

Отже, те, про що так давно мріялося і так довго очікувалося, сталося: хоч далеко не всі, але значна частина національно-демократичних сил об'єдналася в єдину партію. Хоча б що говорили злі язики, та неможливо применшити значення цього факту для політичного життя в Україні. Передусім на тлі розколів і розбратів, які вміло підігріваються антиукраїнськими силами, розпочався, нарешті, зворотній процес – процес об'єднання. Нова партія тим і відрізняється від інших, що на відміну від тих, що лише декларували необхідність єднання, поклала на практиці початок такому єднанню.

Друга характерна риса нової партії – її українська сутність. Власне, у ній реалізована та ідея створення масової української партії, що відстоювала б саме українські інтереси, яка широко обговорювалась на сторінках "Вечірнього Києва" та "Української газети".

Внаслідок цієї дискусії і була створена Українська партія "Єдність", яку очолив генерал-полковник Анатолій Лопата. Оскільки Оргкомітет щодо утворення Української народної партії "Собор" у проєктах головних партійних документів врахував основні положення Програмного маніфесту та Статуту Української партії "Єдність", то остання на своєму з'їзді вирішила, щоб поєднати сили, стати однією з фундаторів створення партії "Собор", але не самоліквідовуючись доти, доки не буде зареєстрована новостворена партія.

Якщо говорити узагальнюючи, то "Собор", по-перше, має стати потужною партією національно-демократичного спрямування. По-друге, в основу цієї партії покладено українську національну ідею, і вона своїм головним завданням вважає втілення в життя волі українського народу, висловленої на референдумі 1991 року. По-третє, ця партія має стати партією українського народу, оберігачем його національних цінностей, народної духовности, звичаєвости та моралі. Тому, зрозуміло, членами партії можуть бути тільки українські патріоти, які серцем відчувають цю даровану їм Богом землю, не сплюжать її негідними вчинками, ціною свого життя захищатимуть її, докладуть всіх зусиль, щоб перетворити її на благодатний квітучий край і таким передати прийдешнім поколінням.

Третя характерна риса нової партії – її опозиційність. Але це не буде огульною опозиційністю чи опозиційністю до окремих носіїв вищої влади, підкреслювалось на з'їзді. Це буде опозиційність до всього антиукраїнського в будь-яких виявах. Водночас партія готова підтримати кожен крок будь-якої владної гілки, спрямований на утвердження самостійної, незалежної Української держави, на захист українських інтересів в нашій країні і в світі, на неухильне піднесення народного добробуту. З огляду на це, говорилося на з'їзді, партія схвально ставиться до проголошення Президентом аграрної та адміністративної реформ і призначення прем'єр-міністром авторитетного в народі українського патріота-реформатора Віктора Ющенка.

Четверта відмінна риса партії "Собор" полягає в сповідуваних нею принципових пріоритетах: кожен член партії, від лідера до рядового, повинен на перший плян ставити загальноукраїнські інтереси, на другий – партійні, і тільки потім – свої особисті.

І останнє. Українська народна партія "Собор" відкрита для всіх, хто поділяє її основні принципи і готовий переступити через власні амбіції та об'єднати зусилля в боротьбі за українську справу в одних лавах. Але партія вестиме постійний діялог, як наголошував її голова Анатолій Матвієнко, з усіма партіями національно-демократичного спектру для створення єдиного блоку-правиці на наступних парляментських виборах, щоб назавжди покінчити з домінуванням у Верховній Раді комуно-соціялістів та олігархічних кланів.

Отже, деструктивній тенденції на розколи і роздрібнення політичних партій намітилась тенденція протилежна – на об'єднання. Початок їй практично поклало створення кількома суб'єктами Української народної партії "Собор". Тому і закінчити цей огляд хочеться словами-молитвою одного з делегатів з'їзду, який, не соромлячись сліз, з надією мовив кілька разів, ні до кого не звертаючись: "Боже, нам єдности дай!".

Віталій Карпенко

Газета – літопис століття

„Нашим обов'язком є хоронити наш народ від того, що єсть шкідливе...”

Чи можливо, щоб наш народ позбувся тих згубних звичок, які призводять до стількох нещасть та горя? Мається на увазі пияцтво, яке й до сьогодні процвітає в Україні. Кажемо „сьогодні”, але жила ця біда серед нас від віків, і на це вказували наші предки. Сьогодні ми все менше пишемо про це в пресі – звиклися чи втратили надію побороти це зло? А от наші попередники не соромилися порушувати відверто тему пиятики й алкоголізму. Відкриваємо перший річник „Свободи” із 1893 року, і вже в числі 6 за „децембр” на першій стороні бачимо довжелезну та вичерпну статтю під простою, але промовистою назвою: „Піяньство”. Розпочинається вона ось таким поясненням: „Нашим обовязком єсть нетолько напроваджувати наш народ на добре, красне и пожиточне, але и хоронити его от того, що єсть шкодливе, недобре и перестерігати на кождому кроку, щоб злого хоронився, уникав способностей, котри можуть зробити нещасливим. Днесь поговорим о поганой річи, що зветься піяньством”.

А далі читаємо про те, як через п'янство загостила в наш край нужда, і стаття пояснює чому, а відтак „Свобода” закликає „и кожному кричить до вуха: 'Стережись піяньства, сли не хочеш бути в тому житю жебраком, а по смерти в смолі пекельной пражитись на віки!”. Але якось такі макабричні заклики і перестороги й ціла довга стаття не мали достатнього впливу на читачів „Свободи”, бо у річнику за 1900 рік знаходимо аж у трьох числах, у підвалі, статтю пера Марії Загорні під заголовком „Страшний ворог – дещо про горілку (виску)”. Ця стаття має вже дещо інший характер, її підзаголовок: „Яку шкоду робить горілка нашому тілу?”. Це однак не перешкоджає в тих самих числах „Свободи”, де вміщено цю протиалькогольну статтю, подавати численні оголошення крамниць з алькоголем, як ось: „Волеслав Сегер поручається ласкавой пам'яти краянов, що в его салоні завсе свіже пиво и рожнородни напой”.

Переглядаючи цікаві оголошення, натрапили ми також на таке, яке дуже безпосередньо та дещо жорстко пише: „Маєш діти? Чому – ж не запишете их до 'Р. Н. Союза?'. Коштує лишь 25 центов на місяць, а діти умирають дуже часто, частіше як старши”. Що ж, навіть цих декілька долярів посмертного були нашим робітникам в 1900 році важливими. Але немає чого дивуватися. У першому числі „Свободи” стоїть на другій сторінці написане: „Передплата рочна 1.50 дол., а до старого краю – 2.00. Цікаво, скільки ми б мали переплатників сьогодні, якби наш тижневик коштував у передплаті 1.50 за цілий рік?

МІЖНАРОДНИЙ КОМЕНТАР

Хто торгуватиме з Україною?

“Европейській Союз розривається між небажанням приголубити таку велику і бідну країну, як Україна, та страхом, що вона потрапить до рук Росії”, писала про Україну кілька місяців тому англійська “Файненшл Таймс”. Не додав жаданої визначеності щодо ставлення ЕС до нашої держави й минулорічний грудневий самміт цієї організації в Гельсінкі.

З одного боку, начебто було підкреслено пріоритетність відносин ЕС з Україною, а, з іншого, бажане “так” щодо можливости навіть у далекосяжній перспективі набуття нашою державою повноправного членства в Европейському Союзі у Гельсінкі не прозвучало.

Тим часом в Україні падають обсяги зовнішньої торгівлі, у зв”язку з чим дедалі важче стає здійснювати розрахунки за товари критичного імпорту, без завезення яких немислимий розвиток економіки держави.

Оскільки Україні й досі не вдалося добитися визнання її країною з перехідною економікою, до українських підприємств-експортерів застосовується антидемпінгова маржа на рівні 125 відсотків, що дуже ускладнює доступ наших товарів на ринки багатьох країн.

Антидемпінґові розслідування проти України ведуть зараз 13 держав. Попередня практика таких розслідувань свідчить, що у більщости випадків Україна програє такі процеси й ринки збуту для деяких її товарів, особливо ж металопродукції, за кордоном згортаються.

Вітчизняні експерти стверджують, що цього року є передумови для збільшення зовнішньоторговельного обороту товарів і послуг з України, принаймні, на 3.1 відсотка й збільшення його порівняно з показниками 1999-го року майже до 30 мільярдів долярів. Але для цього необхідно поліпшити режим взаємної торгівлі з найголовнішими партнерами України, насамперед з Росією та іншими країнами-членами СНД. Найкращі умови для розвитку зовнішньоекономічної діяльности з Росією та іншими країнами СНД, як уже не раз відзначалося, могли скластися в рамках зони вільної торгівлі (ЗВТ).

З 1 січня 2000 року вона вже мала б почати функціонувати, однак ще не всі “зацікавлені” сторони ратифікували договір. Питання про створення зони вільної торгівлі СНД стане одним із головних на засіданні Ради глав урядів Співдружности незалежних держав, яке має відбутися у третій декаді січня. Нагадаємо, що найбільш послідовним ініціатором запровадження зони вільної торгівлі в рамках СНД була Україна. І взагалі, як свідчить світовий досвід, реальна економічна інтеґрація між країнами починається з переходу у взаємних обмінах товарами та послугами на принципи вільної торгівлі без вилучень і обмежень. Угода про створення зони вільної торгівлі в рамках СНД була підписана ще в 1994 році. 2 квітня 1999 року до неї було докладено протокол із 76 поправками, внесеними представниками різних країнчленів СНД. Та на сьогодні парламенти лише 5 країн (України, Туркменистану, Узбекистану, Білорусі та Молдови) ратифікували угоду про запровадження зони вільної торгівлі в СНД.

У парламенти ще трьох країн - Казахстану, Киргизії та Вірменії - відповідну угоду подано на ратифікацію. Рішення країни про запровадження принципів вільної торгівлі без обмежень і вилучень в обмінах товарами та послугами зі своїми партнерами є своєрідним тестом на її готовність до поглибленої економічної інтеграції в рамках регіону чи більш ширшого економічного простору. На жаль, сьогодні є всі підстави припускати, що переговори про створення ЗВТ на січневому самміті глав держав СНД будуть аж занадто складними й немає остаточної впевнености у тому, що вони завершаться успішно.

Річ у тому, що у створенні зони вільної торгівлі в рамках СНД, судячи з усього, не особливо зацікавлена Росія. За підрахунками представників різних російських відомств, втрати Російської Федерації при входженні до ЗВТ можуть при врахуванні збільшення лжеімпорту та лжеекспорту сягнути двох мільярдів гривень.

Щоправда, в цьому разі Росія зможе отримати додатковий прибуток з імпорту в сумі приблизно 300 мільйонів доларів, а за рахунок підвищеного збору акцизів та ПДВ з експортно-імпортних операцій - ще 400 мільйонів доларів. Але в цілому сальдо негативне. До того ж, Росія сьогодні дуже вагомо поповнює свою казну за рахунок митного збору на сиру нафту й газ при поставках їх до деяких країн СНД, від чого довелося б відмовитися при входженні у зону вільної торгівлі. Про те, що Росія має намір твердо боронити свої економічні інтереси, свідчить проєкт угоди про введення зони вільної торгівлі СНД, внесений її урядом на розгляд ще Думи попереднього скликання.

Прикладений до нього протокол передбачає, зокрема, непоширення митних пільг на ряд українських товарів (до переліку включено понад 300 товарних пропозицій). Навряд чи ЗВТ з такою кількістю вилучень та обмежень влаштує Україну. В усякому разі переговори на січневому самміті СНД з даного питання обіцяють бути дуже напруженими з непередбачуваними результатами.

Петро Коломієць,
оглядач ДІНАУ

Померла Соломія Павличко

С. Павличко

31 грудня 1999 року в Києві несподівано, на 41-му році життя, обірвалося життя широко відомої письменниці, науковця, перекладача і педагога Соломії Павличко, дочки не менше відомого поета Дмитра Павличка.

Смерть сталася через трагічний випадок: вона утопилася у власному мешканні, беручи купіль перед новорічною гостиною.

С. Павличко – автор п'яти книжок на літературні теми, перекладач з англійської мови та обдарований педагог. Повна темпераменту, покійна була загально люблена та широко відома в інтелектуальних колах не лише Києва, але й діяспори. Її передчасна смерть викликала глибокий жаль в українській спільноті, і стала важким ударом для її батьків та 12-літньої дочки.

С. Павличко похована на Байковому кладовищі 4 січня 2000 року на місці, призначеному для її батька.

Поправку до „метрики” ікони зроблено у Львові

ЛЬВІВ. (ДІНАУ). Постарілою більш, як на століття “зустріла” Різдво ікона Богородиці Одигітрії, що зберігається у фондах Національного музею у Львові.

Згідно тимчасового “паспорта”, вона з`явилася на світ наприкінці ХІУ - першій половині ХУ століть. Однак проведене нещодавно ретельне палеографічне вивчення твору примусило мистецтвознавців піддати сумніву таке датування.

Характерні риси написів на клеймах, розмір і форми накреслення деяких літер притаманні творам більш раннього періоду й мало чим нагадують елегантний стиль українського уставу ХІУ століття. Дещо архаїчними виглядають зображені персонажі, та й взагалі весь композиційний і колористичний лад, витриманий у зеленкувато-синіх тонах. Отже, за цими й деякими іншими атрибуційними ознаками фахівців грушівська ікона є рідкісною пам'яткою “двірського” стилю у вітчизняному мистецтві на зламі ХШ-ХІУ століть, коли галицькі митці робили перші після тривалої тюркської навали спроби відродження давніх традицій державности.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Фільм про Кирила Осьмака

Члени української громади в Нью-Йорку побачили цікавий документальний фільм про першого президента Української Головної Визвольної Ради Кирила Осьмака. Фільм демонстровано в приміщеннях НТШ з приводу відзначення 55-річчя УГВР, 21 листопада 1999 року.

Фільм цей появився недавно завдяки послідовній праці дочки першого президента, про якого широка українська громадськість доволі мало знає. Він складається із двох окремих частин та тим дає можливість ці частини належно подавати на телебаченні чи в інших засобах інформації.

Перша частина ознайомлює глядача з молодечими роками К. Осьмака, родинним селом, батьками і дальшою родиною. У 1920-их роках він був одним із головних діячів української кооперації. Після процесу СВУ його арештовано і засуджено на 5 років тюрми, з якої він відтак повернувся в Україну.

Друга частина документального фільму складається в більшості із розмов дочки Наталії з активістами УГВР – М. Прокопом, Є. Стаховим та іншими. Вони розповідають, що на першому Великому зборі УГВР 11-15 липня 1944 року К. Осьмака обрано президентом.

Не довго, однак, працював він на такому відповідальному пості. У фільмі бачимо його останній притулок в „недільній", де містився штаб УГВР. К. Осьмак потрапив у руки КҐБ і помер в тюрмі у травні 1960 року. З тюрми писав, коли лише мав нагоду, до дочки, на різні теми, зокрема літератури, і у фільмі маємо цього приклади.

Р. Хомяк розповідає про президентські вибори в Україні.

Документальний фільм має велику вартість, розкриваючи невідомі сторінки нашої історії, його повинні бачити якнайширші кола нашої спільноти. Цього вечора виступив після висвітлення фільму редактор Ростислав Хомяк, що саме повернувся з України, де мав нагоду спостерігати перебіг президентських виборів. На цю тему, яка так цікавила українську громаду, він висловив цікаві особисті думки. Жвава часто гостра дискусія, якою провадив Є. Стахів, закінчила цей корисний вечір.

О. К.

Про ОУН, УПА і УГВР

Вже від довшого часу провідники і члени Організації Українських Націоналістів Революціонерів (ОУНр) в газетах і книгах впроваджують облуду в українське життя, пишучи про ОУН і Українську Повстанську Армію (УПА) так, неначе б ці два вияви воюючої України були одне і те ж саме.

Часто статті, писані із тим облудним наміром, вживають окреслення „ОУН-УПА" і тим вводять спорідненя чи ідентичність поміж тими організаціями. Притягаючи УПА до ОУНР, члени цієї націоналістичної організації хочуть не тільки присвоїти виключно собі заслуги УПА в боротьбі проти насильства над українським народом, але також створити ситуацію, в якій критика ОУНР уважається за критику УПА. Інші частини ОУН потурають тій облуді, бо сполучення „ОУН-УПА" дає і їм трохи слави.

Ця політична маніпуляція ОУНР з окресленням „ОУН-УПА" не є новим явищем. Вже 50 років тому Українська Головна Визвольна Рада (УГВР) у Повідомлення „Пресового Бюра Закордонного Представництва УГВР" писала таке:

„Намагаючись відібрати УПА її всенаціональний та понадпартійний характер і вбгати її у свої монопартійні рамки – хоч би постійним сполученням двох конструкцій української визвольної боротьби „ОУН-УПА" – С. Бандера і провід його еміґраційної ОУНр поузурпаторськи пробують підкорити собі вояків УПА за кордоном і зробити їх сліпими виконавцями своїх партійних наказів".

Повідомлення УГВР закидає ОУНР, що вона „фальшиво, тенденційно, вузькопартійно" з'ясовує побудову УПА і обвинувачує С. Бандеру, що він свідомо фальшує характер УПА, називаючи УПА військовим крилом його організації.

За словами і підписом генерала Чупринки сказано, що „УПА є понадпартійна. В ній боряться всі, кому дорога справа самостійної української Держави без різниці поглядів, політичних переконань і партійної приналежности" (Із заяви Головного Командування Української Повстанської Армії, 25 вересня 1947 року). Прикро, що українські політики своєю мовчанкою ще далі схильні для „добра справи" помагати тим, хто каламутив наше життя в Україні і тут, на еміґрації.

Іван Кохан,

Ікона примирення

Греко-католики з польського міста Ярослава принесли до римсько-католицької катедри чудотворну ікону з XVII століття „Брама милосердя" з подарованими Папою римським оздобами. Ікону встановили поряд з образом Ісуса Христа Милосердного. Святі образи стояли поруч у вівтарі до 6 січня. „Присутність цих двох святинь обіч себе є знаком прощення і примирення, яке має статися у Святому Році", – сказав архипресвітер з Ярослава о. Олександер Кустра.

ПОПРАВКА

Через недогляд автора в дописі „Є вже друга церква в Казахстані" пропущено ім'я жертводавця Олі Милян – 30 дол., також замість М. Ґойдич має бути М. Н. Гайдич.

Пластовий лещетарський табір – це корисно і приємно

Від 26 до 31 грудня 1999 року відбувався лещетарський табір для пластового юнацтва, який щорічно, від 1953 року, організовує „Ватага бурлаків" – Курінь УСП і УПС „Бурлаки".

Це вже 21-ий табір у приміщеннях Лендмарк Мотор Інн, в місцевості Ґленс Фоллс, Н. Й, а лещетарські заняття проводились на теренах Гор Маунтен, коло Норд Крік, в горах Адірондак.

Власник мотелю Джон Наджа, приятель пластової молоді, учасників табору зустрів великим освітленим написом „Вітаємо пластунів!", а на щоглах маяли синьо-жовті прапори. Учасники табори приїхали вечором 25 грудня автами, літаками (з Чикаґо і Дітройту) та автобусами з Нью-Йорку і Іст-Гановеру, Н. Дж. В таборі взяло участь пластове юнацтво з Нюарку, Нью-Йорку, Нью-Брансвіку, Пассейку, Філядельфії, Кергонксону, Клівленду, Вашінґтону, Дітройту, Чикаґо і Бостону.

Комендантом табору був пл. сен. Андрій Ганкевич, ОХ (Орден Хрестоносців), заступник коменданта – Мартуха Левицька-Кернс, бунчужним – ст. пл. Тарас Ганкевич, ОХ, писарем – ст. пл. Тарас Попель, лікарем – пл. сен. Юрій Білик, ОХ. Адміністрацію табору підготовив і проводив пл. сен. Юрій Данилів, Бурл. В таборі взяло участь 52 юначки і 57 юнаків та 29 членів булави.

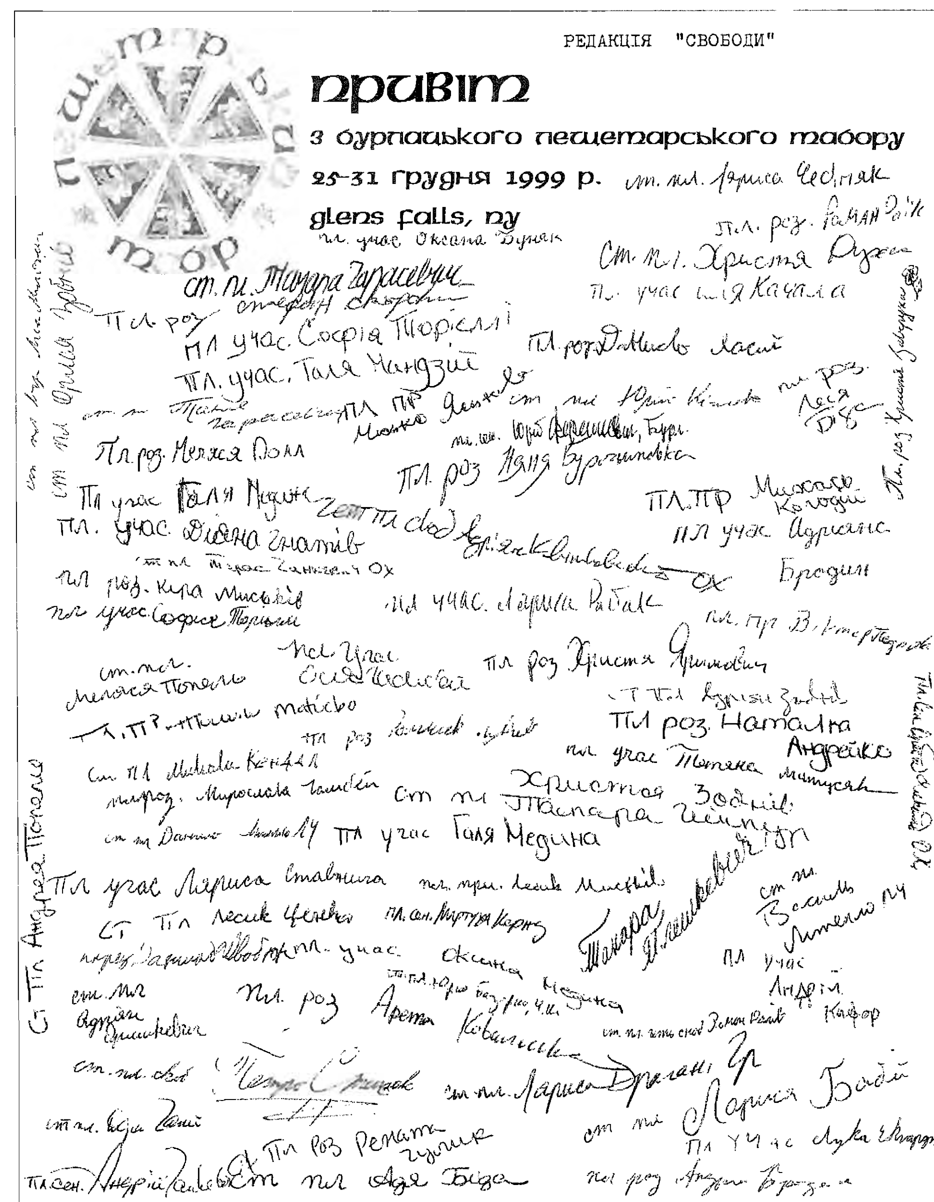
Заняття з лещетарства та спусків на популярних тепер „дошках" відбувалися щоденно під опікою професійних інструкторів. Тому що ресторан, в якому таборовики харчувалися в попередніх роках, був зачинений, організатори подбали про велике огріване шатро, в якому учасники їли сніданки, а вечеряли в недалеких ресторанах. Після першої ж вечері в китайському ресторані таборовики мали гутірки про лещетарство і поведінку на лещетарських теренах, другого вечора поїхали автобусами на вечерю і гокейові змагання в Олбані, Н. Й.

Наступними вечорами відбувалися змагання у самодіяльності, вибір назви табору, підготовка до приходу св. Миколая, який відвідав табір в останній день табору перед офіційним закриттям.

Вибрано таборову сніжинку – пл. розв. Дару Денисик, та снігового діда – пл. прих. Матея Семчишина. На закритті табору учасники одержали посвідки про відбуття табору, таборові сорочинки та відзначки, які проєктував, як і щороку, „бурлацька зараза" Ґоґо Слупчинський, спільну знимку табору і одноднівку-адресар табору зі знимками і адресами всіх учасників. 15 учасників табору здобуло іспит вмілости з лещетарства 1-го ступеня, чотири – другого і три – третього та одержали відзнаки.

Ранком 31 грудня після молитви, наказу і сніданку таборовики порядкували свої кімнати, прощалися зі своїми товаришами і товаришками, плянували зустрічі на літніх таборах і Ювілейному Джемборі з нагоди 50-ліття Пласту в США, яке відбудеться в серпні 2000 року в горах Адірондак. В останньому наказі комендант табору побажав учасникам щасливого повернення домів і щасливого Нового року та висловив надію, зустрітись з ними на лещетарському таборі на другий рік.

Ю. Ф

Осучаснено бібліотеку Школи Українознавства в Нью-Йорку

Зліва: представники Товариства „Самопоміч", відділ в Нью-Йорку, Надя Савчук і Наталя Дума (голова Товариства і адміністратор школи) та президент ФКК („Кредитівки") „Самопоміч" – Н. Й. Богдан Кекіш передають пожертви на відновлення бібліотеки Юрієві Янчишинові. Присутні на зустрічі з жертводавцями директор школи Ольга Теребус-Кекіш і голова Батьківського комітету Люба Лабунька.

Школа Українознавства Товариства „Самопоміч" в Нью-Йорку, 2 жовтня 1999 року святкувала Золотий ювілей. Це одна з найстарших та найбільших суботніх шкіл у системі Шкільної Ради УККА. Зараз у ній навчається 140 дітей від 6 до 16 років. За п'ятдесят років існування через її двері перейшло сотні молодих матурантів, яким вона прищепила знання українознавчих предметів та любов до далекої, але близької серцю України. Підготовляючись до Ювілейного 1999–2000 академічного року, Батьківський комітет школи ще у 1997 році проголосив кампанію збирання фондів на відновлення шкільної бібліотеки.

На заклик відгукнулись батьки теперішніх школярів та інші прихильники школи. Незабаром до списку жертводавців прилучилось Товариство „Самопоміч"–Нью-Йорк з дотацією 2,000 дол., Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" з Нью-Йорку – з пожертвою 2,000 дол. та Українська Православна Кредитова Кооператива – 500 дол.

Головний промотор-рушій цього проєкту, член Батьківського комітету Юрій Янчишин, батько двох маленьких школярів, який працював над розбудовою бібліотеки як доброволець від 1997 року інформує жертводавців про використання зібраних фондів: помальовано та придбано нове устаткування кімнати, замовлено нові полички, куплено цікаві книжки та дитячі журнали, відновлено старі книжки та скаталоговано усі книжки у бібліотеці, яких є біля двох тисяч томів. Від початку проєкту Ю. Янчишин впровадив систематичне відвідування бібліотеки та випозичення книжок учнями школи.

Завдяки пожертві від Лариси і Йосипа Гуринів він закупив комп'ютер до бібліотеки, щоб скаталогувати всі книжки, як також полегшити і прискорити процес їхнього випозичення. Також у цьому навчальному році до адміністраційного складу школи було додано штатну силу – професійну бібліотекарку Наталю Грабовську.

„Можна ще багато зробити, щоб бібліотека приваблювала наших дітей, наприклад, створити у ній центр „комп'ютерного листування" з дітьми з України через Інтернет", – вважає цей батько-ентузіяст. Він висловив подяку своїм співробітникам, які допомагали йому у здійсненні дотеперішніх плянів, а це: Славко Ковальський, Сергій Гошовський, Наталя Грабовська, Людмила Грабовська, Людмила Петрушенко, Юрій і Ірка Кобзярі (Design & Furniture), Іван Дурбак, Юрій Мицак, Рой і Оксана Андерсен, Геннадій Гудзій та жінка Ю. Янчишина Дебі Мур. Тут належиться подяка всім особам, які жертвували книжки та приладдя до бібліотеки: Ользі Кекіш, Дарії Костів (від СУА – Округа Н. Й.), Ігореві і Олені Гуменним, Марії Немилівській, Дарії Бідник, Оксані Луцькій, Юрієві і Ірці Кобзярам, Лідії Крушельницькій, Галині Єнсен-Полтаві, Адріянові Сапці, Ірені Ільченко, Юрію Янчишинові і Дебі Мур, Любі і Олесю Лабунькам, Ользі Гірній, Ользі Гаєцькій, Богданові і Світлані Бідникам, Наталі Думі та Володимирі Ганкевич.

Офіційне відкриття поновленої бібліотеки відбулося в суботу, 2 жовтня, 1999 року. Всі ті, хто не зміг прийти в цей день, але зацікавлений працю бібліотеки, можуть зайти будь-якої суботи до кімнати 307, у школі Св. Юра, вхід з вулиці Тараса Шевченка у Нью-Йорку.

Батьківський комітет складає щиру подяку всім особам та організаціям, які склали пожертви на Фонд поновлення бібліотеки. Докладний список жертводавців поміщено в пресі.

Чеки можна виписувати на „Self Reliance Association, Parents Committee" із поміткою Library Fund. Просимо висилати пожертви та кореспонденцію в справі бібліотеки на адресу: **Parents Committee, c/o O. Anderson, 66–46 Gray St., Middle Village, NY. Tel.: (718) 326-4319.**

Гандзя Савицька-Мицак

45 років праці для нашої громади

Промовляє Х. Навроцька, голова 64-го Відділу СУА.

12 грудня 1999 року минуло 45 років від заснування 64-го Відділу Союзу Українок Америки, який працює на терені Нью-Йорку, але широко відомий завдяки своїй вийнятковій активності у показах народної ноші, яких досі, як довідуємося, відбулося понад сотню по різних містах Америки та з різних нагод, і які заініціювала покійна вже Христина Воєвідка, активний член відділу. То ж не диво, що цей саме відділ Союзу Українок мав повне право особливо відзначати своє 45-річчя та гордитися своєю діяльністю. Отже, 11 грудня відзначили членки цього відділу, разом із запрошеними гостями, свій особливий, заслужений ювілей, в приміщеннях Народного Дому, при дбайливо підготованому полуденку.

Святом керувала активна та довголітня членка, а тепер і довголітня голова Христя Навроцька, і відзначалося воно багатою програмою та численною участю союзянок. Своє довше слово Уляна Любович присвятила 45-річній історії відділу – історії активної проукраїнської праці. Першою головою 64-го Відділу була Іванна Рожанковська, пізніша голова Союзу Українок. Незважаючи на хитке здоров'я, вона була присутньою на святкуванні та привітала подруг.

Серію привітів розпочав о. диякон Юрій Малаховський. Відтак М. Томоруґ вітала ювілейний відділ від Головної управи СУА і від імені голови І. Куровицької вручила окрему грамоту для Х. Навроцької. Від 83-го Відділу вітала його голова Стефанія Косовин, відтак вітала голова Округи Нью-Йорк Олександра Кіршак, від Українського музею – голова Управи Ольга Гнатейко, від редакції „Нашого Життя" – Ірина Чабан, від пластунів – Володимир Корнага і від НТШ – О. Кузьмович. Не бракувало у цих святкуваннях також участи жінок „четвертої хвилі" для яких членкині 64-го Відділу мають відкриті серця. „Соловейки" виступили із своїм теплим співом та квітами, а Марія Зілгалова, гостя зі Закарпаття, передала привіт від жінок свого краю і дякувала за допомогу, яка їм дуже потрібна.

Щоб свято не було занадто серйозним, Наталка Соневицька прочитала дві гуморески Ївги Жак, а Дарія Косів – власну гумореску на тему короваю. А все ж для об'єктивних спотерігачів діяльности 64-го Відділу СУА залишається найбільш вагомим не так широкі допомогові акції з різних нагод, численні літературні вечори, базари чи виставки, а таки те, що членкині відділу зробили на полі пропаґанди народної ноші та поширення її серед української громади і серед чужинців. 100 показів за 45 років – це осяг, яким справді можна гордитися.

О. Кузьмович

 Що? Де? Коли?

Календарець подій

2–30 січня – виступи співачки Софії Соловій і групи „Колаж" в Нюарку, Філядельфії, Балтіморі, Дітройті, Луїсвілі, Гартфорді, Нью-Йорку, Чикаго та інших містах (див. рекляму в газеті).

15 січня, 9:00 веч. – Український спортовий клюб та хор „ДУМКА" влаштовують Маланчин Вечір в залі Українського Народного Дому в Нью-Йорку. Тел.: **(201) 433-3980.**

15 січня - Новорічний баль в Українському Народному Домі, 140 Prospect Ave., Irvington, NJ. Квитки 20 дол. Замовляти телефонічно **(973) 375-0156.** Початок о 8 вечора.

15 січня – 42 Відділ ООЧСУ на Лонґ Айленді запрошує на Маланку до залі УКЦ св. Володимира, 226 Юнийондейл аве., Юнийондейл, Н.Й. Початок о 9-ій вечора.

16 січня – УВАН (206 West 100th Street, New York) запрошує на доповідь Сергія Гальченка (Інститут літератури НАНУ) „Українські літературні архіви: невідоме про відомих письменників". Початок о 2 год.

22 січня – перша доповідь Осипа Зінкевича (видавництво „Смолоскип", Київ) „Україна на порозі третього тисячоліття" в Норт Порті, Фл. – заля Українського релігійного осередку св. Андрія, початок о 7 год. Наступні доповіді – див. оголошення в тижневику.

5 лютого – ювілейний баль з нагоди 50-річчя Пластової станиці в Нюарку. Hanover Marriott, 1401 Route 10 East, Whippany, NJ. Початок о 6 годині. Тел. **(973) 514-1846**

5 лютого – Товариство українських інженерів Америки, Українське лікарське товариство Північної Америки (відділ Ілліной), Об'єднання Українських ветеринарних лікарів Америки і Канади (відділ Чикаго) проводять бенкет і баль дебютанток в Hilton Hotel, 17 East Monroe Street, Chicago, Illinois. Початок о 6-30 вечора. Тел. **(847) 985-3596.**

12 лютого – баль відділу Товариства українських інженерів Америки у Філядельфії. Початок о 6 год. 714 Charette Rd., Philadelphia. Тел. **(215) 671-9418.**

Збірка одягу і взуття для України – в Головній канцелярії УНСоюзу – 2200 Route 10, Parsippany, NJ. Тел. **(973) 292-9800, дод. 3055.**

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями (тел. **973-292-9800, дод. 3040**).

УКРАЇНА І СВІТ

УВАГА: НОВИЙ ПРОУКРАЇНСЬКИЙ ПРОЄКТ

Наше коріння – у найглибших пластах історії

Одним із джерел українства є всесвітньо знана трипільська цивілізація. Вона відкрита і уперше, сто літ тому, досліджена видатним українським археологом Хвойкою, на землях поблизу Києва. За декілька тисячоліть до нашої ери тут уже існували багатолюдні поселення і навіть проміста, з багатоповерховими будинками.

Це і становить найсуттєвіше завдання Фонду „Дівич-гора" – збереження, подальше вивчення, а також пропаганда у широкому світі пам'яток трипільської культури в Україні. Фонд сприятиме також дослідженню і пропаганді інших археологічних культур на території України, зокрема черняхівської та зарубенецької, що були сходинками до формування українського етносу.

Міжнародний Фонд збереження і вивчення пам'яток трипільської культури „Дівич-гора" зареєстровано Міністерством юстиції України 19 липня 1999 року. Фонд має широкі правові можливості для здійснення благодійної діяльності.

Членами Фонду „Дівич-гора" можуть бути громадяни України, особи без громадянства, чужоземні громадяни та юридичні особи, які визнають мету діяльності Фонду та виконують вимоги його статуту. Серед засновників і членів правління Фонду – відомі діячі культури і науки: Іван Дзюба, академік АН України, голова комітету з Державних премій ім. Т. Г. Шевченка; Микола Жулинський, академік АН України, директор Інституту літератури АН України; Юрій Мушкетик, письменник, лавреат Державної премії ім. Т. Г. Шевченка, голова Спілки письменників України; Євген Товстуха, академік АОН України, народний цілитель; Валентина Колпакова, заступник генерального директора Києво-Печерського заповідника. Президент Фонду „Дівич-гора" – Володимир Дрозд, письменник, лавреат Державної премії ім. Т. Г. Шевченка, перший заступник голови СПУ.

Фонд „Дівич-гора" починає здійснювати проєкт будівництва Центру української культури „Дівич-гора", на мальовничому березі Дніпра, у районі „золотого трикутника", поблизу добре знаних у вітчизняній історії сіл Трипілля Халеп'я-Витичів. Тут будуть представлені пам'ятники трипільської та інших археологічних культур, твори майстрів народної творчости, провадитимуться всеукраїнські та міжнародні конкурси народної і сучасної пісні. До співробітництва із фондом „Дівич-гора", до благодійних пожертвувань на здійснення першочергових завдань фонду, до інвестицій у наші найголовніші проєкти запрошуємо кожного, у кого у грудях б'ється живе українське серце.

Поштова адреса фонду „Дівич-гора": **а/с 325, Київ-253002, Україна. Міжнародний Фонд збереження і вивчення пам'яток трипільської культури „Дівич-гора" рахунок 26009006903001, Укрінбанк, МФО 300142. Код. 21670012.**

Володимир Дрозд,
президент Фонду „Дівич-гора",
лавреат Державної премії
ім. Т. Шевченка

ПОЛІТИЧНИЙ ФОРУМ ДІЯСПОРИ

Сумно і соромно за наш народ

Знаю, що багатьом читачам не сподобається заголовок цієї статті, як і її зміст. Але я все ж поділюся своїми думками. На наших святах ми часто розхвалюємо наш народ – який він мудрий, роботящий, міцний, свідомий свого призначення.

Сьогодні читаємо в нашій пресі, як то мудро зробив наш народ, проголосувавши не за комуніста Симоненка, а за Кучму, цим самим сказавши „ні!" комуністичній ідеї і висловившись за розвиток самостійної, демократичної України. Може, це й так, коли йдеться про вибір між Симоненком і Кучмою. Але мене непокоїть інше питання: як сталося, що Симоненко набрав так багато голосів, вийшов на друге місце після Кучми? Де була українська „мудрість" при голосуванні за Симоненка? Мені кажуть, що люди так зневірилися в Кучмі за п'ять років його президенства, що голосували за Симоненка лише для того, щоб висловитися проти Кучми. А що з того нічого не вийшло, то, нарешті, вибрали Кучму, щоб тільки не допустити Симоненка.

Але ж, люди добрі, крім Симоненка, було ще кілька інших кандидатів, чому не вибрали когось із них? Адже серед них були й національні кандидати! Голосуючи за Симоненка, діти, внуки і правнуки закатованих в тюрмах, засланих у Сибір, знищених „єжовщиною" і голодоморами, виявили свою „мудрість" тим, що „забули" страждання своїх батьків, дідів і прадідів. За це й карає нас і весь наш народ милостивий Господь, який дав Україні волю в 1991 році! За „мудрість" нашого народу.

Хтось, може, скаже, що народ не був достатньо поінформований про інших кандидатів, бо, мовляв, Кучма і Симоненко мали найбільше грошей і засобів пропаганди своїх кандидатур. Скільки б не було в тому правди, це аж ніяк не виправдує тих мільйонів людей, що голосували за Симоненка. Правда, багато в тому завинили й провідники так званих патріотичних партій, не об'єднавшись навколо одного кандидата. Кажу „так званих", бо що ж то за патріотизм, коли кожний думає лише про себе, а не про загальне добро України?! Тому й кажу: сумно і соромно за наш народ, щоб не сказати гірше...

Іван Овечко,
Аврора, Кольорадо

У Молдові демонструють проти війни у Чечні

Майже півсотні демонстрантів у Молдові пікетували посольство Росії в Кишиневі у зв'язку з проведенням антитерористичної операції в Чечні.

Пікетники виступали із гаслами, що засуджують дії російських військ у Чечні, і вимагали їх негайного виведення.

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ
Приятелі РУХ-у Північного Нью-Джерзі
запрошує українське громадянство на доповідь, яку виголосить
ОСИП ЗІНКЕВИЧ
голова видавництва „Смолоскип" у Києві
на тему:
УКРАЇНА НА ПОРОЗІ ТРЕТЬОГО ТИСЯЧОЛІТТЯ
НАУКА З ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ: НЕГАТИВИ Й ПОЗИТИВИ, ПОЛІТИЧНИЙ ВИБІР МОЛОДІ, ПЕРСПЕКТИВИ
Огляньте виставку передвиборчої літератури, компроматів, карикатур
П'ятниця, 4 лютого 2000 р., год. 7-ма веч.
Заля української католицької церкви св. Івана Хрестителя, NEWARK, NJ

Забуті козацькі могили

Цей канал збудували українські козаки.

Світлив **О. Дорошенко**

Полковник летунства, кандидат технічних наук Олександер Дорошенко проживає в російському місті Санкт-Петербурзі, працює на авіяремонтному заводі, де має кілька технічних винаходів. Проте усе своє дозвілля віддає українській справі. Олександер Дорошенко – поет, композитор. За власний кошт він видав поетичні збірки „Туга за Україною", „Не цурайтесь батьківської мови", „Співай, кобзарю...", музичну народну драму „Сила віри". Його твори друкувалися в періодиці Канади, а також в багатьох виданнях України, не раз виконувалися на концертах Українського культурного товариства імені Тараса Шевченка в Петербурзі.

На грудневому зібранні цього товарива Олександер Дорошенко виступив з рефератом про історію козацьких могил на берегах Ладозького каналу, який будували козаки за наказом царя Петра. Десять тисяч козацтва привів на Ладогу Полуботок і мало хто з прибулих вижив на каторжній праці. Олександер Дорошенко сам дослідив пам'ятні місця цієї трагедії, написав і видав поему „Забуті козацькі могили". Ми вміщуємо вірш дослідника старовини, що походить зі згаданої поеми.

Канали Ладоги

Канали, канали, канали –
царееві все мало води...
Полки, що поразки не знали,
привів Полуботок сюди.
Копали, копали,
копали болото
з весни до зими...
Немов собі шлях торували
до вічних снігів Колими.

Канали, канали, канали...
Від Волхова аж до Неви...
Тут тисячі хлопців конали –
твої, Україно, сини.
Китайками їх покривали,
щоб виділись тихії сни,
А матері й жони ридали,
дізнавшись лише восени.

Хрести з їх могил постинали,
не знали щоб ті, хто пливли,
Чиїми руками проклали
з Європи в Монголи шляхи,
Чиїми кістками услали болото,
щоб тут навіки Росія вікно
прорубала в Європу...

А що ж козаки?..

Нема ні хреста, ні каплиці –
ознак православних святих,
Лиш назва долини „Криниці"
зосталась, як згадка про них...

О. Дорошенко
1998 р.
м. Нова Ладога

Полковник Олександер Дорошенко виступає на зібранні Українського культурного товариства імені Тараса Шевченка в Петербурзі.

НТШ – громадська академія наук

Наукове Товариство ім. Т. Шевченка засновано в 1873 році. Його 125-ліття наша світова спільнота відзначала минулого і продовжуватиме цього року, по різних місцях, де існують його осередки. Дітройтський осередок відзначив цей ювілей 26 листопада 1999 року виступом голови Президії НТШ у Львові, академіка д-ра Олега Романіва.

Провідними в його доповіді були дві теми: „Вигляди на майбутнє після президентських виборів" і „Праця НТШ в Україні". Політологи вважають, що Президент Кучма зробив багато доброго в деяких ділянках протягом минулих п'ять років, але також не зробив майже нічого в інших, головно в економіці держави. Україна в мінімальний спосіб фінансує науку, державні структури ставляться байдуже до справ національної культури і науки. НТШ не існувало за совєтських часів, його відновлено в 1989 році. За останні 10 років, незважаючи на скромні фінансові засоби, НТШ осягнуло чимало поважних наукових і видавничих здобутків – біля 190 книжкових видань. Створено 15 територіяльних осередків в різних місцях України. Товариство перебуває на етапі динамічного розвитку і творчого поступу. Його дії є національно спрямовані як у видавничій ділянці так, і в науковій.

– За останні 10 років наукове Товариство ім. Т. Шевченка пройшло шлях до вагомих організаційних, суспільних, наукових та видавничих здобутків. І не випадково, що нас часто називають чи не єдиним діючим невіртуальним товариством, єдиною справжньою суспільно-громадською академією, – каже д-р О. Романів.

Програму вечора відкрив і нею проводив голова Дітройтського осередку д-р Павло Джуль. Гостя з України представив д-р Олександер Серафин.

Ол. С.

Хтось ризикував життям, зберігаючи старі гривні

Краєзнавець Андрій Тегерашвілі привіз з провінційного Городища кілька гривень з 1918 року.

В грудні я перебував у відпустці на Черкащині, де мав чимало зустрічей з людьми, часто незнайомими. З Городища приїхав на таку зустріч відомий в тих місцях краєзнавець Андрій Тегерашвілі, який розшукав у селян кілька пам'яток з дому Симиренків – відомих українських підприємців і меценатів. Була серед них, зокрема, величезна за розмірами книга Левка Симиренка про садівничу справу в Криму, інші цікаві речі, які я переслав спадкоємниці сімейних реліквій, внучці Левка Платоновича – Тетяні Торпе-Симиренко до Канади. Привселюдно про це я не вів би мови, коли б не кілька гривнів з 1918 року, які теж передав Андрій Тегерашвілі. Ті гривні, дбайливо збережені в Україні, мене зворушили.

Коли розпався СССР, я провів багато годин в архіві, читаючи особові справи людей, розстріляних в роки сталінських репресій. В більшості течок на самому початку зберігається протокол обшуку і виявлення забороненого.

Тоді я пересвідчився, як часто підставою до розстрілу ставали виявлені в помешканні листи закордонної рідні, церковні книги або утвар, а також пам'ятки з часів незалежної української держави.

Люди, які зберегли ці українські гривні, ризикували життям задля кількох папірців, котрі не мали вже вартости грошей, але мали ще вартість історичних документів, а в руках переслідувачів могли послужити за доказ туги українця за втраченим. Тоді на звинуваченого чекав страдницький кінець життя...

З подяки за пошану до старої української гривні я сфотографував Андрія Тегерашвілі. Поруч вміщено також передані ним гривні: старші люди можуть їх пам'ятати, а молодші нехай подивляться.

Л. Х.

У Києві видано каталог „Зарубіжне українство"

Інститут досліджень діяспори, що діє у Києві, видав каталог „Зарубіжне українство, 99". 500 примірників каталогу Інститут передав Міністерству закордонних справ України для українських закордонних дипломатичних представництв, Державному комітету України у справах національностей та міграції, Товариству „Україна-Світ", Українській Всесвітній Координаційній Раді, навчальним закладам та бібліотекам в Україні, а також, попри брак коштів, пересилає книжку поштою до українських закордонних часописів, громадських та наукових інституцій. Вже розпочато підготовку до видання каталогу „Зарубіжне українство, 2000". Оскільки інститут є громадською організацією, нам залишилось сподіватися лише на допомогу українців західньої діяспори. І добродії І. Пуйо (Нью-Йорк), Наталія Іванів (Чикаґо), Атанас Кобрин (Фльорида), Єва Савка (Асторія), Віталій Візір (Сан-Франціско), Ігор Стебельський (Віндзор, Канада) та інші особи, а також Український Братський Союз своїми коштами сприяли реалізації ініціятив нашої інституції.

Нині важливим проєктом Інституту є видання двотомової монографії І. Винниченка „Українська східня діяспора як історико-географічне явище", комп'ютерний набір якої вже здійснено. Ця фундаментальна праця – перша не лише в Україні, в якій проаналізовано історію творення (головно, трагічну) та сьогодення українського етнокомпоненту в державах, що постали на теренах колишнього СССР. В науковий обіг має бути уведено (вперше) велику кількість матеріялів про депортації, які автор віднайшов у спецфондах архівів Росії, країн Балтії, Білорусі, архівах Служби безпеки України.

Ігор Винниченко,
директор Інституту досліджень діяспори

Українське слово в Шевченковім краї

Заступник голови Черкаської обласної адміністрації Анатолій Кузьмінський за фахом – вчитель. Багато років він працював на ниві народної освіти і тепер теж відповідає за розвиток освіти і культури в області, яку називають Шевченковим краєм. З ним мав розмову кореспондент „Свободи".

– Черкащина однією з перших областей на сході України почала відродження української мови і культури, але тепер настали важкі часи. Чи вдається продовжити розпочате?

– Мушу відверто сказати, що після першої хвилі піднесення, нам не вдалося зберегти тих темпів і тієї якості, з якими ми починали цю справу. Її пригальмували фінансові нестатки. Хоча не можна заперечувати певних зрушень. В області залишилась одна російськомовна школа з 718, є ще кілька десятків шкіл зі змішаним викладанням – українською і російською мовами, але абсолютна більшість шкіл – україномовні. Якщо узяти такий показник як прийом першокласників за заявами батьків до клясів з українською чи російською мовою, то він буде на користь першої з них. Але якість мови покищо залишається серйозною проблемою, ще бракує літературної мови, переважає "суржик" і якось вщухла боротьба із ним. Буває, що на уроках звучить українська мова, а на перерві – російська мова або "суржик". З 718 шкіл маємо приватних – три, в яких навчається триста дітей з 204 тисяч загального числа школярів.

Я не буду стверджувати, що у нас зросла якість освіти, тому що добра освіта потребує добрих грошей, а коли їх немає, то важко, але завдяки певній інерційній самовідданости людей, які працюють в цій сфері, ще зберігається мережа освітянських установ. Ми не втратили шкіл, професійних училищ. Кількадесят дитячих садків з 900, які ми мали, зачинилися, тому що зменшилась народжуваність. Також і безробітні мами не потребують допомоги в догляді за дітьми, бо самі сидять вдома. Може це й не краще для дітей, які не мають належної медичної, педагогічної, психологічної опіки, залишилась їм лише материнська ласка...

– Яке становище у професійних училищах?

– Вони тепер виконують швидше соціяльно-захисну функцію, ніж підготовку робітничих кадрів, бо заводи стоять. Ми зберегли професійні школи, але число учнів у них зменшилося з 17 тисяч до 12-ти. Випускникам цих шкіл ніде працювати і це не заохочує молодь до навчання, але ми розуміємо, що ці заклади є тим притулком, який захищає підлітків від впливу вулиці, бо на роботу такого ніхто не візьме, коли й дорослі не мають роботи, у звичайній школі йому важко вчитися, а тут три роки його вчитимуть, годуватимуть і є надія, що дитина не стане розбійником чи повією. А за три роки порозумнішає, дівчина може вийти заміж, хлопці підуть до війська і якось усе уладнається...

– Чи з'являються нові книжки черкаських письменників?

– Сьогодні може друкуватися хто завгодно, але жоден з письменників нічого не опублікує, якщо не знайде спонзора. Ось на моєму столі лежить книжка Зінаїди Тарахан-Берези „Святиня". Це історія Тарасової гори. Я півтора року збирав кошти на її видання, тому що це цінна праця, але на неї треба було й чималих коштів. Проте

Анатолій Кузьмінський

ми виділили кошти з бюджету і видали таку чудову книжку. Інші книжки теж виходять. Немає жодного дня, щоб до мене не зверталося два-три автори з проханнями допомогти у виданні їхніх творів. Звісно, кожен твір має право на життя, але бюджет наш скромний і ми можемо видати лише ті книжки, які вкрай потрібні Україні. Якщо письменник домовиться з підприємцем про допомогу, то ми даємо листа, що адміністрація просить про таке сприяння.

– Яким ви бачите майбутнє держави і своє майбутнє у ній?

– Якщо прийняти точку зору, котра іноді побутує, що ми приречені, що не буде справи, то тоді й жити не треба, бо треба мати надію, але й штучне бадьоріння, яке особливо звучало під час виборів, теж неприйнятне. Є закон збереження речовини: або вона є, або її немає. Щоб надробити упущене, потрібні роки й роки, і ми ще будемо довго і тяжко трудитися, щоб розкрутити те, що впродовж десятків років закручувалося в інший бік. Вийшов указ про земельну реформу, а я уявляю собі, наскільки це тяжка буде справа. Як тяжко йшла колективізація, так тяжко йтиме й реколективізація села, тому що є верстви, зацікавлені у збереженні старого ладу, а й психологія селян вимагає зміни. На селі залишились одиниці тих, хто хоче мати приватне господарство, але вони вже не мають фізичної сили й здоров'я до праці... Колгоспний же тракторист каже, що хоче працювати 8 годин на день і щоліта їздити до моря, а приватне господарство прив'яже його до землі. Тяжко й довго ми виходитиме з цієї кризи. Передовсім треба змінювати психологію людей. Для мене було загадкою, чому на такій багатій землі ми такі бідні, тому я перечитав багато книжок – від Івана Вишенського до Івана Дзюби...

З усього визирає думка про те, що ми, українці, любимо свою клітку, свого приборкувача. І те, що ми сьогодні спостерігаємо між гілками влади, між особистостями, дуже мене тривожить і пригнічує мій оптимізм в пляні самоорганізації, єдності нації. Треба спільно закачати рукави й усім працювати, а коли ми будемо телешуватися й у гетьмани прямувати, то небагато досягнемо. Така моя особиста думка.

Розмовляв **Левко Хмельковський**

ДВІ КОЛОНКИ З ПРОДОВЖЕННЯМ

Ліна Костенко будує державу не лише поезією

"В усі часи зусилля творців високої поезії, держав, релігій, літератур були і будуть – і наш час не виняток – в основі і меті своїй однакові: спрямовувати помисли людей геть від манівців і нездорових абстракцій до безцінного, буденного, до божественного і споконвічно конкретного", – ці слова Волта Вітмена набувають ще глибшого значення, якщо їх застосувати до України. Бо в нашій національній історії зусиллям творців високої поезії судилося відіграти подвійну і подвійно драматичну ролю – вони були водночас і творцями держави. Були і є ними й сьогодні, адже, мабуть, ніяка історія не може похвалитися в такій мірі, як наша, впливом літератури, зокрема і особливо поезії, на процес творення нації – любов до свого народу, занепокоєння його долею, шукання спасенного слова духовної істини йшло у нас попереду політики і соціології. І це було найнадійнішою запорукою самозбереження народу – він читав своїх поетів і йшов їм назустріч.

Присутність великих поетів в сьогоднішній Україні дозволяє сказати, що українська державна незалежність не просто постала – вона продовжує поставати з кожним талановитим віршем, з кожною поемою, адже знаємо, який значний духовний і разом з тим національно-політичний авторитет в українському суспільстві заслужила Ліна Костенко, гідна спадкоємниця слави великої Лесі, своїми поемами „Мандрівка серця", „Маруся Чурай", „Берестечко".

Сьогодні Ліна Костенко будує державу і націю не лише своєю поезією. Вона – професор Національного Університету „Києво-Могилянська Академія", де успішно готуються майбутні будівничі України. Її величезні знання і життєвий досвід, її дочірня любов до свого народу окрилюють молодь, надихають до власної творчости.

Сьогодні ми розпочинаємо публікування першої лекції проф. Ліни Костенко перед студентами „Могилянки" – її тема є відповіддю на одну з найголовніших проблем українського націотворення.

Гуманітарна аура нації або дефект головного дзеркала

Отже, гуманітарна аура нації. Чи не правда, якесь приємне для слуху поєднання слів? Справді, кожна нація повинна мати свою гуманітарну ауру. Тобто потужно емануючий комплекс наук, що охоплюють всі сфери суспільного життя, влючно з освітою, літературою, мистецтвом, – в їхній інтегральній причетності до світової культури і, звичайно ж, у своєму неповторно національному варіянті.

В наш складний час, в нашій проблематично незалежній державі, де так поляризувалися пріоритети, впадає в очі, наприклад, амбівалентність поняття гуманітарний. Для одних – це комплекс гуманітарних дисциплін, адже humanitas – це категорія культури, освіти, духовності. Для інших слово гуманітарний асоціюється перш за все з гуманітарною допомогою.

Як на мене, це вельми прикрий термінологічний збіг, що часом призводить до непорозумінь, коли, замість вироблення концепції гуманітарної політики в її кардинальних аспектах, все зводиться до розмови про черговий гуманітарний вантаж або про екологічно чисті макарони.

Думаю, що у країнах Европи, де є сильна традиція Гуманізму, чіткіше розмежовані ці поняття: гуманітарний і гуманістичний, людський і людяний, у нас же в означенні гуманітарних наук і гуманітарної допомоги ця різниця стерлася. Але треба мати на увазі цей нюанс.

Аура. У словниках радянського періоду, енциклопедичних, філософських, навіть іншомовних, – а ці словники осіли на стележах, і люди досі користуються ними, – аура однозначно інтерпретується як термін медичний, з області симптоматики деяких тяжких недуг, як специфічний стан, що передує нападові хвороби. Це, очевидно, від нелюбові до окультних наук, де аурою вважається невидиме світіння, яким оточені матеріяльні тіла, особливо людина, і яке дано побачити хіба що сенсатимам та ясновидцям. Ауру вивчали ще у 20-их роках, за допомогою світлофільтрів, тоді ж у Лондоні вийшла книжка Вальтера Кільнера „Аура людини". А в 60-их була навіть чутка, що ауру почали досліджувати американські вчені, але коли виявилося, що над головами деяких політиків аура вельми темна й плямиста, досліди було припинено, а їхні результати засекречено. Доводилося бачити й фотознімок дружини Реріха, на якому її голова оточена загадковим світінням, – але не беруся сказати, чи то справді була аура, чи щось із області фотоефектів. У кожному разі такі езотеричні поняття, як аура чи, скажімо, біополе, були протипоказані матеріялізмові, про що свідчить звужено оказіональне визначення аури у вищезгаданих словниках. Однак існує етимологія слова, досить звернутися до латини, – аура має там до десятка значень, і всі вони зв'язані з вітерцем, повівом, або золотом, відтінками золотого. Відоме Горацієве *„aurea mediocritas"* – золота середина, чи епітет Персея *„auri gena"* – „золотороджений", тобто син Данаї від Юпітера, який навідав її у вигляді золотого дощу.

Зрештою, aureolus, ореол, – це вже прямий прародич аури, хоч у дорозі від давньої латини до наших днів вона приростала ще й іншими смислами, як це часто буває. До прикладу, камікадзе означає божественний вітер, згодом так почали називати японських льотчиків-смертників. Але, якщо вдуматись, то якийсь невловимий зв'язок між цими поняттями є, бо лише порив божественного вітру може кинути людину на такий відчайдушний крок.

Словом, як існує, безперечно, якесь біополе особистості, так існує й аура цілої нації, хоч неозброєним оком її й не видно.

Що ж до поняття нація, то лише на перший погляд здається, що це таке чітке і всім зрозуміле поняття. Саме в це поняття останнім часом, уже в умовах, здавалось би, незалежної України, внесено стільки плутанини, що пересічний громадянин може вкрай розгубитися, начитавшись нашої преси, де українців то пропонують вважати етносом, що й досі ще не відбувся як нація, то вже аж політичною нацією, що містить у собі весь наш поліетнічний конгломерат, то народом України, то українським народом. У паспорті графа національности скасована.

Продовження в наступному числі

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Про це треба говорити

Дуже похвально, що „Свобода" останнім часом на своїх шпальтах містить актуальні й рішучі матеріяли про життя й події, що розгорнулись і розгортаються в житті Української Православної Церкви в США. Стаття д-ра Петра Шаєнка „Від Києва я не відречусь" стала тим матеріялом-детонатором, що глибоко вразив наші національні почуття. На цю статтю не міг не відреагувати д-р Анатолій Лисий – довголітній і впливовий член Церковної Ради Митрополії УПЦ в США. Події, що розгорнулись в УПЦ США, мають глибоко принциповий характер. Виснення д-ра А. Лисого породжують ряд запитань, які я порушую в коментарі, який над силаю до „Свободи".Не можна забувати, що проти Української Православної Церкви діють сили, які бояться її появи і зміцнення в серці Европи.

Про це треба говорити, широко писати, не замовчувати кризу, що настала. Вірю, що редакція „Свободи" надрукує і мої думки стосовно статті д-ра Анатолія Лисого „Корабель нашої Церкви спрямовують люди".

Олександер Северин,
Бронкс, Н. Й.

(Статтю автора буде опубліковано)

УПЦ США не об'єднувалась ні з якою юрисдикцією

Відповідь Консисторії Української Православної Церкви в США на зауваження Патріярха Філарета, подані у „Свободі"

У статті, що описує візиту Патріярха Філарета до однієї з наших парафій, („Патріярх Філарет...", „Свобода", 12 листопада 1999 р., стор. 6) коментарі Патріярха Філарета щодо стосунків між Українською Православною Церквою в США і Церквою в Україні були характеризовані або прямо цитовані так: „Патріярх сказав, що вживати терміни „переходити до Київського Патріярхату", або „приєднуватися" не є зовсім точними, бо відколи помісний Собор у червні 1990 року обрав Патріярхом Мстислава, відтоді практично й відбулось об'єднання (Церкви) діяспори з автокефалією в Україні".

Ця заява неправдива, і вводить в оману, зроблена навмисне, щоб служити цілям особи, яка намагається впроваджувати в життя нашої Церкви тут, в США, таке саме роз'єднання, яке вона створила і продовжує плекати в Україні. Голова теперішньої Церкви Київського Патріярхату абсолютно не мав нічого спільного з Собором 1990 року, за винятком того, що він, як тодішній Екзарх Московської Патріярхії на Україні, його засудив.

Українська Православна Церква в США не об'єдналась в 1990 році, і від того часу не з'єдналась ні з якою церковною юрисдикцією в Україні та не увійшла під владу якоїсь юрисдикції в Україні. Святіший Патріярх Мстислав дуже обстоював цю позицію від того самого дня, коли він був обраний Патріярхом України, і до дня його упокоєння. Прошу звернути увагу на Letterhead (фірмовий бланк) долучених документів: Letterhead, який вживав Його Святість протягом свого патріяршого служіння, ясно вказує на те, що Святіший Мстислав вважав себе Патріярхом України, а Митрополитом Української Православної Церкви в США.

Долучаю заяву, видану в грудні 1992 року і видруковану у „УПСлові", „Народній Волі" та інших органах преси. З цією заявою треба, ради історії, ознайомити читачів „Свободи". У ній Святіший Патріярх Мстислав оголосив недійсним об'єднання деяких ієрархів Української Автокефальної Православної Церкви з тодішнім Митрополитом Філаретом і ієрархом Московської Патріярхії в Україні в нове тіло, назване Українською Православною Церквою Київського Патріярхату.

Це об'єднання було здійснене тодішнім Митрополитом Філаретом у червні 1992 року при співпраці і з примусу українського уряду. Фактично це об'єднання не було прийняте, і це стало наявним під час похорону Святішого Патріярха Мстислава у червні 1993 року, на якому були присутні і представники УАПЦеркви і УПЦеркви-КП в особах Архиєпископа Петра (УАПЦ) і Єпископа Романа (УПЦ-КП); кожний з них виступав, вважаючи свою юрисдикцію законною спадкоємницею Церкви Патріярха Мстислава.

Об'єднання нашої Церкви в США з будь-яким церковним тілом в Україні не було пропоноване ні на якому засіданні Собору єпископів, Ради митрополії або Собору нашої Церкви від дня відродження Української Автокефальної Православної Церкви в Україні. Отже, ми відкидаємо твердження Патріярха Філарета, що вся діяспора належить до його юрисдикції. Далі його втручання в діла нашої Церкви тут в США, Канаді, Західній Европі, Австралії і Новій Зеляндії обурює нас так само, як воно обурило Постійну конференцію українських православних єпископів поза Україною у 1998 році („УПСлово", травень-червень, 1998). Єпископи, духовенство і вірні Української Православної Церкви в США словами і ділами підтримали повними силами відродження Церкви в Україні від 1989 року, включно з різними установами Київського Патріярхату від його заснування. Патріярх Філарет не відмовився від поданої

(Закінчення на стор. 14)

Корабель нашої церкви віддаляється від України

Відкритий лист докторові Анатолію Лисому від д-ра Петра Шаєнка

Шановний пане докторе, Ваша стаття „Корабель нашої Церкви спрямовують люди" („Свобода", 27 вересня 1999 року), яка мала бути відповіддю на моє звернення до Вас в кінці моєї публікації „Від Києва не відречусь", не є відповіддю на поставлене питання. Це радше підсумок Ваших попередніх публікацій з наміром вияснити читачеві чи ваша слушність відповідає вимогам дня, чи вона веде до гармонії і єдности в громаді, сприяє єдності навколо Київського Патріярхату, сприяє буттю української держави, забезпечує її гідну позицію в світі? Кожному видно, що Московський Патріярхат при підтримці Константинополя далі паралізує церковне життя в Україні, ворожнеча між православними парафіями в діяспорі розвивається, інтриги між двома патріярхами в Києві набувають нових форм, центр уваги перенесено з Києва до Константинополя, наша гідність береться під ноги.

У Вашій відповіді Ви хочете крученими дорогами у пошуках за арґументами підперти свої твердження. Ви знаходите винних там, де вам хочеться їх знайти. А коли „знайшли", тоді не щадите слів. Ви пишете: „...Почалася акція не так за приєднання до УПЦ Київського Патріярхату, як за ослаблення і зруйнування Української Православної Церкви в США зсередини... Старі відомі нам методи підсилюються новими спеціялістами в пропаґанді і аґітації з України...". Пане докторе, ви дійсно в це вірите? Які мотиви хтось має в Україні знищити УПЦ в США? Невже наша батьківщина, Україна, висилає на Захід „спеціялістів в пропаґанді й аґітації для підривної робсти?". За стилем і змістом таке писання колись я читав в совєтській газеті „Ізвестія", де замість „пропаґанди і аґітації з України" стояла „пропаґанда і аґітація з гнилого Заходу".

Ось чому, пане докторе, я схильний думати, що Ви не пишете зі своєї волі. Не буду здивований, якщо Ви є тільки виконавець волі ґієрархів в Бавнд-Бруці. З усього видно, що Бавнд-Брук не терпить Філарета. Тільки вони знають, чому. Не терпить його і Москва. Знаючи московську залуплісну спритність, чи це збіг обставин? Чи не знайшовся Бавнд-Брук, навіть не підозріваючи того, в тенетах, розставлених Москвою? Адже принада дуже апетитна: синодальний устрій Церкви, рівність з православними ієрархами, включно з грецькими, управління церковним майном, відмежування священства від вірних.

Я повністю визнаю, що признатись до помилок тяжко. Однак були люди, які мали на це відвагу. Такий акт, сам по собі, творив чуда. А чудо нам потрібне, щоб об'єднати наше розхристане суспільство. Я надіявся, що до цього часу ви зрозуміли важливість подій і, скориставшись з нагоди, займете позицію державного мужа. Братись до полеміки я не збираюсь. Це буде безплідно. Але поскільки ситуація в православних громадах діяспори все більше загострюється, бар'єр між Києвом і Бавнд-Бруком росте, порушена тема надзвичайно важлива. Може, замість полеміки нам допоможе розмова на „здоровий глузд".

Ви пишете, що уболіваєте за незгоди в православних громадах діяспори, в той час не згадуєте, коли і чому вони почались. Сорок п'ять років був спокій в парафіях, як Ви пишете, парафії жили „згуртовано і мирно". Нагадаю вам, незгоди почалися від 1995 року, з того часу, коли Ви з Бавнд-Бруком підкорились Константинополю.

Ви уболіваєте за непристойність, поповнену зустріччю Вселенського і Московського Патріярхів в Одесі на українській землі. Вас обурює їхня дружба. Хіба Ви чекали чогось іншого? Якщо так, Ви були наївні. Пункт другий Згоди, підписаної в Константинополі ієрархами з Бавнд-Бруку, дав їм нагоду й упевненість ігнорувати Київський Патріярхат.

Як вам відомо, Бавнд-Брук будувався не тільки як осередок українського Православ'я, а більше як осередок Українства. Про це свідчать багато сотень написів на гробах синів і дочок України, які знайшли там спочинок. Тому справи, пов'язані з Бавнд-Бруком, є справами національними. Пункт другий конституції УПЦеркви в Бавнд-Бруці зарік, що Церква назавжди буде незалежною, як гарантія нерозривного зв'язку з Україною. Коли Церква порвала цей другий пункт Конституції і пішла під зверхність Константинополя, на це зареаґували з обуренням патріоти. Ви їхній патріотичний чин окреслюєте „злоякісною роботою проти Церкви".

Ви заперечуєте свою участь у веденні переговорів з Константинополем. Як самі стверджуєте, Ви були делеґатом на ті переговори. Це вимагало від Вас бути в курсі справи. Ви мусили знати, за чим їдете і що маєте привезти. Про хід переговорів Ви завжди мусили бути поінформовані і мати на них вплив. Питання, чи ви були у ролі делеґатів? Якщо ні, ви були новаки, випадкові люди, декорація. Як делеґати, однак, несете відповідальність.

Ви твердите, що акт прийняття духовного омофору Вселенського Патріярха „не був таємним". І далі пишете, що „УПЦ КП, як і УАПЦ, в той час вважали, що УПЦ в США і діяспорі своїм кроком прокладала шлях також для них до всесвітнього православ'я"... Цей хід думок неодноразово запевненнямбув нав'язаний нам в діяспорі і ієрархам в Україні Єпископатом в Бавнд-Бруці і вами, що це веде до визнання Київського Патріярхату. Це була вимушена і болюча згода, до того українське православ'я, включно зі мною, вірило, що ви, сини України, нас не підведете. В мовчазному напруженні ми чекали результатів. Та вони були такою таємницею, що навіть ви, делеґати, про них довідались щойно через пів року.

Ви пишете, що „після закінчення переговорів нас запросили взяти участь у церемоніяльному прийнятті в патріярхії, де ми мали можливість безпосередньо висловити наші побажання Вселенському Патріярхові". Питання: які могли бути ваші побажання, не знаючи результатів згоди? А може, Ви їх знали?

Нагадаю, що підписаний договір має одинадцять пунктів. Тільки один з них стосується в загальному українства, решта – церковні справи. Це пункт другий, який говорить: „Специфічна ідентичність цього внутрішнього відмінного церковного тіла (тобто УПЦерква в США – П. Ш:) має триматися строго у межах церковного і канонічного ладу і традиції Православ'я... і буде віддалена від всього світського і політичного впливу". Хіба Ви не зрозуміли, що Церква в Бавнд-Бруці згідно цього пункту перестала бути національною?

Ви твердите, що ані Ви, ані ніхто з членів Ради, ані єпископат не відрікається від Києва, тобто „патріяршого центру українського православ'я". Що воно таке – патріярший центр українського православ'я? Хіба це не є Київський Патріярхат? Якщо колись Ви орієнтувались на Київський Патріярхат, а тепер на Константинопіль, то ви відреклись від Києва? Це не вимагає прилюдного оголошення, самої діяльности вистачає. Погодьтеся, що всякі Ваші пояснення – це маневри дезорієнтувати читача. Погодьтеся, що в цей критичний час для України ніяких ваган, передумов чи упереджень супроти Києва не сміє бути для патріота-державника.

Багато місця Ви присвятили вашим поїздкам до

(Закінчення на стор. 14)

ЗВІДУСІЛЬ

Новонароджені отримали нагороди

Шість новонароджених ужгородців, які побачили світ 1 січня ц.р., вже встигли заробити для своїх батьків по кілька тисяч гривень. Першою з них привітала 2000-ий рік донечка Ірини Хрестіної - отож їй належить 5 тисяч, а п'ятьом іншим "новорічним" немовлятам, які дещо припізнилися, - по 3 тисячі гривень. А ректор Ужгородського державного інституту інформатики, економіки і права дав слово, що всіх шістьох "двотисячників", коли вони підростуть і закінчать школу, прийме у вуз без вступних іспитів. Якщо, звичайно, вони виявлять бажання вчитися саме тут.

Джон Мейджор продаватиме автомобілі

Після двох років напружених пошуків нової роботи колишній прем'єр-міністер Великої Британії Джон Мейджор знайшов, нарешті, справу до душі: він продаватиме знамениті двоповерхові лондонські автобуси. Як повідомили джерела у лондонському Ситі, Дж. Мейджор погодився зайняти місце у раді директорів найбільшої британської автобусобудівної компанії "Мейфлавер".

Чорногорія має право вийти зі складу Югославії

Про право Чорногорії вийти із складу Югославії вперше заявив Президент СРЮ Слободан Мілошевич в інтерв'ю сьогоднішній проурядовій газеті "Політика". Саме це велике інтерв'ю є важливим політичним прецедентом, оскільки С. Мілошевич протягом року, та й раніше, обмежував свої зустрічі з місцевими журналістами нечастими і короткими виступами по державному радіотелебаченню Сербії РТС.

США проти програми для Іраку

Сполучені Штати з підтримкою Великої Британії продовжують перешкоджати здійсненню програми "нафта в обмін на продовольство", вдаючись до ряду незаконних прийомів", включаючи зловживання своїм членством в комітеті Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй щодо санкцій відносно Іраку. Про це говориться в поширеному минулого понеділка в головній квартирі ООН листі постійного представника Іраку при ООН Саїда Хасана до генерального секретаря ООН. Інший кандидат - Марк Мохер з Канади. Остаточне рішення буде прийнято Радою Безпеки ООН до 17 січня.

Б. Клінтон відвідає Москву

Президент США Білл Клінтон, як очікується, відвідає російську столицю з візитою навесні наступного року. Точні час і тривалість візити будуть узгоджені дипломатичними каналами і про них буде оголошено пізніше.

Закон для домашніх тварин

У Литві з 1 січня у багатоквартирних будинках дозволено утримувати тільки одного пса і одну кішку, або два пси чи дві кішки. Дозволено також утримувати виводок котів і собак до 4-місячного віку.

ІСТОРІЯ І ПАМ'ЯТЬ

Театр в буковинському селі

З початком 30-их років на Буковині вже не тільки інтелігенція, а й простий нарід жадав свого, українського. Хто не вмів читати, прагнув навчитися, письменні засновували свої часописи, культурні організації, хори і драматичні гуртки.

Ще у жовтні 1929 року поодинокі групи у Чернівцях злилися в український театр, котрий дав 160 вистав. Його радо вітали в Кіцмані, Лужанах, Кісилеві, Глинниці, Ставчанах, Станівцях. Отак почали збиратися і в Драчинцях, на Лукові, у хаті-читальні сільські парубки та дівчата на перші репетиції драматичного гуртка. Очолював читальню Данило Прокопець – людина глибоких патріотичних переконань.

Почали з драми М. Кропивницького „Невольник", переробленої з однойменної поеми Шевченка. Саме тоді, у 1930 році, свідомі українці відзначали 90-річчя від дня народження і 20-річчя смерти корифея українського театру. Та й сам твір був близьким буковинцям, бо віддзеркалював одвічне прагнення поневоленої нації до свободи. Актори – сини і дочки простих хліборобів, які ніколи не бачили театру, сцени. Належало вивчити чимало українських пісень, подбати про декорації та костюми.

Дівчат батьки побоювались пускати... Георгій Бадюк, списавши майже весь зошит, віднic його вродливій дівчині Марті Казимір. Просив, щоб рідні дозволили їй зіграти одну з головних ролей – Ярину. Стрункому й кмітливому парубкові Іванові Авраму було запропоновано ролю Степана. Оксану мала грати весела й гарна Марія Малиш.

Газетні сторінки рясніють розповідями про виступи акторів з народу у найвіддаленіших селах. З весною і починаються народні урочистості, присвячені великому Кобзареві. Український театр виїжджає на провінцію з виставою „Мефістофель в інтересному стані". Поряд з цим радісним мистецьким злетом на смерекову буковинську Гуцульщину приходить велике лихо – голод.

На поклик газети „Час" в багатьох селах починається збір харчів і грошей. Відгукуються на це лихо і у Драчинцях. Ось текст із оголошення: „Аматорський кружок громадян Драчинець відограє в понеділок дня 13 квітня цього року в стодолі Павла Казиміра Стефанового о 2-ій годині по полудні драму в 5 діях „Невольник", на яку запрошує як місцевих, так і громадян довколишніх сіл. Ціни місць: 1 місце – 40 левів, 2 – 30, вступ – 10 левів. Чистий дохід призначений на допомогу голодуючим гуцулам".

... По полудні збиралися хлопці і дівчата на толоці неподалік від Мурованки, біля Казиміра Павла. Відкрилась завіса – перед очима публіки з'явилось українське село, заквітчане садами, хата, а під нею – накрита килимом лавка.

Заспівав старий Коваль, в минулому запорожець... Картина за картиною поставала історія щирої любові Степана до Ярини. Разом росли вони, як брат зі сестрою. Тільки перед від'їздом до славної Січі хлопець дізнається, що вони з Яриною чужі, а батька його рідного Івана вбили в шляхетчині, мати померла. Степана, малесенького, взяв у свою сім'ю Василь Коваль, щоб ріс разом з дочкою Яриною. Волею Божою їх родинні почуття перероджуються у палке кохання.

Далі – життя у Запорізькій Січі. Поза сценою відбувається жорстока битва з татарами, після якої Степан потрапляє у бусурменський полон. А ось на сцені сліпий бандурист, ходить Україною і розповідає, „як славу здобувають, за віру та рідний край голови складають".

У незрячому Ярина впізнає свого Степана. Глядачі завмерли. Кожен думав, як же вчинить Ярина, – чи пригорне каліку сліпого, чи прийме його під свою стріху нерідний батько? Плакали, здавалося, вже всі, почувши з уст головної героїні: „Візьми ж, милий, гостру шаблю, зрубай голову твоїй любій, виріж з грудей серце. Не буду твоєю, то краще смерть мені заподій".

Надією на кращу долю України прозвучали у фіналі вистави слова: „Посилаєш тяжкі біди, пошли ж, Боже, долю". Полегшено зітхнув суфлер, потиснули один одному руки організатори вистави. Подвір'я Казимірів поринуло в оплесках схвильованої публіки. Про виставу у Драчинцях заговорили у навколишніх селах. Незабаром аматорів запросили виступати у селі Бобівці. Запам'яталося, бо молоді актори їхали туди автобусом Івана Казиміра, котрий повернувся з Канади. Згодом їх вітали у Глинниці, де зійшлося найбільше глядачів. Плянувався виступ у Шипинцях, але втрутилися шандарі. З того самодіяльного театру сьогодні залишилося троє: брат із сестрою – Іван та Марія Аврами і Ганна Скрипник. Багато вже не дізнатись, бо заросли квітами-травами могили більшости отих молодих „носіїв культури"", як у свій час називала їх преса.

Хай не потьмаряться, хай проясняться для наших очей і розуму їхні імена. Ці люди не були великими акторами, про них не говорив світ, але то була визначна культурна подія в історії Драчинців. Нехай засвітяться свічки пам'яті на честь простих орачів-хліборобів, дівчат-майстринь, що дивляться на нас з пожовклих фотографій – кушніра із Садгори Володимира Антоновича, який жив тоді у Драчинцях, Георгія Бадюка, Миколи Курчака.

Давно вже помер кушнір Антонович. Давно нема серед живих дружини його Стефанії, котра вчила українських пісень головну героїню драми. Покійні обидва його сини – Іван і Зиновій. Георгій Бадюк – сирота, каліка з однією ногою, забрав у могилу молоді мрії про вірне кохання, щиру посмішку, сяючий погляд. Не обминули його звірства совєтської влади: розстріляний під рідним луківським небом. Ні перед ким не завинивши...

Пригадується, якось у радіоінтерв'ю наша гордість Ніна Матвієнко сказала, що ми повинні розшукувати і чистити джерела. Думається, „Невольник" у Драчинцях – то одне з таких джерел, ще й до кінця не розчищене. Є на Буковині, напевно, чимало таких.

О. Мощук, учителька,
Буковина

УПЦ США не об'єднувалась...

(Закінчення зі стор. 13)

нами допомоги. Його теперішні дії „вдячности" за нашу допомогу виразно говорять про його особистий характер і особисті цілі. Було б краще, якби Патріярх Філарет час, який він присвячує для розколу життя Церкви в діяспорі навмисним розповсюдженням між вірними дезінформації методами – залишками із совєтських часів, використав для встановлення злагоди в церковному житті в Україні.

Наша Церква в діяспорі і далі закликає окремих церковних провідників в Україні покинути свої особисті амбіції та непорозуміння і зосередити зусилля на об'єднанні в одну, єдину Українську Православну Церкву, як це заповідав Святіший Патріярх Мстислав. Тільки об'єднана Церква може стати моральною совістю народу і сподіватися відданости українських православних християн всього світу.

о. Франко Історчин,
секретар Консисторії УПЦ США,
Бавнд Брук, Н.Дж.

Корабель церкви...

(Закінчення зі стор. 13)

Києва, Вашому намаганню підготувати грунт для об'єднання і створення однієї УПЦеркви в Україні. Чи це було по Ваших силах? Скільки випадків добровільного об'єднання Ви можете нарахувати? Практика показує, що об'єднання, якщо приходить, то з часом, через різницю в розвитку протилежних сторін. Прискорити цей процес можна тільки далекозорим державницьким підходом. Але, будучи в Києві, Ви хиталися між Філаретом і Димитрієм, правдоподібно, за вказівками з Бавнд-Бруку. І цю вашу маніпуляцію ви називаєте „підготуванням грунту на об'єднання"?

Згідно традиції, на престолі може сидіти тільки один Патріярх. Хто ним має бути? Для мене ясно, Патріярх Філарет. Тут не йдеться про особу, а йдеться про Київський Патріярхат як інституцію. Особа прийшла і пішла, а інституція лишається для майбутніх поколінь. Чому Філарет? Просто тому, що він заземонстрував здібність устійнити таку інституцію, він має дар, а може й обставини, організувати навколо себе двадцять три відсотки віруючих в Україні.

Це велика цифра, коли взяти під увагу, що в Україні понад п'ятдесять відсотків невіруючих. Патріярх Димитрій має тільки два відсотки. Який шанс має Димитрій стати всеобіймаючим патріярхом?

Помимо всього написаного, у Вашій душі відчувається неспокій. Ви вагаєтесь, чи дійсно ви йдете по правильній дорозі? Самолюбство говорить одне, а логіка й серце говорять інше. Від Патріярха Вартоломея Ви очікуєте відповіді, підтримки для Ваших писань. Ви пишете до нього, їздите до нього. А він відбуває загальниками, як то: треба мати терпіння і час, ще не прийшов той час, хай спершу прийде спокій в церковному житті України, хай Президент напише йому листа, і подібне. І в стані отакої безнадійности ви пишете „...і можливо, ми всі дійдемо до рішення, що час делікатної дипломатії скінчився..." А я скажу, пізно, пане докторе. Хіба почнете війну?

Так, пізно. Корабель нашої Церкви пливе не в тому напрямку, все далі і далі віддаляючись від Києва, від Київського Патріярхату. І вже не повернеться, бо не просте було плянування його маршруту. Його спрямовують люди, заплутані в тенетах замаскованих сил. Тільки один вихід, але він неправдоподібний. Це якби всі люди на борту корабля „стрибнули у воду", бо вплив на його хід вони вже не мають.

З пошаною, **д-р Петро Шаєнко,**
Франклін, Конн

ХОЧ ЛИСТ І ПРИВАТНИЙ

Відроджується пам'ять героїв

Могила вояків УПА на Бережанському цвинтарі.

Перебуваючи у Тернополі, зустріла Мирона Маланюка, який подарував мені книжки „Юнацька чота старшинської школи УПА" та „Василь Сидор і справа його життя" Михальчука-Мака.

Прочитала їх з величезним інтересом. Ці книжки – жива і правдива історія безкорисливого і жертовного служіння вояків УПА, так потрібна тепер Україні, усім нам, оскільки вони є цією рушійною силою, яка допомагає українцям формувати національний світогляд.

Минуло 8 років нашої незалежности, а владні структури не спромоглися на якісь конкретні дії по формуванню української національної ідеї, не визнали на державному рівні УПА воюючою стороною. Але народ, особливо в західніх областях України, з величезною пошаною відноситься до вояків УПА. Їм ставлять пам'ятники, відновлюють зруйновані могили, на яких відправляють Панахиди, проводять вечори-зустрічі з воянами УПА, називають їх іменами вулиці міст і сіл, на концертах і приватних сходинах співають повстанські пісні. Спогади вояків надзвичайно цінні для нас, оскільки лише тепер маємо можливість пізнати правдиву історію нашої України.

Галина Завійська,
м. Бережани
Листа передав до редакції Н. Н.

Було колись село Пикуличі

„Тухоля, Домбє і Бересть,
Пикуличі, Бриґідки
На Страшний Суд прийдуть колись,
Як достовірні свідки".

Пісня

Гіркими сльозами вписалося моє рідне село Пикуличі, біля княжого граду Перемишля, в історію визвольних змагань західної вітки українського народу.

В моїй пам'яті почалося те вечером, 30 жовтня 1918 року. До нашої хати в Пикуличах прийшло кількох юнаків. Мій батько, поговоривши з ними, пішов з моїм старшим братом Василем до стодоли та принесли кілька крісів та трохи набоїв. Озброївшись, усі вийшли з хати.

Другого дня, цебто 1 листопада, побачивши, що на церковній дзвіниці повіває український прапор, я спитав батька, що сталося. Він сказав мені, що на західньо-українських землях проголошено Українську державу, вчора увечорі роззброєно австроугорську сторожу у військових бараках на східньому кінці Пикулич. Тепер Пикуличі є частиною української Держави.

Та, на превеликий жаль, це не тривало довго. По кількох днях від Перемишля почулися стріли – це поляки почали наступ на молоду Українську державу. Мій батько, старший брат та ще декілька пикуличан зі зброєю йшли до Перемишля, щоб стримати польський наступ. Та вдержатися не було сили. Поляки панцирним поїздом увірвалися на залізничну станцію в Перемишлі, а невдовзі захопили і вкоротці опанували ціле місто. Українська армія мусіла відступати та організувати бойову лінію кілька миль на схід від Перемишля. Пикуличі окупували поляки. Сьогодні Пикуличів уже нема: є „уліца Пікуліцка в Пшемишлю"...

Війна з Польщею за західньо-українські землі тривала. У військових казармах в Пикуличах поляки зробили табір для полонених воїнів Української Галицької Армії. Голод та антисанітарні умови викликали в таборі пошесть тифу. Полонені масово вмирали.

За почином Марії Кашубинської-Колодій створено в Пикуличах допомогу полоненим. В хаті близько табору жінки варили у великих котлах яринову зупу, яку довозили до табору. Декілька разів і мені, тоді 12-річному хлопчині, доводилося запрягати коня до воза та везти зупу до табору. Через відкриті двері будівлі при в'їздовій брамі було видно нагі тіла мерців. До воза сотнями підбігали скелети – все що лишилось від молодих людей – щоб дістати бодай ложку цілющої страви.

За свою посвяту Марія Кашубинська-Колодій та дівчина на ім'я Дедьо заплатили життям: померли, заразившись тифом. Трупів, поночі, вивозили з табору на горбок між Перемишлем і Пикуличами та закопували в спільну яму. Скільки їх було – невідомо. Кажуть, що біля двох тисяч. З часом могили поросли травою та кущами. По закінченні війни завдяки перемиській і українській громаді упорядковано ті могили та поставлено спершу дерев'яний, а пізніше сталевий хрест. Під проводом Євгена Зиблікевича над упорядкуванням могил завзято декілька тижнів працювала група молоді.

В першу неділю по Зелених святах на ці могили йшли церковні процесії з Перемишля та сіл. На Панахиду збиралося завжди кілька тисяч народу. Пригадується одна з перших процесій (а може й перша).

Перед вела церковна частина, цебто хрест та церковні хоругви. За церковною частиною ішов хор, а за ним – пластова молодь із пластовими палицями на раменах. За пластовою молоддю йшла шкільна молодь, а далі тисячна маса громадян. Раптом, недалеко катедри, пластункам та пластунам заступила дорогу польська поліція та почала відбирати „небезпечну зброю" – пластові палиці.

Доконавши це „геройське діло", поліція пішла полювати на тернові вінки, яких не вільно було нести в процесії. Але хлопцям та дівчатам завжди вдавалося полями принести тернові вінки, і під час Панахиди на хресті раптово появлявся терновий вінок, як символ терпіння українського народу,

Отак воно було...

Степан Микита,
Норістовн, Па

Я хочу вчитися в Америці

Нижче друкуємо листа, надісланого до „Свободи" юнаком, який тепер перебуває в США. Читач нехай сам вирішує, чи доброзичливою буде майбутня доля для нього на вільній землі Вашинґтона:

Звертається до вас Роман Бойчук, мешканець міста Івано-Франківського. Я зараз перебуваю в Америці і проживаю в селі Ґлен-Спей, штат Нью-Йорк.

При можливості читаю вашу газету „Свобода" і хочу висловити вам і всьому колективу слова подяки, побажати міцного здоров'я і творчих успіхів та надхнення. Також поздоровляю вас і всіх ваших колег з Різдвом Христовим.

Я дуже хочу вчитися в Америці і думав, що це буде для мене не проблема, але коли тільки звернувся в коледж, то зрозумів, що без допомоги я не зможу цього зробити.

Я закінчив на відмінно середню школу в місті Снятин, що в Івано-Франківській області,і добре вивчив англійську, здав іспити в коледж і мене зарахували. Але я не можу сам за себе заплатити, бо ще малий, мені 17 років, я не працюю. Прийняла мене чужа людина, пенсіонерка, яка не має змоги фінансово допомогти.

Я вірю в те, що серед українців і американців знайдуться чуйні люди, які змогли б мені допомогти оплатити моє навчання.

Я не маю в Америці нікого і з дому не можуть за мене заплатити, бо там люди живуть дуже бідно, як і моя мама. Я міг би повернути ці гроші, коли піду працювати, але я дуже прошу у вас допомоги та поради. Мене зарахували в Sullivan Connty Community College, що неподалік Ліберті, Н. Й. Навчання там не таке дороге, як в інших коледжах, але 2,600 долярів за семестр – це великі гроші для мене.

Дуже надіюся на ваші чуйні серця.

Моя адреса: **Roman Boychuk**
P. O. Box 159
Glen Spey, NY 12737, USA

ЗВІДУСІЛЬ

„Дженерал моторс" плянує стати власником „Сааб"

Американська автомобільна корпорація "Дженерал моторс" та її німецька дочірня фірма "Опель" плянують повністю викупити шведський автомобільний концерн "Сааб". Про це повідомив в німецькому місті Рюссельсгайм представник "Опеля". Передбачається, що до кінця січня "Дженерал моторс" і "Опель" придбають решту 50 відсотків акцій виробництва легкових автомобілів "Сааб" у шведського фінансового закріплення"Інвестор АБ".

Нова заява російського генерала

Військову фазу операції в Чечні буде завершено значно раніше, ніж у Росії відбудуться президентські вибори, заявив журналістам у Моздоці командувач Об'єднаного угруповання військ на Північному Кавказі генерал-полковник Віктор Казанцев.

СНІД – небезпека цілого світу

Боротьба зі СНІДом (АІДС) є вже не тільки проблемою охорони здоров'я, вона має стати одним з пріоритетних завдань світової спільноти в її миротворчих зусиллях. Таку думку висловив під час офіційного засідання Ради Безпеки, присвяченого обговоренню масштабів загрози, яку несе СНІД в Африці, генеральний секретар ООН Кофі Аннан.

Одним з кандидатів на керівника комісії є угорець

Постійний представник Угорщини при Організації Об'єднаних Націй Андре Ердеш підтвердив у понеділок, 10 січня, повідомлення газети "Файненшл Таймс", згідно з яким угорський експерт з контролі за роззброєнням Іштван Дьярматі є одним з двох кандидатів на пост керівника нової комісії ООН з контролі за озброєннями в Іраку, повідомило угорське інформагентство МТІ. Інший кандидат - Марк Могер з Канади. Остаточне рішення буде прийнято Радою Безпеки ООН до 17 січня.

Землетруси навістили Італію

Землетруси силою до п'яти балів за скалею Ріхтера сталися в Італії в останній день року. Вночі від підземних поштовхів силою до 4.3 бала здригнулася Сицілія. Епіцентр землетрусу знаходився в морі за 40 кілометрів від міста Трапані. Ще один землетрус стався о 5-ій год. 56 хв. ранку у північній частині Італії. Його сила становила 4.9 бала. У Мілані чимало мешканців залишили свої домівки і, незважаючи на сильні морози, чекали закінчення землетрусу на вулиці.

Епідемія грипи в Британії загрожує Европі

Велика Британія стала першою в цьому році европейською країною, ураженою епідемією грипи, викликаної так званим "сіднейським" вірусом. Лікарі передбачають, що нинішня епідемія у Великій Британії може стати причиною смерти 20 тис. осіб. Очікується, що вже протягом найближчих двох-трьох тижнів епідемія може перекинутися на континентальну Европу.

Євгенія ЛЕЩУК
(Із книжечки „Мої Ластівки")

В нас Свята Вечеря

...В нас Свята Вечеря,
Відчиняєм двері –
До нашої хати
Йде гостей багато!
Місяців дванадцять
На покутті сіли,
А дванадцять зірок
Світло засвітили.
Одна в небі зірка
Найясніше сяє –
Радісну Новину
Людям сповіщає.
Страв дванадцять стало
На столі чарівно,
А кутя із маком
Наче та царівна.
На столах дубових
Сіно, наче диво,
Щоб були здорові,
Щоб були щасливі.
Із жита-пшениці
Дід прийшов до хати.
Почали в світлиці
Всі колядувати.
Поставили потім
На покутті Діда,
Щоб був в хаті спокій,
Щоб минали біди.
А цей Дід вусатий
Казку нам розкаже,
Як захоче спати,
На долівці ляже.
В нас Свята Вечеря,
Відчинені двері –
До нашої хати
Йдуть колядувати.
Бо у нашій хаті
Щаслива година –
Із нами на святі
Рідна Україна!

ПОЯСНЕННЯ СЛІВ:
В нас Свята Вечеря

СВЯТА ВЕЧЕРЯ – „Holy Supper" on the Christmas Eve
ПОКУТТЯ – place of honour
СЯЯТИ – to shine
СТРАВА – dish
КУТЯ – Traditional wheat with honey and poppy seeds
ДУБОВИЙ – made of oak wood
СІНО – hay
ЖИТО – rye
ПШЕНИЦЯ – wheat
ВУСАТИЙ – with moustache

„ВЕСЕЛКА" – сторінка для дітей. Редагують: Українські працівники літератури для дітей і молоді.

Редакційна Колегія: Леся Храплива-Щур, Олександра Ковалик, Валентина Родак, Леся Шанта, Дарія Криштанович-Бродгед, Віктор Павленко, Петро Цехош. Заставка-наголовок і віньєтки Оксани Бошко. Листи та матеріяли надсилати до редакції „Веселки": **„Veselka" L. O. Schur, 776 Sunninghill Ave., London, Ont. N6H 3L8 Canada**

ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ТА ВСЬОГО ДОБРА У НОВОМУ 2000-МУ РОЦІ БАЖАЮТЬ УСІМ ЧИТАЧАМ, ЇХНІМ БАТЬКАМ ТА ВЧИТЕЛЯМ –
редакція „Веселки",
українські працівники літератури для дітей і молоді та
Мишка Гризикнижка

Мал. Роксоляна Лучаковська

Боянова коляда

Цей вечір перед днем Навечер'я Різдва був повний зайнять, аж поза береги переливався! І для бабусі і для Бояна! Бабуся розклала на столі стільницю і ліпила вареники та вушка з грибами на завтра, а Боян вивчав уголос вірш на відзначення бою під Крутами у їхньому новацькому гнізді. Вивчав уголос, щоб бабуся чула і зараз же поправила, коли б Боян сказав щось не так. А потім ще Боян розказав, що він знає про бій під Крутами, та коли це було: так дуже давно, ще в 1918 році, в отаку зиму, як тепер. Потім Боян дуже дивувався, коли бабуся розказала, що коли вона була молодою, всі учні у школі у цей день битви під Крутами, 29 січня, не їли нічого, а заощаджені гроші віддавали на поміч українським в'язням, що їх вороги замкнули в тюрми. Боян мабуть цього не витримав би, та коли бабуся це сказала, то, видно, це була правда.

Мал. Христина Зелінська

А від Крут завернулися на один тиждень до дня 22 січня, і Боян теж порадував бабусю, бо знав, що це подвійне свято: проголошення Самостійности України у 1918 році та рік пізніше – проголошення Злуки всіх українських земель в одну Державу. Навіть бабуся дозволила Боянові самому взяти книжку з її бібліотеки (сама ж мала руки в тісті) і знайти там український тризуб разом з гербами українських земель, які тоді злучилися. Боян зразу пізнав київського архангела та галицького лева, а буковинського тура та закарпатського ведмедя – це вже Боян вміє тепер пізнати, а вчора ще не знав.

Ну, а потім ще разом пробували стрій „дідуха" для Бояна. Це на коляду на завтра, їхня кляса української школи мала йти колядувати, а Боян мав бути „дідухом". Стояв чемно, а бабуся нашивала на його курточку стебла пшениці з колосками. Боян скаржився, що хлопці сміялися з нього, що він такий старий „дідух". То ж бабуся мусіла пояснити, що нічого сміятися, бо дідух – так вірили колись наші предки – це душа всіх померлих із родини. Вони нібито приходять на Святий Вечір до хати, щоб побачити, чи їх внуки, отакі, як Боян, чемні, чи вчаться добре, ну й усе таке інше. А коли Боян буде грати такого „дідуха", то це йому честь і сміятися нічого... А від „дідуха" пішли до свічки, що її буде грати тітчина Орися, до миски з кутею з пшениці, маку й меду (бо й „кутя" буде між колядниками!) і про горіхи під столом у сіні і про звізду, що світила в Вифлеємі і що її школярі самі змайстрували, і про вертеп з Дитятком і Богоматір'ю, а Ісусик то буде лялька Орисі... Така малесенька, що якраз вміститься в ясла – з коробки від кольорових олівців... А Мати Марія – то буде більша лялька, Христинки... А її мама вже шиє ризи із золотої тканини... А тоді ще Боянчик мусів проспівати всі коляди і сказати своє „віншування господарям", яке буде говорити в кожній хаті... Бо хіба бабусин внук міг би сказати щось не так, як треба?! А ще бабуся мусіла послухати радіо, щоб знати, яка буде завтра погода на їх колядування... Крім того, кіт Воркун виліз з лапами на стільницю з варениками, бо видно, він їх теж любить, хоч були ще сирі...

А тато вже трубів під дверима з авта, видно вже навіть його засідання в Кредитовій спілці закінчилося. Ні, таки закороткий був цей вечір, а що то буде завтра?! Ой, так багато буде завтра, на Святий Вечір... Так думав Боян, засипляючи на задньому сидінні авта...

Як то добре, що Ісусик народився і приніс стільки радости!

„Веселка" дістала листа з України!

Ми, учні другої „В" кляси середньої школи міста Львова ч. 60 разом з учителькою читали „Веселку". Нам вона дуже сподобалась. Дякуємо вам за цікаві казки, оповідання, вірші. Сердечно вітаємо вас зі святами, бажаємо міцного здоров'я!

Учні другої „В" кляси,
учителька **Ірина Сташинська**

Крути

Ой сніжини линуть
На поля, низини,
Покривають місто Крути
В нашій Україні.

Був там бій завзятий.
Це нам треба знати!
Там боролось хлопців триста
З ворогом проклятим.

Бились хлопці жваво
І гукали „Слава!"
Та побив їх ворог лютий –
Мати заридала...

В нас у січні свято
В день двадцять дев'ятий:
Треба хлопців нам, крутянців
У цей день згадати.

В день цей Бога молю:
– З крови їх у полі,
Хай зійдуть веселі квіти
України волі!

Л. Х.-Щ.

ПОЯСНЕННЯ СЛІВ: ***Крути***

ЛИНУТИ – to soar
НИЗИНА – lowlands
БІЙ – fight
ЗАВЗЯТИЙ – fierce
ВОРОГ – enemy
ПРОКЛЯТИЙ – cursed
ЖВАВО – lively
„СЛАВА" – „Glory" – a traditional battle cry
ЗАРИДАТИ – to start sobbing
КРОВ – blood

ПОЯСНЕННЯ СЛІВ: ***Боянова коляда***

НАВЕЧЕР'Я – eve
ЗАЙНЯТТЯ – occupation
БЕРЕГ – coast, brim
СТІЛЬНИЦЯ – rolling board
ВІДЗНАЧЕННЯ – commemorative rally
БИТВА – battle
ЗАОЩАДИТИ – to save (money)
ВИДЕРЖАТИ – to endure
В'ЯЗЕНЬ – prisoner, inmate
ТЮРМА – jail, detention centre
ПРОГОЛОШЕННЯ – declaration
ТІСТО – dough
ГЕРБ – emblem, crest, coat of arms
ЗЛУЧИТИСЯ – to unite
АРХАНГЕЛ– Archangel
ТУР – Europen bizon
КУРТОЧКА – jacket
СТЕБЛО – stem
СКАРЖИТИСЯ – to complain
ПОМЕРЛИЙ – deceased
ЧЕСТЬ – distinction, honour
МЕД – honey
КОРОБКА – box
РИЗИ – vestments
ЯСЛА – manger
ЛАПА – paw
СИРИЙ – raw
ТРУБКА – horn

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Концерт бандуристів у Рочестері

„Ювілейні концерти Капелі бандуристів присвячені нашим попередникам – учителям кобзарського мистецтва, котрі на землі Вашинґтона передали нам знання і любов до рідної пісні".

Такі слова написано на початку журналу-програми, виданої з нагоди концерту до 50-ліття капелі ім. Т. Шевченка. Там також поміщено слово голови організації, список усіх диригентів за п'ятдесят років, привітання від численних організацій Америки з нагоди ювілею, список членів у різні роки виступів, перераховано міста, в яких капеля виступала, та програму концерту. Були виконані твори К. Стеценка, З. Лавришина, О. Махлая, В. Божика, Г. Китастого, Л. Ревуцького, Г. Хоткевича, Д. Бортнянського, Є. Козака, В. Ємця. Все на високому мистецькому рівні. В Рочестері улаштуванням концерту займалася управа хору „Сурма" під керівництвом Євгена Кулика.

Любов Цегельська

Ще один знак українства – парк дерев'яних скульптур

Місто Вінніпеґ надало для скульптур відомого українського мистця Леоніда Молодожанина (Лео Мол) парк, котрий названо „Садом скульптур", з павільйоном у ньому. У саді і павільйоні розміщено понад 200 скульптур, переважно у бронзі. Завдяки директорці Пансіону ім. Івана Франка д-рові Євгенії Пастернак, відкрито при цьому пансіоні в Міссіссаґа, біля Торонто, „Парк дерев'яних скульптур".

Цей парк немов доповнює Музей народного мистецтва ім. Леоніда Кравчука, який відкрив сам колишній Президент України у 1997 році.

У парку п'ять скульптур, вирізьблених з дерева тополі, вони золотавого кольору і чітко вирізняються на тлі зелені парку: „Гуцул" О. Залуського, „Козак Мамай" О. Гутирі, „Максим і Мирослава" М. Поліщука, „Захар Беркут", „Лисиця і журавель" М. Осипчука. Скульптури розміщені при в'їзді до пансіону. Задум зорганізував Олег Лесюк, член Спілки художників України, викладач мистецтва.

Відкриття відбулося 25 вересня 1999 року, при участі численної громади й визначних гостей, між ними був знаменитий Леонід Молодожанин. Генеральний консул України М. Кириченко у своєму вітанні підкреслив, що це помітна подія в українсько-культурному житті за кордоном. Геннадій Удовенко, депутат Верховної Ради і голова Руху, нагородив д-ра Є. Пастернак почесною грамотою, яку видано з нагоди 10-річчя існування Руху, за її працю для утвердження української Держави.

Організатор парку Олег Лисюк подякував д-ові Пастернак за підтримку й представив мистців, яких відзначено котильйонами квітів, а А. Семотюк, голова Товариства св. Андрія, кожному з них вручив портрет їхніх скульптур.

Сині й жовті бальони з парку полетіли в безхмарне небо. При мелодіях українських пісень гостей частували вином і перекускою.

Р. Колісник

Літературний вечір у Монтреалі

Красива осінь вишиває клени...
Ліна Костенко

Нові українські еміґранти, що поселилися в Монтреалі, заснували в цьому місті Товариство новоприбулих „Зустріч".

Між його членами є талановиті мистці – співаки, музиканти й декляматори, які своїми виступами на сцені пожвавлюють і збагачують культурне життя тутешньої української громади.

Недавнім виявом активности „Зустрічі" був її успішний літературно-музичний вечір, що відбувся в суботу, 4 грудня, в домі Українського Національного Об'єднання під гаслом „Осанна осені".

Виконавцями цікавої програми вечора були шанувальниці мистецького слова Валентина Ґоляш і Валентина Благодатська, піяністки Ашхен Мінасян і скрипаль Дмитро Литак. Всі вони захопили публіку високим мистецьким рівнем деклямацій і гри на фортепіяно й на скрипці.

Вартим особливої уваги велике число віршів, які деклямували В. Ґоляш (15) і В. Благодатська (12), і факт, що вони їх читали не з написаного тексту, а напам'ять. Всі ці вірші пов'язувала спільна тема – осінь.

Автором тих, які деклямувала В. Ґоляш, була найбільша сучасна українська поетеса Ліна Костенко. В. Благодатська деклямувала вірші багатьох поетів – Миколи Вінграновського, Євгена Григорука, Любови Забашти, Юрія Клена, Ліни Костенко, Фелікса Кривіна, Бориса Олександрова, Якова Щоголева і одного невідомого.

Декляматоркам акомпаньювала на фортепіяно А. Мінасян, виконуючи твори Миколи Лисенка, Олександра Скрябіна, Джона Фільда і Петра Чайковського та одну українську народну пісню. Д. Литак виконував на скрипці твори композиторів Порумбеску й Роберта Шумана, і в дуеті з піяністкою – один твір Мирослава Скорика.

Перекуска, якою частували перед концертом гостей, тільки зміцнила приємну товариську атмосферу цього вечора. Всі, і новоприбулі і давні еміґранти, почувалися тут як одна родина.

Адольф Гладилович

НОВІ ВИДАННЯ

Історія вимагає уточнень

Уся правда про єврейські погроми

Упродовж останніх 70 років упереджені засоби масової інформації на Заході зображали українців, на чолі з Головним Отаманом військ УНР в 1918–1920 роках Симоном Петлюрою, запеклими антисемітами і погромниками. Підстави для цих звинувачень давали відомі єврейські погроми в Україні під час визвольних змагань у 1918-1920 роках. Українці не заперечували цього, але звертали увагу, що більшість погромів була доконана білогвардійською армією генерала Денікіна, різними повстанськими отаманами-анархістами, а також відділами большевицької Червоної армії. Деякі жорстокості були спровоковані тими єврейськими громадами, які збройно виступили проти українського війська, як, наприклад, у Житомирі чи Проскурові в січні 1919 року. Відомо також, що тодішнє єврейство не було політично однорідне: були серед нього і щирі прихильники України, однак більшість, на жаль, служила базою большевизму в Україні. Ця обставина не могла прихильно сприяти добрим взаєминам між українським та єврейським населенням.

Минулого, 1998 року у видавництві ім. Олени Теліги в Києві появилася нова праця дослідника українсько-єврейських взаємин – професора Київського Університету ім. Т. Шевченка Володимира Сергійчука, під назвою „Погроми в Україні: 1914–1920"; від штучних стереотипів до гіркої правди, приховуваної в радянських архівах". В 1996 році в Києві появилася його менша праця під назвою „Уся правда про єврейські погроми мовою невідомих документів і матеріялів", яка вияснює причину і наслідки трагічних подій у період національно-визвольних змагань українського народу 1917–1921 років, під час яких сталися єврейські погроми.

Збірник „Погроми в Україні: 1914–1920" складається із документів, знайдених у нововідкритих архівах України, які совєтська влада приховувала, щоб світ не довідався правди. Він має 642 сторінки, де поміщено 175 документів, включно зі списком погромлених населених пунктів українських та сусідніх губерній у 1917–1919 роках. Крім того, 20 документів, у „Додатках" істотно уточнюють обставини тих погромів в Україні, до яких були причетні українські військові частини. Всі ці документи совєтська влада зберігала під сімома замками в архівах і використовувала як пропагандивний засіб боротьби, щоб скомпромітувати український самостійницький рух та українців взагалі, а Симона Петлюру зокрема. У своїй передмові автор дає короткий нарис політичної та мілітарної ситуації в Україні в часі визвольних змагань.

Документи упорядковані хронологічно, за роками, починаючи з вибухом війни 1914 року аж до 1920 року. Перед документами кожного року автор подав характеристику мілітарно-політичної ситуації, а вслід за тим ідуть „Документи", подані мовою оригіналу. Більшість їх стосується до подій Південно-Західного фронту, тобто до російської політики в Галичині й Буковині, де російська окупаційна адміністрація вороже ставилася до євреїв, а „солдати російської армії займалися погромами. Погроми відбувалися також і в Чернігівській губернії, яких українське селянство не схвалювало і зверталося до вищого командування не присилати козаків, які відзначалися антисемітизмом".

Поряд із жовтневою революцією 1917 року з її гаслом „грабуй награбоване" анархія поширилися й на Україну. Її жертвою падали приватні особи й різні підприємства. Щойно вступ австро-німецьких військ у лютому 1918 року відновлює порядок у країні. Але й тут не обійшлося без погромів, учинених польськими леґіонерами і німецьким та австрійським військом. Під 1918 роком опубліковано заледве 8 документів і один з них стосується до переслідувань євреїв румунами у Бесарабії.

86 документів про погроми знаходиться під 1919 роком, коли в Україні шаліла війна всіх проти всіх і ніхто не був у силі контролювати погромницьку діяльність повстанських отаманів, які не визнавали жодної влади, частин Червоної Армії і денікінців. Захопило це і деякі відділи Дієвої Армії УНР як відповідь на єврейські провокації, симпатиків московського большевизму, що скріплювали совєтську владу в Україні. І цей факт підкреслюється майже в усіх документах 1919 та 1920 років, пов'язаних з погромами в Україні, вчиненими, не тільки українцями, але й денікінцями. Тут низка свідчень очевидців, офіційні донесення та реакції урядових чинників з наміром протидіяти погромам.

Двадцять документів, опублікованих у „Додатках" – це інформативні матеріяли про погроми та заходи у справі їх припинення. Директорія та Уряд УНР негайно реагували на кожний погром, видавали різні звернення і заклики проти погромів, карали причетних до них та допомагали грішми потерпілим єврейським громадам. Натомість коли єврейська громада зверталася до генерала Денікіна у справі погромів 8 серпня 1919 року, „він рішуче відмовився від яких би то не було безпосередніх заходів", а на короткий запит, чи має він у пляні видати в тій справі якийсь наказ, відповів: „Тепер ні. Може з часом, як то виявиться потрібним". У своїй передмові автор стверджує, що ці нововідкриті документи дають можливість за доброї волі досягти порозуміння і згоди між євреями й українцями на майбутнє „бо вони висвітлюють історичні події не так, як нас довго вчили. В тому числі і про єврейські погроми в Україні і про ставлення до них і євреїв взагалі, голови Директорії і Головного Отамана військ УНР Симона Петлюри". Документація більш ніж задовільна для тих, які хочуть знати правду. Сподіваємося, що солідні єврейські науковці використають нововиявлені документи у своїх нових працях як доказовий матеріял про погроми та їх виконавців й перестануть звинувачувати українців в тому, за що вони відповідати не можуть.

Спонзори – Українська бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі та фундація ім. С. Петлюри у Торонто – зробили добре діло, поспрiявши появі цієї збірки документів.

В. Верига,
Торонто

В УКРАЇНІ

Катерина поїде на Олімпіяду

Краща спортсменка Львівщини за 1999 рік Катерина Палеха біля мишені на стрільбищі "Буревісник" у Львові.
Фото **Євгена Кравця** (УНІАН)

Вперше за останні роки згідно з опитуванням журналістів та тренерів области кращим спортсменом року Львівщини було названо жінку - вихованку Львівського спортучилища, майстра спорту міжнародного класу із стрільби з лука Катерину Палеху. Вирішальним фактором у такому рішенні стала перемога юної львів'янки на чемпіонаті світу, де вона виборола для збірної України ліцензію на майбутні Олімпійські Ігри 2000 року в Сіднеї, Австралія.

Спортсмени року

КИЇВ. – Державний комітет спорту України кращими спортсменами 1999 року визначив Олену Зубрилову – триразову чемпіонку світу, срібну призерку розиграшу Кубка світу з біатлону; Олену Акопян – чемпіонку Европи з плавання серед спортсменів-інвалідів (з вадами руху); Дениса Готфріда – чемпіона світу та Европи з важкої атлетики; Олександра Ясинового – чемпіона Европи та рекордсмена світу з легкої атлетики серед спортсменів-інвалідів (з вадами зору).

Сергій Бубка набирає команду

ДОНЕЦЬКЕ. – Тут відбулося засідання організаційного комітету з проведення традиційного міжнародного турніру "Зірки жердини". Змагання легкоатлетів відбудуться 20 лютого. У них візьмуть участь спортсмени Росії, Ізраїлю, Австралії, Франції, заявки продовжують надходити. Сам "господар турніру", неодноразовий чемпіон і рекордсмен світу, олімпійський чемпіон Сергій Бубка також має намір виступити в рідному місті.

У серпні – бій Віталія Кличка

Наступного серпня в Гамбургу чемпіон світу з боксу за версією WBO Віталій Кличко матиме двобій зі славнозвісним боксером Майком Тайсоном, щоб відстояти свій чемпіонський титул. Володимир Кличко-молодший захистив звання чемпіона Европи з боксу за версією WBA, перемігши мадяра Лайоша Ероша.

Майбутні суперники України

У Токіо відбулось жеребкування світового чепіонату з футболу 2002 року. Україна гратиме в групі 5, до якої ввійшли Норвегія, Польща, Велз, Вірменія, Білорусь. 7 лютого у Варшаві на зустрічі преставників країн, які братимуть участь в чемпіонаті, буде узгоджено календар змагань.

Баскетболістки не поїдуть до Австралії

Національна чоловіча команда України з баскетболу посідає друге місце в своїй групі чемпіонату Европи-2001, маючи однакові висліди з лідером групи – Словенією, але поступаючись у різниці м'ячів. 23 лютого Україна гратиме саме зі Словенією, а 26 лютого – з Боснією.

Національна жіноча команда України з баскетболу вибула з чемпіонату світу після програшу збірної Норвегії (24:18) і не братиме участі в Олімпіяді у Сиднеї.

Кияни перемогли

Гравець ризького баскетбольного клюбу "АСК Броцені ЛТМ" Каспарс Ципрус (на знімку праворуч) намагається перешкодити гравцеві баскетбольного клюбу "Київ" Костянтину Галенкіну атакувати кошик "Броцені" під час гри першого чемпіонату Північно-Европейської баскетбольної ліги (NEBL) у Києві, в п'ятницю, 7 січня 2000 р. Гра закінчилася перемогою київського клубу з рахунком 97:77.

Фінал ліги відбудеться 15-16 квітня цього року. Північно-Европейську баскетбольну лігу створено 1999 року відомим литовським баскетболістом Шарунасом Марчульонісом.

В організації NEBL брали участь спортивні клюби Латвії, Литви, Естонії, Швеції та Фінляндії, прагнучи створити лігу на зразок NBA. Цього року до NEBL приєдналися Росія, Данія, Україна та Німеччина.

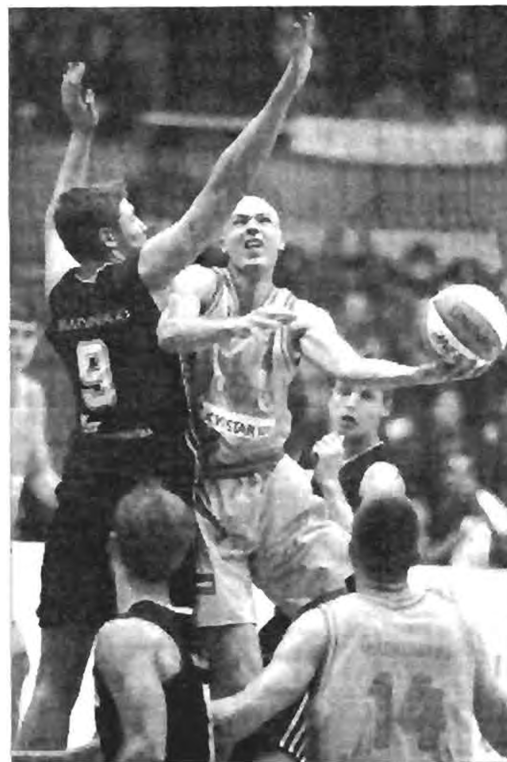

Фото **Івана Тимченка** (УНІАН)

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"
грудень 1999 р.

60	дол.	Яримович Ярослав	Челтенгем, Па.
50	"-"	Марунчак Наталія	Вінніпеґ, Ман., Канада
		Товариство „Волинь"	Вінніпеґ, Ман., Канада
35	"-"	Лонкевич Корнелія	Нью-Віндзор, Н.Й.
34	"-"	Семенина Іванна	Кергонксон, Н.Й.
25	"-"	Качмар Богдан	Норт Калдвелл, Н. Дж.
		Кіндрачук Михайло	Ґлен Спей, Н.Й.
		Лико Іван	Рочестер, Н.Й.
20	"-"	Бігус Мирослав	Ізлінгтон, Онт., Канада
		Хонюк Богдан	Нью-Йорк, Н.Й.
		Кадзьола Марія	Шарлотт, Норт Каролайна
		Лялька Михайло	Вестон, Онт., Канада
		Ваврів-Лабінський	Ріо П'єдрас, Пуерто Ріко
		Вінярський Володимир	Ветерсфілд, Конн.
		Жизномирський Зенон	Дейтон, Огайо
15	"-"	Фіцалович Володимир	Нью-Гейвен, Конн.
		Руда Анна	Рочестер, Н.Й.
10	"-"	Бабська Таня	Вудгейвен, Н. Й.
		Барон Дарія	Кергонксон, Н.Й.
		Бобак Ярослав	Бруклин, Н.Й.
		Бучак Мирон	Скенектеди, Н.Й.
		Хомик Антін	Порт Шарлотт, Фла.
		Долінай Олександер	Гетборо, Па.
		Дражньовська Анна	Адубон, Н.Дж.
		Дубас Павло	Форт Лодердейл, Фла.
		Гавришків Григорій	Оборн, Н.Й.
		Глоба Борис	Йонкерс, Н.Й.
		Ярмак Люба	Порт Шарлотт, Фла.
		Копач В.	Риджвуд, Н.Й.
		Кропівка Іван	Ферчайлд, Виск.
		Крживий Михайло	Сиракюз, Н.Й.
		Левицький Юрій	Мавнт Кіско, Н.Й.
		Лисак Теодозій	Парма, Огайо
		Максимюк Василь	Стратфорд, Конн.
		Мандрусяк Н.	Норт Порт, Фла.
		Мандзій Рудольф	Гесбрук Гайтс, Н. Дж.
		Мулик І.	Сарнія, Онт., Канада
		Петрі Леона	Чикаго, Іл.
		Пилишенко Володимир	Брок Порт, Н.Й.
		Ринчак Іван	Кергонксон, Н.Й.
		Сапоровченко Микола	Карбондейл, Іл.
		Сюма Михайло	Ірлвілл, Мд.
		Третяк Олег	Філядельфія, Па.
		Вацлавський Антон	Форест Гіллс, Н.Й.
		Волошин Олександра	Парма, Огайо
		Єрмоленко Валентина	Міннеаполіс, Мінн.
		Зелений Ростислав	Віндзор, Онт., Канада
		Зварич Євген	Бриджвилл, Па.
5	"-"	Березовський Степан	Чикаго, Іл.
		Феркуняк Михайло	Лігайтон, Па.
		Кінах Миколай	Розел, Іл.
		Петрик Анна	Шервуд Парк, Ала.
		Ратченко О.	Монтреаль, Кве., Канада
		Рочняк Степан	Лафаєтт, Каліф.
3	"-"	Амброзяк Максим	Міннеаполіс, Мінн.
		Шевчук Богдан	Йонкерс, Н.Й.
2	"-"	Бахнівський Алекс	Елкгардт, Інд.
1	"-"	Здирко Іван	Норт Віндгем, Конн.
Разом			**823.00 дол.**

Щиро дякуємо за фінансову підтримку найстаршої української газети

Не цілуйте, дівчата, драконів

Ексцентрична француженка, ступивши у складі туристичної групи на індонезійський острів Комодо, де мешкають велетенські варани (ящірки), відомі як "дракони з острова Комодо", вирішила "чмокнути" унікальну тварюку в драконову зловісну морду. "Вона, очевидно, уявила, що чудовисько - зачарований злою відьмою прекрасний принц, який, після поцілунку, набуде первозданного людського вигляду", розповідає єгер-індонезієць. "Дракон", однак, неґативно сприйняв "пестощі" і, у відповідь, вкусив пані за руку.

У слині варанів містяться хвороботворні бактерії. Потрапивши в кров інфекція через 2-3 дні здатна убити велику тварину - водяного буйвола, оленя, кабана. Так полюють ці ящірки, що сягають 4-метрової довжини, ходячі реліквії епохи динозаврів.

Надміру сміливу француженку вдалося врятувати лікарям на сусідньому острові Флорес. Бажання увічнити на фото поцілунок з "драконом" у передень настання 2000-го Року Дракона мало не обернулося трагедією для гості з Франції.

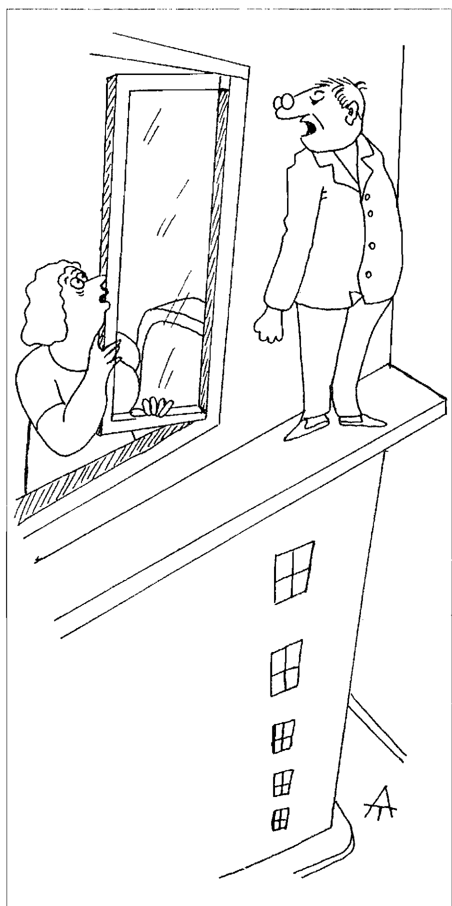
"Шоколяд" врятував дитину

Собака - друг людини. Ця прописна істина знову і знову дістає своє підтвердження у будь-якому місці Землі. Цього разу - в Арґентині. У провінції Катамарка пес на прізвисько Шоколяд грав із сином своїх господарів, чотирирічним Харіном.

На дитину несподівано накинувся рій диких бджіл. Шоколяд вмить звалив хлопчика на землю і закрив собою. Собака отримав кількасот укусів, але не зрушив з місця. Харіна бджоли вкусили лише кілька разів, і через деякий час малюка виписали з лікарні.

Тільки вірний пес вже не зустрів маленького господаря веселим гавканням: він помер від численних бджолиних укусів.

(ДІНАУ).

– Я хочу бути першим самогубцем нового тисячоліття.

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Еліксир молодости – атмосферний тиск?

Діяльність мозку живого організму нерозривно пов'язана зі зміною атмосферного тиску. У такій прикрій ситуації довелося бувати кожному: вчора ви чудово себе почували, невтомно працювали і на життя дивилися з оптимізмом, а сьогодні з самого ранку вас невідступно переслідує головний біль, загальна слабкість, що межує з апатією, – словом, світ стає немилим. Розібравшись у самому собі, приходите до висновку, що причини для гнітючого настрою немає, а спровокувало його щось таке, що існує поза нами.

Прослідкувавши за такими змінами працездатности і самопочуття людини, медики побачили в них певну закономірність, яка має пряму залежність від погодних умов. Здавалося б, що уникнути ускладнень, пов'язаних з метеорологічними чинниками, людині, яка є чутливою до зміни погоди, не так вже й складно: у такі дні досить більше часу проводити у приміщенні, де ці фактори не можуть на неї вплинути. Проте, як виявилося, від цього самопочуття не поліпшується – є щось таке, що проникає у приміщення й через закриті вікна і двері. От тільки що? У пошуках відповіді старший науковий співробітник Інституту фізики Анатолій Делюков і професор, доктор біологічних наук Юрій Горго, перевіряючи одну з гіпотез, прийшли до висновку, що на самопочуття людини впливає слабке збудження атмосферного тиску.

За допомогою дуже чутливого барометра, який перетворює переміщення стрілки в електричний сигнал, вдалось довести, що стрілка не тільки повільно переміщується у той чи інший бік в залежності від зміни тиску, а й тремтить. Такі коливання, що є меншими за 1 міліметр ртутного стовпчика, як виявилося, на організм людини впливають найсильніше. Вчені пішли шляхом моделювання: створили в лябораторії атмосферний тиск, намагаючись максимально точно відтворити його характеристики. При цьому за допомогою приладів спостерігали за зміною самопочуття тих, кого поміщали у ці умови. Сумнівів не було: такі слабкі збурення атмосферного тиску, які зводяться до тремтіння стрілки барометра, відіграють неабияку роль і в формуванні самопочуття людини.

У природі набагато частіше зустрічаються хаотичні коливання, рідше вони можуть мати періодичний характер. Припущення про те, що у людини під їх впливом повинно погіршуватися самопочуття (за аналогією з тим, як почуває себе живий організм, що потрапляє у Бермудський трикутник, де атмосфера насичена інфразвуками), не справдилися: виявляється, є коливання з таким діяпазоном, сприймаючи який людина покращує свої розумові показники.

Отже, не зважаючи на дискомфорт, який ми відчуваємо при зміні атмосферного тиску, розумова працездатність (увага, оперативна пам'ять, коефіцієнт інтелекту) при цьому поліпшується. При періодичних коливаннях у більшості людей спостерігається покращення цих показників, а при хаотичних частина показників погіршується навіть на тлі (як не дивно) загального підвищення рівня психічної активности. А. Делюков порівнює це явище з процесом пробудження людини від сну: якщо її поторсати, вона прокинеться, але це ще не означає, що в неї активно працюватиме голова. Безумовно, – і медики з цим погоджуються – підвищення або зниження атмосферного тиску (а значить, і його коливання) впливає не на всіх однаково. Найчутливішими є люди зі слабким здоров'ям, виснажені фізично і морально, а також особи старшого віку, оскільки після 55 років "байдужим" до змін погоди практично не залишається ніхто.

Де ж ті важелі в організмі людини, на які впливає атмосферний тиск і які, розсилаючи імпульси по всьому організму, змушують його слухняно виконувати всі команди? Який, власне, механізм цього впливу? Лікарі вважають, що всі рецептори і органи чуттів, які ми маємо, інформують мозок про те, що вони "відчувають". Якщо ми не помічаємо зміни атмосферного тиску, то в будь-якому разі через підкірку до головного мозку передається команда організму на відповідну реакцію.

Таким чином, атмосферний тиск змінився без участи нашої свідомости, але коркове утворення на це відреагувало і вплинуло на артеріяльний тиск, частоту дихання і серцевих скорочень. Вивчаючи проблему впливу слабких коливань атмосферного тиску на серцевий ритм, київські вчені тісно співпрацюють з американськими і японськими вченими.

Головна їхня мета – дослідити чинники, які впливають на риск серцевосудинних захворювань. Для цього було використано кардіомонітор, який

цілодобово протягом 50 днів записував кардіограму серця з прикріплених до грудей електродів. Висновки показали, що слабке збурення атмосферного тиску справді серйозно впливає на функціональний стан серцевої діяльности і на життєвий тонус. Як запевняє А. Делюков, уже сьогодні на тонус можна впливати, активізувати його і знімати напругу за допомогою створеного ґенератора слабких коливань атмосферного тиску. Проте не варто забувати, що все це дуже індивідуально: якщо здоровій людині коливання підвищують тонус, то хвору вони пригнічують, і адаптуватися до них вона не може. Постає запитання: як захистити себе від неґативного впливу атмосферного тиску? Покищо вирішення цієї проблеми перебуває у стадії дослідження. Але ослабленим, а тим більше, схильним до серцево-судинних захворювань людям рекомендується у період зміни тиску перебувати в герметично захищеному приміщенні. Оскільки наші мешкання герметичними назвати аж ніяк не можна, потрібно ретельно ущільнити вікна і двері, щоб ваш порятунок був реальнішим.

– Є інший спосіб захисту, активний – додає А. Делюков, – з допомогою установки, схожої на наш генератор, збалянсувати в приміщенні тиск.

Анатолій Олександрович переконаний у тому, що ґенератор має велике майбутнє. У нього є підстави вважати, що цей апарат зможе навіть впливати на тривалість життя, про що в певній мірі свідчить експеримент, проведений з мушками-дрозофілами: після термічного шоку вижили лише ті особини, які перед цим випробували на собі дію ґенератора.

Привабливі перспективи, змальовані вченими, все ж залишають місце для сумнівів: чи не суперечить природі таке втручання в мозок людини? Як будь-яка технічна новинка, ґенератор коливань атмосферного тиску можна спрямувати як на користь людині, так і проти неї. Завдання науки – дослідити якнайглибше вплив коливань на мозок і використати його для досягнення максимального ефекту.

Людмила Валуєва

За пивну колекцію в Польщі карають

Відомого на всю Польщу "пивного" колекціонера засуджено до 10 місяців умовного позбавлення волі. Суд у Кракові, де живе колекціонер усього, що стосується пива, своє рішення обґрунтував загрозою, яка виникла для життя мешканців будинку. Янушеві, так звати колекціонера, наказано протягом 4 місяців ліквідувати небезпеку зрушування будинку, тобто прибрати з квартири свої експонати. За 30 років він зібрав понад 30 тисяч пивних пляшок, неймовірну кількість різних пивних кухлів і фужерів, підставок під них, плякатів і книг, присвячених цьому напою.

Помешканням колекціонера ходити не можна, лише тільки обережно пробиратися скляними лабіринтами. Пляшки й інше пивне скло займають буквально всю квартиру від стіни до стіни і від підлоги до стелі. Судові експерти встановили, що перевантаження на перекриття сягають 500 відсотків, про що свідчить стеля, яка прогнулася у сусідів знизу. Про колекції Януша в Польщі знято документальний фільм, їх часто показують по телебаченню, про них написано книгу. Розуміючи безвихідь свого становища, він намагався влаштувати колекцію на пивзаводі за умови, що буде директором музею, але жодний з пивоварів на це не погодився. Тепер над колекцією виникла загроза знищення. Якщо через 4 місяці їй не буде підшукано місце, Януш відсиджуватиме свою кару.

Італія старіє з кожним роком

Згідно з даними національного центру наукових досліджень, в Італії вперше за всю її історію (принаймні, за часи, коли проводилися дослідження), число людей віком понад 80 років перевищило число підлітків до 15 років. Ще тридцять років тому на кожних 100 жителів лише один був старший за 80 років. Сьогодні кожен 27-ий житель Аппенінського півострова перейшов цю межу. З цього можна було б радіти, вбачаючи у такому факті зростання якости життя, якби не зменшення народжуваности, протягом останніх десяти років.

Старіння населення Італії змінює демографічну карту і додає нових проблем. Одна з них - зникнення дрібних населених пунктів. Згідно з прогнозами, якщо не буде вжито відповідних заходів на рівні держави, в найближче десятиріччя перестане існувати не менш як 400 малих населених пунктів, перш за все в сільській та гірській місцевості півночі Італії, де значну частину населення становлять люди похилого віку.

2000

ARE YOU PAYING THE RIGHT PRICE?

Don't Pay Too Much!

EURO DIRECT

WELCOMES YOU TO THE 21ST CENTURY

CALL BACK HOME AND SAVE!

26.9¢ UKRAINE

per minute non stop

SUPER LOW INTERNATIONAL RATES

Country	Rate	Country	Rate
УКРАЇНА	26.9	УЗБЕКІСТАН	29
МОСКВА	15	ТАДЖІКІСТАН	29
СТ. ПЕТЕРБУРҐ	15	ПОЛЬЩА	25
РОСІЯ	29	БОЛГАРІЯ	31
ВІРМЕНІЯ	41	ІЗРАЇЛЬ	12
АЗЕРБАЙДЖАН	41	НІМЕЧЧИНА	11
БІЛОРУСЬ	35	ФРАНЦІЯ	12
ЕСТОНІЯ	29	ІТАЛІЯ	13
ГРУЗІЯ	41	АВСТРАЛІЯ	11
ЛАТВІЯ	32	ЕСПАНІЯ	19
ЛИТВА	32	ЮГОСЛАВІЯ	29
МОЛДОВА	29	РУМУНІЯ	29

USA 6.9¢ Per Minute

- ✓ Комерційні і приватні дзвінки
  Телефони далекого зв'язку, які підходять для ваших особистих потреб
- ✓ Безпосередній набір без коду доступу
- ✓ Телефонічні картки, які можна вживати з будь-якого телефону в США
- ✓ Окремі місячні рахунки
- ✓ Виїмково низькі ціни, 24 години на добу, 7 днів в тижні доступні з хати або бюра
- ✓ Обслуга в 10-ти мовах поруч із англійською

ДОСТУПНІ ГОДИНИ:
Від понеділка до четверга (9 AM - 9 PM).
П'ятниця (9 AM - 6 PM)
Субота (10 AM - 3 PM)
Неділя закрито

- ✓ Бонус за кожного нового придбаного клієнта. Допоможіть родині і приятелям заошадити $$$.
- ✓ Леґко зголоситися телефонічно, факсом, листовно або по інтернеті www.eurodirectinc.com
- ✓ Заробіть гроші – станьте нашим агентом
- ✓ Продаємо передплачені телефонні картки (calling card)

Говоримо українською мовою 877-882-8572
Всі інші мови 877-569-3876

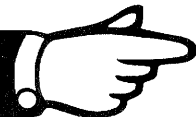
ШУКАЄМО АҐЕНТІВ!

Можна заробити від 6 – 15 відсотків комісового кожного місяця, рік за роком, помагаючи іншим ощаджувати гроші!

www.eurodirectinc.com
www.eurodirectinc.com
www.eurodirectinc.com

NJ ENERGY CHOICE
PSE&G
Local Consumer Education Program

УКРАЇНА
$0.39
за фунт
$0.59 при пересилці by UPS

UKRAINIAN SELFRELIANCE FEDERAL CREDIT UNION, PHILADELPHIA, PA.

Serving and Supporting the Ukrainian Community Since 1952

CERTIFICATE SPECIAL

24 Month term
$5,000 minimum deposit

5.87% APR

6.00% APY

MAIN OFFICE:
1729 Cottman Ave.
Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 725-4430
Fax: (215) 725-0831

24th Street Branch:
2307 Brown St.
Philadelphia, PA 19130
Tel.: (215) 232-3993

Ukrainian Center Branch:
910 Henrietta Ave.
Huntingdon VL, PA 19006
Tel.: (215) 379-0400
Fax: (215) 379-2757

Низькі відсотки...

на автомобілевих позиках та швидка обслуга

Нові та вживані авта.. до 95% фінансування..

SELF RELIANCE NEW YORK FEDERAL CREDIT UNION

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Branch Offices:
23 Main Street Kerhonkson, NY 12446 Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

Нова Філія! 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393 Fax 516 565-2097

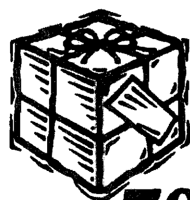
Незадовго відкриється! Філія в Асторії: 32-01 31st Avenue, Astoria, NY 11106

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

VISIT OUR WEBSITE AT: http://www.selfrelianceny.org; E-mail: SRNYFCU@aol.com

---

Пакунки та доляри в Україну

$0.59 lb*

$ 1.89 lb*

79 c LB при пересилці через **UPS**

* Окрема доплата за доставу кожного пакунка

Ліцензійована пересилка долярів.
Достава американської готівки в руки отримувача

(973) 763-8778

ROXOLANA 1 (888) 725 8665

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

У В А Г А !
ЗБІРКА ТРИВАЄ!

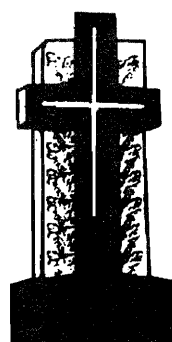
Округа Північного Нью-Джерзі Українського Народного Союзу організує збірку уживаної, чистої і в доброму стані одежі і взуття для висилки в Україну.

Місце збірки: приміщення на другому поверсі Головної Канцелярії Українського Народного Союзу.

Адреса: 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Тел.: (973) 292-9800 ext.: 3055 – Андрій
або (973) 292-9800 ext. 3040 Марійка

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ, голова Округи

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГАМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

В П'ЯТНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ ДО ВІЧНОСТИ ДОРОГОГО МУЖА

бл. п.

д-ра СТЕПАНА БАНАХА

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

будуть відправлені:

в понеділок, 17 січня 2000 р., о год. 9-ій ранку
в церкві св. Покрови, в Торонто, Онт. ;

в середу, 19 січня 2000 р., о год. 8:30 ранку
в церкві Різдва Пресвятої Богородиці, у Нью-Бранзвик, Н. Дж. ;

в середу, 19 січня 2000 р., о год. 8:30 ранку
в церкві св. Юра, в Нью-Йорку.

Про молитви просить дружина – МЕЛЯНІЯ

У ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність

бл. п.

ВАСИЛЯ УГРИНЧУКА

буде відправлена

ПАНАХИДА

за спокій душі покійного

21 січня 2000 р., о год. 8:30 ранку

в Ukrainian Catholic Church Epiphany, St. Petersburg, Fl

Рідних, приятелів і знайомих просимо молитися в цей день за душу Покійного.

Дружина – СТЕФАНІЯ
брати – ДАНКО
– ЛЕСЬКО

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СУРЖИК МИХАЙЛО член УНС Відділ 402 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Торонто, Канада. Помер 6 травня 1999 р. на 71-му році життя. Нар. в 1927 р. в Україні. Членом УНС став в 1964 р. Залишив у глибокому смутку дочку Олю. Похорон відбувся 10 травня 1999 р. на цвинтарі св. Володимира в Oakville.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ПАЛЮХ ВАСИЛЬ член УНС Відділ 182 Т-ва Українська Січ в Клифтоні, Н. Дж. Помер 24 серпня 1999 р. на 76-му році життя. Нар. в 1922 р. в Україні. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у глибокому смутку доньку Марію, сина Петра, сестру Анастасію в Україні, 5 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 28 серпня 1999 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ПОЛОТНЯНКА ІВАН член УНС Відділ 277 Т-ва св. Івана в Гартфорд. Помер 8 серпня 1999 р. на 85-му році життя. Нар. в 1914 р. в Україні. Залишив у глибокому смутку дружину Стефанію, дочку Сузан, сестру Варвару і внуків. Похорон відбувся на українському католицькому цвинтарі в Glastonbury, CT.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВИКОСКА МАРІЯ член УНС Відділ 452 в East Chicago, IN. Померла 31 липня 1999 р. на 101-му році життя. Нар. в 1898 р. в Австрії. Членом УНС стала в 1920 р. Залишила в глибокому смутку сина Макса і дочку Марію, трьох внуків і сім правнуків. Похорон відбувся 2 серпня 1999 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в St. Louis, MO.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

САЄВИЧ БОГДАН член УНС Відділ 397 Т-ва ім. св. Ольги у Філядельфії, Па. Помер 19 червня 1999 р. на 75-му році життя. Нар. в 1924 р. в Україні. Членом УНС став в 1953 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ярославу, двох сестер та численну родину. Похорон відбувся 25 червня 1999 р. на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі біля Філядельфії, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ДОРОШЕНКО АННА член УНС Відділ 114 Т-ва св. Володимира в Чикаго, Іл. Померла 12 липня 1999 р. на 83-му році життя. Нар. в 1915 р. в Україні. Членом УНС стала в 1959 р. Залишила в глибокому смутку сина Анатолія, дочку Людмилу, внуків і сестру. Похорон відбувся 15 липня 1999 р. на Elmwood Cemetery у River Grove IL.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

СНІТИНСЬКИЙ МИХАЙЛО член УНС Відділ 49. Помер 3 серпня 1998р. на 76-му році життя.Нар. в 1921 р. в Україні. Членом УНС став в 1959 р. Залишив у глибокому смутку дочку Анну. Похорон відбувся 6 серпня 1998 р. на цвинтарі св. Володимира в Oakville, Ontario, Canada.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

КУШНІР АНТОНІНА член УНС Відділ 430 Т-ва Дністер у Філядельфії, Па. Померла 12 липня 1999 р. на 75-му році життя. Нар. в 1923 р. в Україні. Членом УНС стала в 1949 р. Залишила в глибокому смутку дочок Ірену з родиною, Марію з родиною, сина Ярослава з родиною. Похорон відбувся 17 липня 1999 р. на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Па.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

БУЧКО МИХАЙЛО член УНС Відділ 282 у Вілкс Беррі, Па. Помер 9 серпня 1999 р. на 76-му році життя. Нар. в 1922 р. у Вілкс Беррі. Членом УНС став в 1939 р. Залишив у глибокому смутку дружину Шарлотту, пасербицю, пасерба, сестер і одну внучку. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЦІБІЙ ФРАНКО член УНС Відділ 94 Т-ва ім. М. Шашкевича. Помер 31 липня 1999 р. на 86-му році життя. Нар. в 1913р. в Україні. Членом УНС став в 1945 р. Залишив у глибокому смутку дружину Софію, дочок Марту з родиною і Анастазію з родиною.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ГАРДІНҐ ІВАН А. член УНС Відділ 206 Т-ва Запорозька Січ . Помер 14 липня 1999р. на 92-му році життя. Нар. в 1906 р. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у глибокому смутку сина Івана мол., дочку Марію, брата і 5 внуків. Похорон відбувся 17 липня 1999 р. на цвинтарі св. Михаїла.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

КОЦАН ДМИТРО член УНС Відділ 13 Т-ва св. Миколая у Вотервліт. Помер 3 серпня 1999 р. на 65-му році життя. Нар. в 1934 р. в Україні. Членом УНС став в 1978 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, пасерба Михайла, пасербицю Марію, трьох сестер і трьох внуків. Похорон відбувся 6 серпня 1999 р. на цвинтарі св. Миколая в Colonie, N.Y.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

КРАВЧУК ЕВА член УНС Відділ 55 Т-ва св. Михаїла. Померла 25 липня 1999 р. на 93-му році життя. Нар. в 1906 р. в Україні. Членом УНС стала в 1965 р. Залишила у глибокому смутку кузинів. Похорон відбувся 28 липня 1999 р. на цвинтарі св. Миколая в Baltimore MD.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ҐУЛІС ОЛЕНА член УНС Відділ 168 Т-ва св. Василія в Перт Амбой, Н. Дж. Померла 6 серпня 1999 р. на 79-му році життя. Нар. в 1920 р. Членом УНС стала ва 1938 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Ізидора. Похорон відбувся 8 серпня 1999 р. на українському цвинтарі в Hopelawn, NJ.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ГАЛУПА МИХАЙЛО член УНС Відділ 382. Помер 11 серпня 1999р. на 71-му році життя. Нар. в 1928 р. Членом УНС став в 1973 р. Залишив у глибокому смутку синів Михайла і Рональда. Похорон відбувся 13 серпня 1999р.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЗАРІЧНИЙ МИХАЙЛО член УНС Відділ 39 Сиракюзах. Н.Й. Помер 19 листопада 1998 р. на 74-му році життя. Нар. в 1924 р. в Україні. Членом УНС став в 1971 р. Залишив у глибокому смутку дочку Марію, сина Даніела, трьох внуків. Похорон відбувся 23 листопада 1998 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЛОРЕНЗО ІВАН член УНС Відділ 88 в Кергонксоні, Н.Й. Помер 9 липня 1999 р. на 82-му році життя. Нар. в 1917 р. в Нью-Йорку. Членом УНС став в 1975 р. Залишив у глибокому смутку двох синів. Похорон відбувся 12 липня 1999 р.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЛАСЮК БОГДАН член УНС Відділ 55 Т-ва св. Михайла. Помер 17 вересня 1999 р. на 69-му році життя. Нар. в 1929 р. в Україні. Членом УНС став в 1971 р. Залишив у глибокому смутку дружину Розу, сина Марка, сестер і їх родини. Похорон відбувся 21 вересня 1999 р. на цвинтарі св. Михаїла в Балтиморі, Мд.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СУДОЛ-ДАНИЛЯК МАРІЯ член УНС Відділ 139 Т-ва Вільна Україна в Чикаго. Померла 31 серпня 1999 р. на 54-му році життя. Нар. в 1945 р. в Німеччині. Членом УНС стала в 1962 р. Залишила в глибокому смутку маму, двох синів, ближчу і дальшу родину.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

САДІВНИК ІВАН член УНС Відділ 173 Т-ва св. Володимира у Балтиморі, Мд. Помер 21 жовтня 1999 р. на 73-му році життя. Нар. в 1926 р. в Україні. Залишив у глибокому смутку дружину Осипу і доню Віру з родиною, сина Стефана з родиною і двох внуків. Похорон відбувся 26 жовтня 1999 р. на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВАКАРИК ІВАН член УНС Відділ 399 Т-ва Леви в Чикаго, Іл. Помер 25 серпня 1998 р., на 77-му році життя. Нар. в 1921 р. в Україні. Членом УНС став в 1981 р. Залишив у глибокому смутку родину в Україні і США. Похорон відбувся 27 серпня 1999 р. в Україні.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЗЕДАЙКО ВОЛОДИМИР член УНС Відділ 16 Т-ва „Просвіта" у Spring Walley. Помер 19 червня 1998р. на 79-му році життя. Нар. в 1918 р. Членом УНС став в 1959 р. Залишив у глибокому смутку братів і сестер. Похорон відбувся 23 червня 1998 р. на Pine View Cemetery у Queensbury, NY.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ШЕВЧУК ТИХОН член УНС Відділ 42 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Пассейку. Помер 6 грудня 1999 р. на 88-му році. Нар. в 1911 р. в Україні. Членом УНС став в 1952 р. Залишив у глибокому смутку дружину Софію, сина Михайла, дочок Ірену і Ганю, внуків Михайла, Дениса, Дарена і Василя. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Світла йому пам'ять!

Секретар

ЗЕЛІНСЬКИЙ ЯКІВ член УНС Відділ 42 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Пассейку. Помер 26 липня 1999 р. на 78-му році життя. Нар. в 1920 р. в Україні. Членом УНС став в 1962 р. Залишив у глибокому смутку трьох дочок Марію, Ганю і Берні, 10 внуків і внучок. Похорон відбувся 29 липня 1999 р, на цвинтарі св. Марії.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АЛАСКА АННА член УНС Відділ 452 в East Chicago, IN. Померла 19 жовтня 1999 р. на 74-му році життя. Залишила у глибокому смутку чоловіка Андрія, дочку Террі, внучку, племінників і племінниць. Похорон відбувся 22 жовтня 1999 р. на Mass. Interment Resurrection Cemetery.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ГОШОВСЬКА ІРИНА член УНС Відділ 472 Т-ва Пласт в Чикаго. Померла 14 серпня 1999 р. на 85-му році життя. Нар. в Україні. Членом УНС стала в 1949 р. Залишила у глибокому смутку синів Ігора та Сергія, дочку Христину, племінників. Похорон відбувся 18 серпня 1999 р. на „Holy Sepulchre" в Рочестері.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЧОРНОМАЗ СЕМЕН член УНС Відділ 490 Т-ва ім. Івана Франка в Ірвінгтоні. Помер 8 жовтня 1999 р. на 82-му році життя. Нар. в 1917 р. в Нюарку, Н. Дж. Членом УНС став в 1959 р. Залишив у глибокому смутку дружину Олену, дочку Дарію, синів Дениса, Даніела і Давида, 10 внуків і 3 правнуків. Похорон відбувся в Юніоні.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ГАРТМАН АННА член УНС Відділ 117 в Пармі, Огайо. Померла 11 вересня 1999 р. на 88-му році життя. Нар. в 1911 р. в Польщі. Членом УНС стала в 1947 р. Залишила у глибокому смутку сина Роберта. Похорон відбувся 15 вересня 1999 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Ог.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

КОВАЛІВ БРОНИСЛАВА член УНС Відділ 184 Т-ва Верховинці в Нью-Йорку. Померла 4 червня 1999 р. на 76-му році життя. Нар. в 1923 р. в Україні. Членом УНС стала в 1986 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Романа, сина Стефана, дочку Миросю, внуків, внучок, братів і сестру. Похорон відбувся 9 червня 1999 р. на цвинтарі св. Духа.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ПАСТЕРНАК ОЛЕНА член УНС Відділ 407 в Торонто. Померла 26 вересня 1999 р. на 95-му році життя. Нар. в 1904 р. в Україні. Членом УНС стала в 1949 р. Залишила у глибокому смутку дочок Евгенію і Стефанію. Похорон відбувся 29 вересня 1999 р. на Prospect Cemetery в Toronto.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ДУПУІС ОЛЕНА член УНС Відділ 247 Т-ва св. Івана Хрестителя в Вілмінґтон, Де. Померла 5 жовтня 1999 р. на 75-му році життя. Нар. в 1924 р. у Вілмінґтон, Де. Членом УНС стала в 1945 р. Залишила у глибокому смутку дочок Керол і Донну, сина Рональда і родину. Похорон відбувся на Delaware Veterans Memorial Cemetery.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ПАСЛАВСЬКИЙ ЮРІЙ член УНС Відділ 114 Т-ва св. Володимира в Чикаго, Іл. Помер 3 червня 1999 р. на 77-му році життя. Нар. в 1921 р. в Україні. Членом УНС став в 1970 р. Похорон відбувся 5 червня 1999 р. на Elmwood Cemetery.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СМУЛАК АЛЕКСАНДРА член УНС Відділ 83 у Філядельфії, Па. Померла 12 вересня 1999 р. на 81-му році життя. Нар. в 1918 р. в Україні. Членом УНС стала в 1982 р. Залишила у глибокому смутку родину в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

БОБКО ОЛЬГА член УНС Відділ 102 Т-ва Свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо. Померла 1 грудня 1999 р. на 89-му році життя. Нар. в 1910 р. в Україні. Членом УНС стала в 1937 р. Залишила у глибокому смутку сина Миколу, дочку Донну, 10 внуків і 6 правнуків. Похорон відбувся 4 грудня 1999 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

КУРЧАК ЯКИМ член УНС Відділ 327 Т-ва „Запорізька Січ" в Hempstead, NY. Помер 27 серпня 1999р. на 89-му році життя. Нар. в 1910 р. в Україні. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анастазію, сина Богдана, брата Миколу, сестру. Похорон відбувся 28 серпня 1999 р. на цвинтарі Holy Road у Westbury, NY.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЗАУПОКІЙНІ БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ

ЗА СПОКІЙ ДУШ СВ. П. СПОЧИЛИХ ТВОРЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ НАУКИ, ПОЗА МЕЖАМИ БАТЬКІВЩИНИ: МЕЦЕНАТІВ, ФУНДАТОРІВ, ДОБРОДІЇВ, ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ НАУКИ — ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ: БОГОСЛУЖЕННЯ ВІДБУДУТЬСЯ В БІЛЬШИХ МІСТАХ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В ОСТАННЮ НЕДІЛЮ В СІЧНІ 2000р.

ФУНДАТОРИ ПОСТІЙНИХ СТИПЕНДІЙНИХ ФОНДІВ ПРИ ФУНДАЦІЇ УВУ

(Також особи в св. п. яких родина чи друзі створили Стипендійні Фонди, замість квітів на могилу)

Теодор Витвицький · о. Ярослав Тростянецький · Пастор Іван Луцик · Евгенія Онуферко · Богдан Онуферко · Інж. Софія Гаєвська · маестро Петро Андрусів · проф. Омелян Кушнір · Ярослава Кушнір · д-р Юрій Кишакевич · пл. сен. проф. Степан Салик · мгр Володимир Романовський · Наталія Романовський

Іван Синидяк · Інж. Володимир Бакалець · Петро Турчин · Анастазія Пирська · Михайло Пирський · Анна Олійник · Федір Олійник · Іван Галавай · Мартин Новаківський · Катерина Синидяк · Катерина Коленяк · д-р Ілля Андрусяк · Мирослав Німець

д-р Юліян Політило · Антін Шумейко · Інж. Адріян Горницький · архітект Орест Гладкий · Олександер Ярош · Інж. Іван Кравчук · д-р Семен Гик · Ксеня Лучканич · о. Григорій Лиско · Матильда Німець · Микола Попович · Роман Кушнірчук · Евдокія Кушнірчук

Евген Луцький · Марія Маланчук · д-р Роман Маланчук · Володимир Савчак · д-р Михайло Сосновський · д-р Константин Савчук · Анастазія Псуй · проф. Макар Каплистий · Марія Каплистий · Марія Лабунька · Нестор Стельмах · Федір Савечка · д-р Петро Богданський

мгр Мирон Утриско · інж. Ярослав Когутяк · Нестор Когутяк · Любов Княгиницька · о. Ярослав Княгиницький · Микола Німець · Теодозія Стельмах · Григорій Стельмах · Тереса Божик · Григорій Божик · проф. Пилип Гайда · д-р Володимир Душник · Антін Цапар

МЕЦЕНАТИ, ДОБРОДІЇ і ЧЛЕНИ ФУНДАЦІЇ УВУ

Авраменко Василь
Андроняк Петро
д-р Андрусяк Ілля
проф. Антонович Адам
Артимишин Юрій
мгр. Базарко Іван
Бакалець Роман
мгр Баран Михайло
Барагура Марія
мгр Басюк Еміліян
д-р Борковський Роман
Боярська Марія
о. Бутринський Маркіян
д-р Варварів Константин
о. д-р Великий Атаназій
д-р Вергун Василь
Вертипорох Богдан
Вітрик Петро
д-р Бобеляк Дмитро
Вовк Олександер
Возьний Осип
Вомпель Марія і Роман
Вороняк Олександер
Ґерич Василь і Анна
проф. Гайда Пилип
мгр Гик Марія
Гладкий Орест
д-р Голіят Роман
Гошовський Леонтин
о. Грабець Володимир
д-р Гребеняк Ірена
Данилишин Григорій
Данилюк Роман
д-р Дармограй Петро і Галя
Дахнівський Дмитро
Дацків Ярослав і Ірена
д-р Дзядів Роман
д-р Домбчевський Іларійон
інж. Дубик Богдан
д-р Дудка Михайло
інж. Іванчишин Роман
мгр. Залуська Наталія
Зацухний Микола
Зубаль Стефан
інж. Кмета Ігор
Камінський Олександер
проф. К.і А. Кисілевські
Кий Василь
Кобилецький Володимир
Когут Михайло і Софія
мгр. Колінко Василь
Колодій Іван
д-р Комаринський Ярослав
Комендант Іван
Костів Семен
д-р Кос Роман
Кравець Юрій і Ядвіґа
д-р Костюк Сергій
д-р Кудрик Олег
інж. Кузик Дмитро
Кузик Юрій
Кузьмин Йосиф
Курчак Оля
д-р Кушнір Юрій
Кухній Михайло
Кушей Степан і Володимира
Кучкуда Василь і Пелагія
мґр Кух Надія
Лабунька Марія
Лешко Теодор
проф. Лев Василь
д-р Логаза Михайло
д-р Лоза Михайло
мгр. Лозинський Евген
Макар Марія
мґр. Мартинюк Микола
Марчуха Петро
Марусяк Осип
Матковська Марія
Михалевич Михайло
д-р Мичковський Мирослав
д-р Мороз Роман
д-р Моцюк Петро Роман
Натина Василь
д-р Ничка Олександер
Новак Микола
Новак Стефанія
Окруско Андрій
Оренчук Ярослава
Остроський Володимир
д-р Палідвор Василь
Папуга Володимир
мгр. Пашко Олександер
Петраш Григорій
д-р Політило Юліян
Поритко Іван
Потоцька Анеля
проф. Придаткевич Роман і Лідія
Пришляк Богдан
Прядка Андрій
Прядка Параскевія
інж. Пушкар Стефанія
інж. Раковський Роман
Рокіцький Стефанія
д-р Рибчук Богдан і Марія
проф. Рудакевич Іван
Рудик Ірена
Савка Микола
Савків Оксана
Салюк Григорій і Клавдія
Семущак Лев
Серабин Стефан
о. Сивенький Любомир
д-р Сидорак Олександер

проф. д-р ректор УВУ Іван Мірчук із дружиною проф. Марією

Інж. Остап Захарків

д-р Сілецький Богдан
Сікора Стефанія
Станецький Іван
проф. Старосольський Юрій
дир. Стефанович Богдан
Стельмах Іван і Татіяна
о. Степаненко Микола
проф. Стецюк Василь і Марія
Сусла Софія
д-р Тарнавський Остап
інж. Ткач Ярослав
о. Ткачук Іван і Ірена
Токарчук Катерина
мґр Чорний Микола
ген. Шандрук Павло і Ольга
Ходновська Марія
проф. Храпливий Зиновій
Хухра Дарія
Ценко Володимира і Микола
Фафендик Степан
д-р Филипчак Борис
Федусь Петро
д-р Фішер Рудольф
проф. Хомин Іван
Юзенів Михайло
мгр. Яців Петро

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ І ПАНАХИДИ БУДУТЬ ВІДПРАВЛЕНІ У СЛІДУЮЧИХ МІСТАХ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ

(остання неділя в січні, що цього року припадає на 30 січня 2000 р.)

МЮНХЕН: Церква Свв. Андрія і Покрови;
Церква Св. Миколая

ЛОС АНДЖЕЛЕС: Церква Рождества Пречистої Діви Марії
Церква Св. Володимира

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ: Церква Св. Архистратига Михаїла
Церква Св. Покрови

КЛІВЛЕНД-ПАРМА: Катедра Св. Володимира
Церква Св. Покрови

ЧИКАГО: Катедральна церква Св. Володимира
Собор Свв. Володимира і Ольги

НЬЮ-ЙОРК: Катедра Св. Володимира
Церква Св. Юра

СТЕМФОРД: Катедра Св. Володимира Великого

БАВНД БРУК: Церква-Пам'ятник Св. Андрія Первозваного

ВСІХ ЧЛЕНІВ ПРОФЕСОРСЬКОГО СКЛАДУ, СТУДЕНТІВ І АЛЮМНІВ УВУ, МЕЦЕНАТІВ І ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ, УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО — ПРОСИМО В ЧАСІ ВІДПРАВ (неділя, 30 січня 2000 р.), ДЕ Б ВИ НЕ БУЛИ ПОЄДНАТИСЯ З НАМИ В ПОХОДІ МОЛИТОВ ДО ВСЕВИШНЬОГО ЗА ТИХ, ЩО ЗНАННЯ СВОЄ І ПРАЦЮ СВОЮ ВІДДАЛИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ, ВДЯЧНІСТЬ І ПОШАНА СПОЧИЛИМ ЧЛЕНАМ ВЕЛИКОЇ РОДИНИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

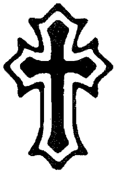
Управа Фундації УВУ

Tel.: (212) 353-3029
Fax: (212) 260-5408

Office Address:
UFU Foundation, Inc.
43 St. Mark's Place
New York, N.Y. 10003

Зібрав і впорядкував проф. Петро Ґой

Mailing Address:
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION,INC.
P.O.BOX 1028
NEW YORK, N.Y. 10276

Ділимося сумною вісткою, що 10 січня 2000 р. по короткій недузі відійшов у вічність заосмотрений Найсвятішими Тайнами наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДО, ВУЙКО і ШВАҐЕР

бл. п.

мгр прав і політичних наук

МИХАЙЛО КІНДРАЧУК

Нар. в 1908 р. в Городенці, Україна.

Колишній член ОУН, до 1933 р. провідник підпілля Городенського району. Перший мешканець Українського Села - Ґлен Спей, Н.Й., ініціятор і перший голова будівельного комітету української католицької церкви св. Володимира в Ґлен Спей, Н.Й.

ПАНАХИДА була відправлена в середу, 12 січня 2000 р., о год. 3-ій по пол. в похоронному заведенні Gray – Parker Funeral Home, Port Jervis, NY.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 13 січня 2000 р., о год. 9-ій ранку в похоронному заведенні, опісля о год. 10-ій ранку в церкві св. Володимира, а відтак на цвинтар у Ґлен Спей.

Горем прибиті:
дружина – ІРЕНА
син – ЯРОМИР з дружиною ЛЕСЕЮ
внуки – РОМАН
– ПЕТРУСЬ
– МАРКО
шваґер – БОГДАН ЗАГАЙКЕВИЧ з дружиною ЛЮБОЮ і родиною
шваґрова – НАТАЛІЯ ЧАЙКОВСЬКА з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ і родиною
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів на свіжу могилу проситься складати пожертви на українську католицьку церкву св. Володимира в Ґлен Спей, Н.Й.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашого найдорожчого МУЖА, СИНА, БАТЬКА, БРАТА, ВУЙКА і ДІДЯ

бл. п.

ВОЛОДИМИРА-ЯРОСЛАВА НЕДІЛЬСЬКОГО

були відправлені і відправлятимуться

СЛУЖБИ БОЖІ

8 січня 2000 р., о год. 7:30 ранку
в церкві св. Йосафата, Glen Cove, NY;

8 січня 2000 р., о год. 8-ій ранку
в церкві св. Константина в Minneapolis, MN;

8 січня 2000 р.
в катедрі в Івано-Франківську, Україна;

9 січня 2000 р., о год. 12-ій пол.
в церкві Sacred Heart, Harwood, NJ;

16 січня 2000 р., о год. 9-ій ранку
в церкві Неустаючої Помочі, Bronx, NY;

18 січня 2000 р., о год. 8-ій ранку
в церкві свв. Петра і Павла, Spring Valley, NY;

23 січня 2000 р., о год. 11-ій ранку
в церкві св. Івана Хрестителя, Whippany, NJ;

31 січня 2000 р., о год. 8-ій ранку
в церкві св. Юра, New York, NY.

За спокій душі Покійного просять молитися дружина СВІТЛЯНА з родиною

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ до вічности нашої дорогої МАМИ

бл. п.

АННИ МАРКЕВИЧ

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

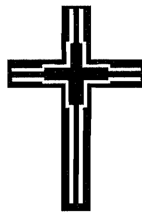
були відправлені:

в середу, 12 січня 2000 р., о год. 9-ій ранку,
в церкві св. Покрови, у Торонто.

в четвер, 13 січня 2000 р., о год. 8:30 ранку
в церкві Різдва Пресвятої Богородиці, в Нью Бранзвик, Н.Дж.

в неділю, 23 січня 2000 р., о год. 4-ій по пол. буде відправлена
в церкві св. Юра, в Нью-Йорку.

Про молитви просять доньки – МЕЛЯНІЯ і НАТАЛІЯ з родиною

Ділимося сумною вісткою з українською громадою, що в четвер, 26 грудня 1999 р. відійшов у вічність довголітній член Управи „Св. Софії" Товариства Українців Католиків у США

бл. п.

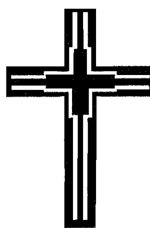
д-р мед.

ВОЛОДИМИР КЛІШ

ПАНАХИДА і похоронні відправи відбулися 30 грудня 1999 р. в церкві св. Архистратига Михаїла в Дженкінтавні, Па., а опісля на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА ТОВАРИСТВА „СВЯТА СОФІЯ"

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в п'ятницю, 24 грудня 1999 р. з волі Всевишнього, проживши 53 роки відійшов від нас наш найдорожчий БАТЬКО, СИН, БРАТ

бл. п.

БОГДАН ЛОЯН

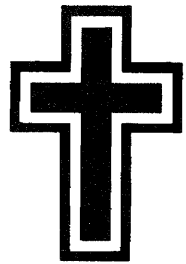
нар. 25 липня 1946 р. в Бамберзі, Німеччина

ПОХОРОН відбувся в п'ятницю, 31 грудня 1999 р. на цвинтарі Lawn Croft, Lingwood, PA.

Горем прибиті:
син – ІВАН
мама – ОЛЬГА
тато – ВАЛЕНТИН
брати – АНДРІЙ і МИХАЙЛО
та родина в Україні.

Вічна йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою, що 5 січня 2000 р., після 88 років трудолюбивого життя, відійшов у вічність в Ірвінгтоні, Н. Дж.

бл. п.

КОСТЬ ГРЕЧАК

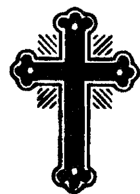
нар. в Долині, Україна

Член управи церкви св. Івана Хрестителя, Товариства Самопоміч і Товариства Українських Ветеранів в Америці.

ПОХОРОННІ відправи відбулися в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, а відтак на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені у глибокому смутку:
дружина – ГЕЛЕН
син – д-р АНДРІЙ
сестри – ЕВГЕНІЯ ПЛЕСКАЧЕВСЬКА
– ОЛЬГА ПІВЕНЬ в Україні
племінники – д-р ОРИСЯ КАРАПІНКА
– д-р ЮРІЙ КАРАПІНКА
– д-р ВОЛОДИМИР ДОБУШАК
та ближча і дальша родина в США, Канаді й Україні.

Вічна йому пам'ять!

Зі смутком повідомляємо, що 19 грудня 1999 р. несподівано, з волі Всевишнього, відійшов мій вірний і незабутній МУЖ, любимий БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.

ВОЛОДИМИР ДІЯК

нар. 18 квітня 1925 р. на Волині, м. Серединці.

ПАНАХИДА була відправлена 22 грудня 1999 р. у церкві св. Андрія Первозваного в м. Бостоні при участі багатьох рідних, знайомих та друзів. Під час похорону, дуже гарно співав церковний хор, яким керували Евген Мороз та Джейн Яворів.

ПОХОВАНО покійного Володимира на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ПАНАХИДУ і ПОХОРОННІ відправи провадив отець Архимандрит Андрій Партикевич. Під час похования в Бавн Бруку дуже мило співали похоронні співи, Ангелина Ґрундгох та її сестра Ірина Білон.

В смутку залишені:
дружина – ЛАРИСА
сини – ВАСИЛЬ з дружиною НІКОЛЬ
– АНДРІЙ з дружиною ДЖІЛЛІЯН
– ТАРАС з дружиною МАЙКІ
донька – ЛЕСЯ з мужем СТЕПАНОМ КУРОПАСЕМ
внуки – МАР'ЯНА, АНДРІЙ, МИХАЙЛО, КАМЕРОН, АЛЕКСАНДЕР і РОМАН
сестра – ОЛЯ ЖИЛЮК
та багато племінників і кузинів

Спи спокійно, ТЕБЕ ніколи не забудемо!

Вічная пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ЮРІЙ СТЕЦЮК
GEORGE L. STECIUK
SALES REPRESENTATIVE
ПРОДАЖ ДОМІВ у Morris, Essex, Union, Somerset Counties.
Щира, чесна і особиста обслуга.
Free Market Analysis of Your Home.
Referral & Relocation throughout USA

CHATHAM OFFICE:
64 MAIN SREET
CHATHAM, NJ 07928

#1REALTOR IN N.J.
#1 REALTOR IN MORRIS Co.
#1 INDEPENDENT REALTOR U.S.

OFF: (973) 635-5000
EVES: (973) 539-8917
FAX: (973) 635-5086

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel.. (908)789-1870; (732) 627-0517

Дзвінок в УКРАЇНУ

31¢ за хвилину

Із зміною або без зміни
телефонної компанії далекого зв'язку

1-800-758-1023

GRAND STREET MEDICAL ASSOCIATES
is pleased to announce
MIKHAIL GUSMAN, M.D.
Internal Medicine
has joined their practice at
6360 Rt. 209
Kerhonkson, New York
(Next to Candlelight Inn Restaurant)
New Patients Welcome
Office Hours: **MONDAY-FRIDAY 9 am - 5 pm**
(914) 626-7119

АДВОКАТ
Ярослав Куземчак

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД КОМПЕНСАЦІЙ І ВИМОГ В НАСЛІДОК АВАРІЙ
- ✔ на роботі
- ✔ автомобільних
- ✔ в публічних місцях
- ✔ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:
- ВОДІННЯ під впливом алькоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID, Clifton, NJ
(973) 773-9800

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні европейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіяквитки в Україну та з України. До вибору 99 взірців хусток! **А також фірмове шкіряне зимове взуття від $35.**

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA
698 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Tel. 973-373-8783	Tel. 973-916-1543	Tel. 215-728-6040
Free:888-336-4776		

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Львів – 599 дол.+tax
(round trip)
Нью-Йорк/Київ – 499 дол.+tax
(round trip)
429 дол. (one way)
Restrictions Apply

250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

LVIV EXPRESS SERVICES
OKSANA INTERNATIONAL
1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 **(908) 925-0717**

ПАЧКИ В УКРАЇНУ
БІЛОРУСІЮ, РОСІЮ, ПОЛЬЩУ, ЕСТОНІЮ, ЛАТВІЮ, ЛИТВУ, СЛОВАКІЮ

КОРАБЛЕМ мін. 10 фунтів
ЛІТАКОМ 2 - 3 тижні, мін. 10 фунтів
ДОЛЯРИ Висилка та доства
ЕЛЕКТРОНІКА 220 В

ПРИСКОРЕНА ДОСТАВА ЛІТАКОВИХ ПАКУНКІВ до Західної України

БУДЬ-ЯКИЙ ХАРЧОВИЙ ПАКУНОК З НАШОГО КАТАЛОГУ
10% OFF З ЦИМ КУПОНОМ
ТІЛЬКИ У НАС!
ВСІ ХАРЧІ З АМЕРИКАНСЬКИХ КРАМНИЦЬ
ВІДПРАВКА КОМЕРЦІЙНИХ ВАНТАЖІВ
Є ШИРОКИЙ ВИБІР ПАКУНКІВ ВІД $88 ДО $248
SEND PACKAGES TO US THROUGH UPS • CALL FOR UPS LABELS: 1-800-9-OKSANA

26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
Светри, вовняні хустки, вишивані жіночі блюзочки, виш. обруси, подушки, і т. п., кераміка, різьба в Арці — ДЕШЕВО

Фірма ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 1999 рік!
тел: 1-800-265-9858

ФІРМА „МІСТ"

Забираємо посилки з вашого дому 24 години
Україна – **$ 0.49 lb.**
(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

MYRON BOKALO **MARIKA PROCIUK BOKALO**
Ручно мальована кераміка ***трипільського і гуцульського стилів.***
„Wedding favors"
742 LINDEN AVENUE
RAHWAY, NJ 07065
(732)382-2223

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

УВАГА! 35% ЗНИЖКА на трактори, авта і техніку
ШВИДКІСНА доставка грошей – низькі ціни, конфіденційність

ГРОШІ • РЕЧОВІ ПАЧКИ ПРОДУКТОВІ НАБОРИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ
до рук адресата в Україну та інші держави

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario
Canada M6S 2Y4
e-mail:nsemczys@aol.com

Tel. (416) 761-9105
Toll free **1-800-265-7189**

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
КВИТКИ • ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИ
ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах

Пам'ятайте – як посилати чи літати, то через КАРПАТИ!

Компанія „Wood-Art" на Фльориді потребує майстрів з художньої обробки дерева та столярної справи. Добра платня та медичне забезпечення.
Тел.: **1 (407) 668-0660**
1(407) 574-7796 (Vasyl Boychuk)

УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ
HY GRADE
Вже готова до Різдва
Вареники від **$2.50**/12 шт
Ковбаса від **$2.60**/lb
Оселедці з бочки від **$1.79**/шт
Все виготовляємо самі.
457 Clifton Ave. Clifton, NJ 07011
973-546-4659

Жінка (60 років) з України по шукує доброго, порядного чоловіка для серйозних відносин. **Тел.: 1-908-273-8896**

Пошукується **ЕВГЕНІЮ ШПИРКУ** з села Стрептів, Кам'янко-Бузького ра йону, Львівської обл., яка опікувала ся старшою, немічною людиною. Хто знає про неї, або її саму, просимо тел.: **(973) 761-4534**